

Délibáb

7. SZÁM

20
HILLER

ET

zálítunk

rért

eretében

pompás

Délibáb
a hó 26.
vidékre
ellenében

önyveket
a lapunk

k kötetét

kötetét
filléért.
at Buda-
esítésénél
58 fillért.

glalkozás

t _ajtó

asható aláírása

RÁDIÓMŰSOR
FEBR. 9-15-IG

Delly Ferenc,
aki operettben vívta magát
újra prózai színész lett
(Rozsnyai Ferenc)

100

OLDAL

ILYEN 10 KÖTET

pompás, diszes, félbőrötésű
művet szállítunk

9 pengő 60 fillérért,

vagyis kötetenként

96 fillérért

Szemet, lelket gyönyörködtető
pompás könyvtár birtokába jut.

A világirodalom gyöngyeit adjuk.
Minden hónap elsején szállítunk egy-egy
regényt, a képen látható diszes félbőr-
kötésben.

Egy-egy regény terjedelme 320
oldal, kifogástalan kiállásban.

Csak olyan hírneves íróktól adunk ki egy-egy regényt, akik az európai
olvasóközönséget már meghódították. A sorozatban megjelennek: **Frank Norris**:
Az örvény; **Maurice Renard**: Lerne doktor; **Francis de Croisset**: A malakkai
asszony. **Pierre Benoit**: Az üldözött; **Flaubert**: Salammbó; **R. L. Stevenson**:
A szökevény; **Rudolf Stratz**: A fáraó átka; **Ivan Turgenyev**: Az ós ugar.
Francis Marion Crawford: A bizánci rabszolgalány; **Somerset Maugham**: A színes
fátyol; **Fjedor Dosztojevszkij**: Névtelen; **André Maurois**: Két asszony között;
Stefan Zweig: Első élmény.

Egy-egy kötet ára 96 fillér.

**A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadványai Rt., Budapest
VII, Dohány u. 12-14. Telefon: 423-39 és 423-50. Az itt látható megrendelőlevéllel
minden újságárusnál is megrendelhető**

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A világhírű regény bármelyik
kötetét portómentesen küldi meg, (ha az újságárusítónál nem volna kapható)
Romániában 40 lejért Slova S. A. de Colp Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

(Az összeg hólygban is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megosztani a lapot, hanem
írja ezt a megrendelési szöveget egy levelező lapra.

Megrendelem a „Világhírű regények“ tíz kötetét diszes félbőrötésben
9 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért. Minden hónap elsején a
mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért és 10 fillér kézbesítési
díjat, tehát összesen 1 pengő 6 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

név _____ foglalkozás _____
ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó _____
Kelt 193 _____
A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő.

ROMÁNIÁBAN . . . 1/4 évre 100 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova“ S. A. de Colp. Oradea
Bul. Reg. Ferdinand 46.

CSEHSZLOVÁKIÁBAN . 1/4 évre 23 Ke., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava,
Ruzová ul. 8.

JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 48 dinár. Putnik Hirlaproda, Novisad Kralja Alexandra 21.
(Csekszámlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.)

A kiadásunkban megjelenő művek esakis a fenti cégeknel szerezhetők be.
(Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 13/000, Délbáb Irodája: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

X. évfolyam

Budapest, 1936 február 8

7. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 42 fill., félévre 6 P 84 fill., egy hónapra 1 P 14 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 8 lei Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány uccsa 12. Telefon: 42-3-39, 42-3-50.

Bulla Elma a
„Szent Johanna“
címszerepében
(Solthy—Wellesz
felv.)

rópai
orris :
akkai
nson :
ugar.
színes
szótt ;

apest
vételei

helyik
ható)
46.

ésben
jén a
t és i

kozás
ajló

rndea
slava.
ra 21.

7.

RIPORT A „SZENT JOHANNA” KÖRÜL

BERNARD SHAW DRÁMÁJA A BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

Az elmúlt hét szombatjára tűzte ki eredetileg a Belvárosi Színház az érdeklődéssel várt premiért: Bernard Shaw drámájának, a „Szent Johanna”-nak bemutatóját. A dráma tizenkét évvel ezelőtt már színrekerült Budapesten. A Magyar Színház mutatta be. Szent Johanna szerepét akkor Bajor Gizi játszotta, míg most a Belvárosi Színház Bulla Elmát állította a Shaw-dráma előterébe, ebben a nehéz és nagyskálájú szerepben.

A múlt szombatra kitűzött bemutató azonban elmaradt, Bulla Elma berekedése miatt. Több mint harminc próbanap kimerültsége és fáradtsága követelt néhány pihenőnapot és így a „Szent Johanna” bemutatóját egy héttel el kellett halasztani.

A házi főpróba sötét nézőterén ott áll a fotográfus. A fényképezőgép, mint valami éleszemű fegyver, kíséri a szereplők játékát és lesi az alkalmas pillanatot, azt a pózt, azt a helyzetet, amelyet nem szabad elszalasztani. A fotográfus füle mellett elsuhannak Shaw érdekes mondatai, de talán nem is hallja őket. Itt, a sötét nézőterén őt nem a

szavak, hanem a képek fogják meg. Egy pillanat, amikor két szem összenéz, egy mozdulat, amely a maga hatásában még a szónál is többet mond.

A színpadon már a teljes esti előadás hangulata. A szereplők kosztümben, az érdekes díszletek között, megvilágítva. Szóval a házi főpróbán már az igazi, esti előadás hangulata. A nézőterén a rendező és alig egy-két ember.

És a fényképezőgép lenscséje egymásután kapja el a dráma egy-egy érdekes pillanatát.

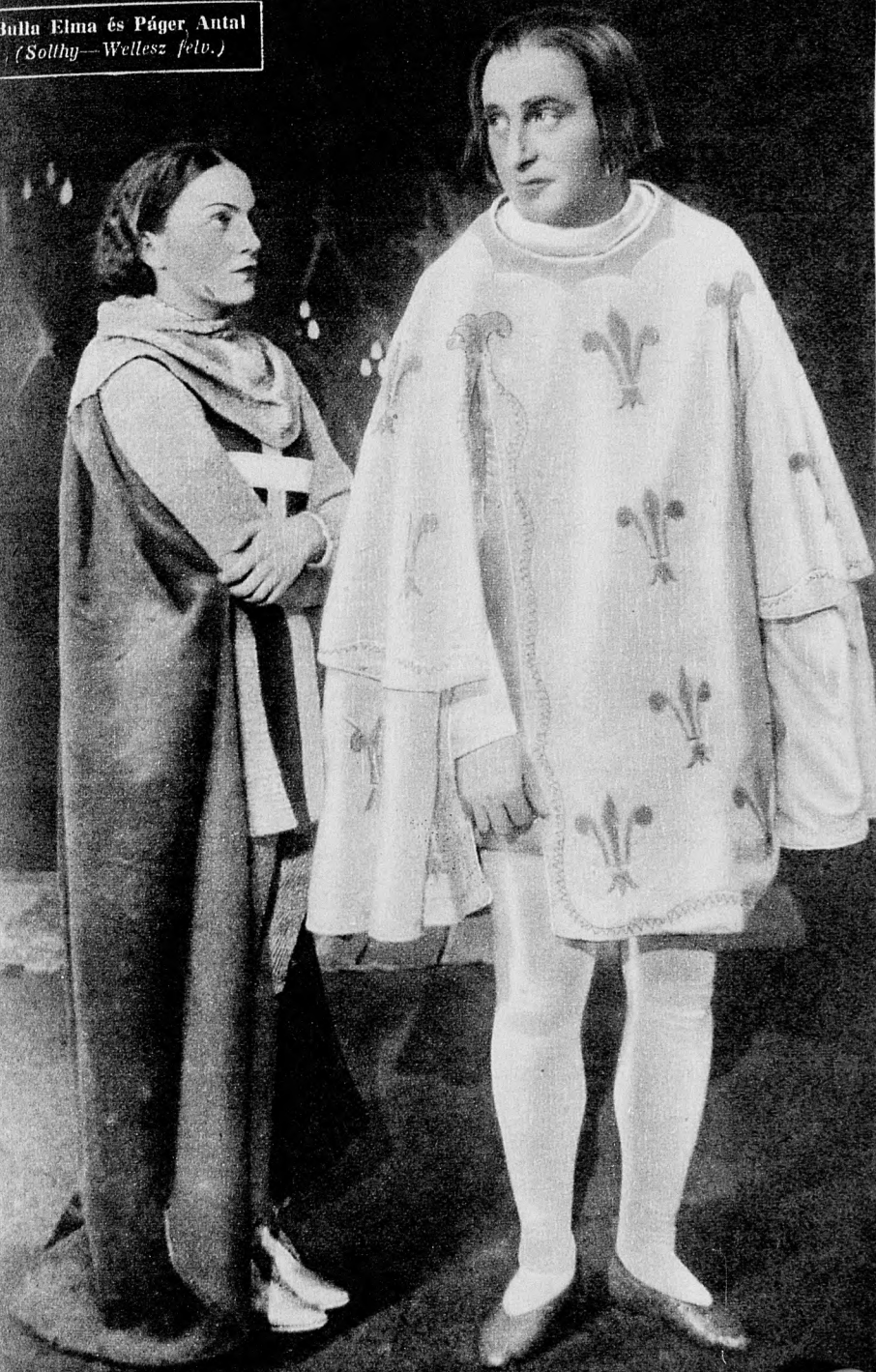
A középkor alkonyának egy véres fejezete ez. Franciaország nagy része az angol seregek kezén. Már csak Orleans bevétele volt hátra és akkor egész Dél-Franciaország angol uralom alá kerül.

Benn, az országban pedig dúlt a véres polgárháború. Franciák a franciák ellen. A burgundiak és orléanisták egymást pusztították, a vezérek egymást bérgyilkosokkal ölették le, amelyik párt pedig pillanatnyilag hatalomra került, az irtó öldöklésben lemészároltatta a másik párt embereit. A párizsi csöcselék pata-

Mihályffy, Boray, Nagy

Bulla Elma és Páger Antal
(Solthy—Wellesz felv.)

gy pilla-
mozdu-
a szónál

lás han-
érdekes
l a házi
hangu-
egy-két

másután
llanatát.

fejezete
seregek
olt hátra
gol ura-

res pol-
A bur-
tították,
öltették
atalomra
ltatta a
ék pata-

BAB

kokban látta folyni a vért és egyre újabb meg újabb vért követelt. Capeluche, a párizsi hóhér nap nap után a csöcselék élén járta végig az uccákat és a pincékből ráncigálták elő áldozataikat.

Ez volt Franciaország képe, amikor a dauphin 1422-ben Poitiersben megkoronáztatta magát Franciaország királyává. Hogy pedig trónját meg tudta tartani, azt egy nőnek köszönhetette.

Ez a nő Jeanne d'Arc volt.

A kis Domrémy faluból indult történelmi útjára Jeanne d'Arc, az ismeretlen földesgazda tizennyolc éves lánya. Hosszas könyörgésre engedték meg neki, hogy férfiruhába öltözött Chinonban felkeresse a királyt. Drámai találkozás volt ez. Aztán Jeanne d'Arc fehér lovon, fehér lilimos lobogóval indult útnak Orleans felé, alig háromezer

fégyveressel. Felszabadítani a szorongatott várost.

És Orleans megmenekült. A diadal láza úrrá lett az országon. Az orleáni szűz pedig (ettől kezdve így nevezték) egymásután vitte győzelemre kis seregét. Rheims felé vonult. Az angol csapatok egyre hátrább és hátrább húzódtak. Jeanne d'Arc még elfogatta Talbot angol vezért is.

Amikor pedig a király a rheimsi székesegyházban ünnepélyesen újból megkoronáztatta magát VII. Károlyrá, egész Franciaország királyává, akkor Jeanne d'Arc állt mellette és tartotta kezében az ország lobogóját.

De katonát hiába kért a királytól. Nem kapott. Maga szervezte kis csapatával harcolt tovább országá felszabadításáért és Compiègne előtt az angolok fogságába esett.

Rouenben, láncokkal a kezén, börtönében egy fatönkhöz odavasalva várta sorsát. Pörének tárgyalásán előbb börtönre, majd később tűzhalálra ítélték. Eretnökség címén.

Az 1431-ik év egyik májusi reggelén halt máglyahalált a roueni piacon Jeanne d'Arc. Hamvait a poroszlok a Szajnába szórták.

Pörének ujrafelvételét húsz esztendővel később elrendelték. Az egész pert megsemmisítették.

Ez persze csak a száraz történelem. És Bernard Shaw nem azért írt drámát. Szent Johannáról, hogy történelmi drámát írjon. A történelem fekete háttére előtt lelkek és gondolatok drámája ez.

A színpadon Bulla Elma, Páger Antal (a dauphin), Mihályfi Béla (Beauvais püspöke), Toronyi Imre (az inkvizítor) mondják Bernard Shaw mondatait. A középkor alkonyának néhány zürzavaros, véres esztendeje gomolyog a háttérben. Elöl pedig Bernard Shaw szavaival és Bernard Shaw módján csatáznak érzések, elvek, vélemények és gondolatok. Ugy, ahogyan a nagy angol gondolkodó a maga éles és egészen egyéni szemüvegén át néz vissza a huszadik századból a történelemnek egy ötszáz éves fejezetére.

És elmondja a végén a maga epilógusát. Bernard Shaw 1920-ban. Szintén a maga módján.

Beszélgetés gróf Zichy Mária Eugéniával, aki nem bridzsezik és nem cigarettázik

Hogyan él a direktrix, aki különben Apponyi Albert unokahuga?

Ejtsd ki a nevet: Chaplin — és mindenki azonnal maga elé vetíti képzeletében e név elengedhetetlen velejáróit, a fogkefe bajuszt, az ormótlan cipőket és a silány sétapálcikát. Vagy mond az, hogy Roosevelt és nem találsz embert, akinek nem a Fehér Ház villana át agyán. Vannak nevek, amelyeknek kiejtése légtérrel teremt. Vannak nevek, melyeknek kiejtésékor azonnal asszociál az ember valamire, valami magától értetődő valamire!

Ha tehát azt mondom: Gróf Zichy Mária Eugénia, kétséget kizáróan exkluzívitásban pazar estélyre gondolsz, ahol a grófnő álmotaletben valceréz az arisztokrata partnerével. Erre kell gondolni, mert van stilszérzők és érzed, hogy gróf Zichy Mária Eugénia nevéhez ez illik. Amikor aztán azt látod, hogy gróf Zichy Mária Eugénia eimerülten azon fáradozik, hogy a belvárosi ruhaszalónban ruhápróbáló hölgy kívánságainak eleget téve a kis tanuló lány segítségével a ruhaderékről, a hölgy határozott óhajára odarendezett ráncokat elsimítsa, elcsodálkozol: hogy kerül ide a grófnő? Kérdezed. Menten megkapod a választ: a grófnő direktrix.

A ruhápróbának néhány félóra alatt vége szakad, a hölgy eltávozik és a grófnőnek néhány szabad pillanat áll rendelkezésére.

Ezalatt beszélgetünk.

A grófnő pontosan olyan, amilyennek gróf Zichy Mária Eugéniának lennie kell: finomalakú, finomarcú, nyúlánk, törekeny. Mosolyába árnyalatnyi szomorúság tükröződik és ahogy profilját nézem, feltűnik Darvas Lilihez való hasonlatossága.

— Igen, ezt már sokan mondták nekem — mosolyog a grófnő.

— Parancsoljon! — nyújtom felé cigarettatárcám.

— Köszönöm, nem dohányzom. Leszoktam róla.

— Miért?

— Főlöszleges. A bridzset is abbahagytam. Rájöttem, hogy kár az időért, amit az ember kártyázással tölt el. A dolgozó embernek nagyon meg kell gondolnia, hogy kevés szabad idejét mire fordítsa...

— Nem szívesen dolgozik?

— A multkoriban influenzás voltam és egy hétig otthon kellett maradnom. A semmittevés úgy idegesített, hogy nem találtam a helyem és boldog voltam, amikor ismét bejöhöttem a szalónba. Nem is képzeli, mennyire szeretem elfoglaltságomat!

E percben vendégek érkeznek és a grófnő barátságos mosollyal érdeklődik meg kívánságukat, majd illetékesekhez utasítva őket, visszaül helyére.

— Nekem már nem újság a munka, ha nem is ebben a szakmában, de öt éve dolgozom. Öt év előtt léptem a dolgozó nők sorába.

A háború utáni új világban egy külföldet bejárt, itthon sokat bálózott hozzám hasonló fiatal nő, nagyon rövidesen rájön arra, hogy az élet üres és értelem nélküli, ha az ember semmittevéssel tölti. Az új világmentalitás aztán lehetővé teszi, hogy felfedezzük a magunk számára is a munkát. A munkát és a pénzkeresést.

Öt év előtt beiratkoztam egy gyors- és gépirótanfolyamra és néhány hét alatt megtanultam mindkettőt. Megboldogult nagybátyám, gróf Apponyi Albert ekkor titkárnőjének alkalmazott. Felejthetetlenül szép emlékeim ezek az idők, amikor reggelenként átszaladtam nagybátyámhoz — egymás mellett laktunk — és én gépelhettem francia, angol magyarnyelvű beszédeit. Csodálatraméltó folyékonyssággal diktálta nagy beszédeit és

Gróf Zichy Mária Eugénia
(Amalőr felv.)

gyakran előfordult, hogyha nem volt kedve továbbdiktálni egy népszövegségi beszédét, akkor pernyi szünet multával 1879-es memoirjainak két hét előtt abbahagyott fejezetének diktálását folytatta magakadás nélkül. Jóformán pillanatnyi átváltási idő nélkül.

Nagybátyám aztán kivitt Genfbe és nekem annyira megtetszett a város, hogy kint maradtam, mint a genfi amerikai könyvtár alkalmazottja. Ezt az elfoglaltságomat azonban nem szerettem túlságosan, bár jó alkalmam nyílt az angol, francia és német nyelvek gyakorlására. Félév multával átmentem Párizsba, ahol jóbarátaim bebizonyították nekem, hogy sokkal nehezebb manapság szellemi pályán eredményeket elérni — erkölcsileg és anyagilag egyaránt, — mint ha valami női divatdologgal kezdenék foglalkozni. Megfogadtam a tanácsot és bementem Schiapparelléhez tanulni.

Kellemes ez a foglalkozás, hiszen én is, mint minden nő, szeretek jól öltözködni és örömet érzek egy jólsikerült toalet láttán akkor is, ha az nem nekem készült, hanem a barátomnak — mondja mosolyogva Zichy

Mária Eugénia grófnő, önkéntelenül is végig-siklik pillantása ruháján, mely a maga sima eleganciájában főkéletesen illik e finom alakra.

— Szórakozásai?

— Sok időm nem jut rá. Talán az egyetlen, amit sajnállok, hogy amióta direktöriz vagyok nem jut időm a sportoláshoz, amit pedig nagyon szerettem azelőtt. De az embernek le is kell mondani dolgokról... Baráti körben kedves vacsora, egy-egy jó film, ezek az én szórakozásaim mostanában.

— Mire vágyik? Mit szeretne életében elérni?

— Valahol a tenger mellett szeretnék egy kis csendes házat, ahol nagy nyugalomban élhetnék magamnak, de nem sokáig!... Egy nő ne éljen sokáig, mert lassan kihull minden szépség az életből.

— Férjhezmenés?

A vak véletlenül múlik. Én eddig még nem találkoztam „az igazival”...

Éz gróf Zichy Mária Eugénia, Apponyi Albert unokahuga, direktöriz.

Rendy Lili

ÉLMÉNYGYŰJTEMÉNY

D'Annunzio, a világhírű olasz író, akinek utolsó műve *nyolc évvel ezelőtt jelent meg, új könyv kiadására készül*. Olasz irodalmi körökben nagy érdeklődéssel tekintenek e mű megjelenése elé, amelynek címe a következőképpen szól: *Kétszer száz oldal Gabriele D'Annunzio titkos iratából, aki megkísérleték, hogy meghaljon*. A nem mindennapi cím *önéletrajzfélét* takar. Az *önéletrajzfélét* szelvénye azzal az *öngyilkossági kísérlettel* szakad meg, amelyet a költő azon a napon követett el, amikor elérkezettnek látta a „hallgatás óráját”. Az utolsó részben *D'Annunzio* azokat a gondolatait közli, amelyeket éjszakáról-éjszakára rapszodikus formában vetett papírra.

Raabe Péter, a német birodalmi zenei kamara elnöke mondta *Liszt* Ferencről ezt a pár felejthetetlen mondatot:

— *Liszt ma is él, nem halt meg*. Én gyakran beszélgetek vele. Ha valami nagy problémám van, kérdezem, s ő felel. Egyre kellene megtanítanunk a *Liszt* iránt érdeklődőket: *Liszt* megértéséhez nem elég muszikusnak, vagy csak tudósnak lenni, ahhoz

elsősorban és mindenekefelett embernek, szenvedő embernek kell lenni.

Az amerikai rádió egyik legnagyobb szenzációja egy tenorista és egy kanárimadár duettje. *Charlie Sears*, a híres rádióénekes beszerzett egy kanárit, amelynek különös tulajdonsága, hogy *amint meghallja a tenorista hangját, azonnal fűlyülni kezd*. *Sears* minden héten fellép a rádióban a madarával. Ő az első tenorista, aki abból él meg, hogy *amint énekelni kezd — fűlyyszó hangzik fel*.

Az egyik legutóbbi főpróba második felvonása után valaki tájékozatlanul megkérdezte az egyik kritikuszt:

— Vége van a darabnak?

A kritikus ránézett az illetőre, aztán kellőképpen megnyomva a szót, csak ennyit felelt:

— *Vége van* — a darabnak.

Innoent Ernő

DÉCIBAB

l is végig-
maga síma
e finom

az egyet-
direktíriz
shoz, amit
De az em-
ról... Ba-
gy jó film,
ában.

letében el-
retnék egy
ugalomban
gl... Egy
kihull min-

még nem

pponyi Al-

Rendy Lili

embernek,

gnagyobb
árimadár
dióénekes
különös
a teno-
rd. Sears
adarával.
meg, hogy
nyzik fel.

második
ul meg-

e, aztán
k ennyit

ent Ernő

IBÁB

(Doroyne
felv.)

DALAIM

Irta: ERDŐS RENÉE

Ti édes, forró szerelmi dalok,
Lángoló lelkem tűzvirágai,
Mi lesz belőletek, ha meghalok?

Jöttök velem és elpihentek-e
Csendesen, lágyan a szívem fölött?
S nem fagyaszt meg a földnek hidege?

DÉCIBÁB

Vagy itt maradtok s zengitek tovább
Egy ifjú élet tenger vágyait?
Egy ifjú élet rövid mámorát?

Ti édes forró szerelmi dalok,
Lángoló lelkem tűzvirágai,
Mi lesz belőletek, ha meghalok?

Autogramgyűjtők figyelmébe

Irta: Lovászy Károly

Autogramgyűjtő bárki lehet, ki írni-olvasni tud. Legcélszerűbb híres emberek, úgymint államférfiak, hadvezérek, világbajnokok, de főként művészek, nevezetesen primadonnák, tenoristák, bonvivánok, komikusok, piktorok, szobrászok, zenészek, karmesterek autogramját gyűjteni.

Minden autogram kétszer annyit ér, mint amennyit a népszerűségben lubickoló autogramadó által kiszorított víz súlya nyom. Minél nehezebben kaptad az autogramot, annál nagyobb az értéke.

Az autogramgyűjtéshez nem kell semmi más, csak egy kis személyes bátorság.

Az autogramadót nemes vadnak, ellenfélnek kell tekinteni. Legjobb az illetőt hátulról, orvul megtámadni s amikor ijedten felénk fordul, hirtelen töltőtollat szegezni a szügyének. Vigyázni kell azonban, hogy a töltőtoll ne legyen söréttel töltve, hanem lehetőleg folyékony tintával.

Ha az autogramadó férfi és fehér flanelnadrág van rajta, ügyelni kell arra, hogy a tinta a töltőtoll rázása közben lehetőleg csak a térd alatti részt íröcskölje be. Felül élék-telenített, vagy erősen bepacnizott áldozat vagy egyáltalán nem ad autogramot, vagy pedig olyan silány minőségűt produkál, amelyet az „olvashatatlan aláírások” közé tehetünk, tehát így már az elraktározás előtt teljes értékét veszti.

Az áldozatot legjobb egy előre elkészített, névjegynagyságú, fehér kartonlapra leteríteni és ha autogramját kicsurgattuk, lehetőleg légen és nem itatóssal leszárítani, hogy mentül nagyobb tintamennyiség maradjon utána.

Ha előkelő hölgyáldozat akad a horogra s már nem ficáncol, igyekezzünk őt úgy megszéldíteni, hogy autogramját az illető ne töltőtollal írja, hanem a ceruzavékonyosság

saját szájrúzsával, amelyet előbb az ajkához dörzsölt. Ezáltal elérhetjük, hogy az illető nagyságnak, illetve nagysádnak nemcsak az aláírása, de egyben a csókja is meg lesz örökítve a papírlapon. És az illető ilyenformán a töltőtollunkat sem teszi tönkre, mert köztudomású, hogy a hölgyek jobban rongálják a tollat, mint férfiak.

Autogramot gyűjteni legjobban a sötétség beálltával lehet.

Az összegyűjtött autogramokat tartsuk lehetőleg szellős helyen, a legyeket állandóan kergessük el a közelből, hogy be ne piszkolják. Időnként forgassuk meg. Letűnt nagyságok autogramját időközönként fertőtleníthetjük, vagy akár meg is semmisíthetjük.

Vigyázz, hogy váltóúrlapra helyezett autogram ne kerüljön gyűjteményedbe, mert az ilyen aláírásnak rendszerint még akkor sincs semmi értéke, ha ugyanazon úrlapon még két másik hasonszőrű művésznagyság autogramja is szerepel.

Óvakodj az autósoktól. Ezek adják az autogramot a legnehezebben. Ellenben, ha kisautós az illető, s az autója alig nyom pár gramot, könnyen kaphatsz autogramot, ha előbb elgázoltatod magad. Ilyenkor az autós megijed, mindenre kapható, még egy autogramra is.

Végeredményben mindenkitől lehet autogramot kapni. Csak az Analfabéták Országos Szövetségének elnökétől nem. Mert az nem tud írni.

A legszenvedélyesebb autogramgyűjtők a magyar királyi anyakönyvvezetők. Ezek mindenkitől kérnek autogramot, aki előttük megjelenik. Egy ilyen autogramgyűjtőnek egyszer én magam is bedültem. Azóta elvből senkinek sem adok autogramot...

**Ha az autós megijed,
mindeure kapható
(Toncz rajza)**

DÉCIBÁB

A hegedűművész, akit a négerek rummal honorálnak

A bolgár szobától a johannesburgi aranybányáig

Kevés város van a világon, melynek zenei élete olyan kifejezett volna, mint Budapesté. Kiváló zenészeink vannak és époly nagyszerű pedagógusaink. Az utóbbi években a világ zeneszerető közönsége egyre inkább fölfigyelt azokra a teljesítményekre, melyeket a magyar zenészek mutattak nekik. Természetes tehát, hogy a magyar zenei élet hatalmas vonzást gyakorol a külföldiekre és egyre több és több lesz azoknak a száma, akik a világ minden részéből jönnek ide hozzánk, hogy a Zeneművészeti Főiskola kiváló mestereitől nyerjék továbbképzésüket.

Annyira színes némelykor a Zeneakadémia aulája, olyan sokféle nyelven beszélnek egymáshoz a növendékek, hogy úgy érezzük, mintha valamely óriás világváros átszálló pályaudvarán volnánk.

A Délibáb munkatársa elindult, hogy megtudja azt, hogy honnan érkeztek ezek a külföldiek? Hogy mi a véleményük zenei kultúrájukról? Hogy mit akarnak ezután csinálni?

Amikorra kérdezősködéseinket befejeztük, oly sok szín, kép, történet gyűlt fel bennünk, hogy nem egy riport, hanem egy egész novelláskötet telne ki belőle.

Az első, akihez becsöngtetünk a Dunapart egyik hipermodern bérházának hatodik emeletén, amerikai. A neve Dorothy Parrish. Kedves, szőke nő. Komolyan leül velünk szemben az íróasztalhoz és ugyanolyan ko-

Dorita Bonewa
(Rozgonyi jelv.)

Dorothy
Parrish
(Amerikai
jelvétel)

DÉCIBÁB

molysággal tovább is csokoládét majszol. Különben zeneszerző.

— Plymouthban születtem Pennsylvániában. Zeneszerzést tanultam Kodálytól, de zongorát is Stefániai Imrénél. Sajnos, július végéig maradok csak itt, mert cseretanuló vagyok. A vallás- és közoktatásügyi minisztérium ösztöndíjával. Az én helyemen Amerikában egy magyar leány tanul az ottani minisztérium segítségével.

— Hogyan került hozzánk?

— Az utóbbi időben Duluthban életem, Minnesotában. Duluthtól nem messze van Minneapolis és az ottani világhírű zenekarnak karnagya Ormándi Jenő volt. Az ő személyében ismertem meg az első magyar zenészt. Valahogy olyan lenyűgöző erő áradt lényéből, hogy tanácsára elmentem Budapestre. Sajnos, már csak néhány hónapig élvezhettem gyönyörű városok vendégszeretétét.

A szobában mindenütt szerte-széjjel kóták és amerikai városok képei, melyeknek neve úgy hangzik, mint valami amerikai jazzdal címe. Az éjjeliszekrényen egy igen méltóságos külsejű úriember valami amerikai egyenruhában selymesfényű kihajtott béléssel. Az édesapja.

— Generájis?

— Nem — válaszolja, — városunk rendőrzenekeának karnagya.

*

Eugen Magid igazi muzsikustípus. Mozgása, megjelenése egy intellektuel benyomást teszi. Lassan mesél életéről és miközben ezeket a fantasztikus dolgokat mondja, valahogy él, fáj, szenved.

— Dél-Oroszországban születtem. Odesszáb-

ban. Gyermekkorom boldog volt, amikor kitört a forradalom és mi Batumon keresztül egész Indiát megkerülve hosszú hónapokig tartó viszontagságos utazás után megérkeztünk nagybátyámhoz Johannesburgba.

A cári Oroszország tespedt városa Odessza után az aranymezők székhelyére, a lüktető életű csodálatos városba, Johannesburgba érkezünk. Szédítő volt az utóbbi húsz év építkezésének tempója. Az arany, mintha most talált volna meg felhasználásának igazi módját. Mindenki építkezésekbe, vállalkozásokba kezdett. Az aranyások barakktelepei nyomán a világ egyik legmodernebb városa bukkant elő úgyszólván a semmiből. Ott kezdtem hegedülni tanulni. Az ottani professzorom, aki Hubay Jenőnek nagy tisztelője volt, ajánlotta, hogy jöjjenek Budapestre továbbtanulni.

Akkor még Budapestből csak Hubay Jenő nevét ismertem, de azóta megtanultam rajongva szeretni a várost. Azután visszautaztam Dél-Afrikába. Következett az afrikai túrném. Voltam Capetownban, Kairóban, Algírban. Elvetődtem Libériába, ahol mezítelábás néger gazdagok érkeztek cilinderben előadásomra és utána lelkesedésük jeléül számtalan üveg rumot ajánlottak fel nekem.

Csodálatos volt ez az afrikai túrné. Megismertem ezt a titokzatos életű világrészt. Most ismét Budapestre jöttem Bécsből. Innen visszamegyek Bécsbe, mert már lekötöttem nyugateurópai túrnémat.

Magid, a világ bolyongója, megy tovább. Odesszán, Johannesburgon és Monrovián keresztül, ki tudja még merre?...

*

Eugen
Magid
(Norman
Parkinson)

Habl

D
Bo
foga
néz
Ali
szék
hog
csis
ban
Mos
utár
gyu
foly
a k
jén
Ber
mes
A
erre
ber
idő
—
a r
tud
éne

D

mikor ki-
keresztül
dionapokig
megérkez-
ba.

a Odessza
a liúktető
urgba ér-
z év épít-
tha most
gazi mód-
kozásokba
pei nyo-
rosa buk-
Ott kezd-
professzo-
elője volt,
tovább-

bay Jenő
iltam ra-
sszautaz-
z afrikai
óban, Al-
ol mezt-
linderben
k jelül
l nekem.
né. Meg-
ilágrészt.
ól. Innen
kötöttem

tovább.
vián ke-

igen
ngid

Norman
kinson)

Hablitz Alma
(Jeney A.
felv.)

Dorita Bonewa valóban bűbajos hölgy. Bolgár. És ezért egy óriási bolgár szobában fogad, ahol a falról furcsa alakú templomok néznek le rám. Igen apró székekre ülünk le. Alig látszanak ki a földből ezek a bolgár székek. De viszont megvan az az előnyük, hogy az embert egy pillanat alatt igen kicsivé teszik, s ezzel máris egyszerűbb tónusban kezdjük meg az intervjút. Ismét külföld. Most már ki tudja hányadik vízió, amelyet utána kell képzelnem. Most Trnowoban vagyunk. A hegyekre épült város alatt az Isker folyó folyik el. Dorita (nem Bonewa, mert a keresztnév kérdést már beszélgetésünk elején tisztáztuk) itt volt kisgyermek. Azután Berlinben érettségizett, Potsdamtól nem messze egy szigeten épült kolostorban.

A sziget mellett van Werder, amelynek erre a célra készített lejtőiről a részeg emberek egyszerűen és minden kockázat nélkül, időkimélés céljából lecsúsznak.

— Én újságíró is vagyok — kezdi mondani a miniatűr kínzószekekről. Egy bulgár lapot tudósítok. Különböző szorgalmasan tanulok énekelni. Már három éve. Hilgermann Laurá-

nál. Szeretnék filmen szerepelni. Már többször felszólítottak, hogy lépjek fel. De nekem egyelőre fontosabb az, hogy elvégezzem az Akadémiát. Most Adyt fordítottam bulgárra.

A falon levő öreg pápa arca mintha megelégedett mosolyra fordulna.

Hablitz Alma eszt. Már elvégezte az Akadémiát és most ösztöndíjjal van Budapesten. — Tartuban születtem — kezdi. — A városnak hetvenezer lakosa van, de egyetem is. Ugy kerültem Budapestre, hogy egy barátnőm tanult már itt, aki elhívott magukhoz. Én meg egy másik barátnőmet csábítottam ide. Hilgermann Lauránál tanulok.

Érdekesek ezek az esztek. Az egyik hozza a másikat. Már itt van Tamm Antónia kisasszony is. Erős a gyanunk, hogy ők csinálták helytelen magyarsággal a következő közmondást:

„Ha jöttök lesztek, ha hoztok esztek.” Amely helyesen tulajdonképpen így szól: „Ha jöttök, lesztek, ha hoztok esztek.”

Dr Glass Imre

A DÉLIBÁB

MEGSUGJA MAGÁNAK,

hogy a kitűnő naiva, aki meglehetősen ismert fősvénységéről, a múlt héten estélyt adott kolléganői tiszteletére. A kolléganők persze szívesen fogadták a meghívást, de nagyon félték attól, hogy eselleg gyöngé ellátásban lesz részük. Vatoságos haditervet dolgoztak ki a „veszély” elhárítására. A haditerv a következő volt. Egyik színésznő még előadás közben felhívja telefonon a színésznő lakását és a színésznő nevében érdeklődik majd a vacsora állása felől. Aztán aszerint fognak intézkedni. A színésznő eleget is tett a megbízatásnak. Ravaszul, mint a vendéglátó színésznő öllötzetönje, jelentkezett a telejónnál s „nevében” érdeklődött a vacsora iránt. Úgyesen sikerült megtudni, hogy a menü valóban egészen silány és szegényes lesz. A rémhírrrel aztán sietett vissza kolléganőihez. Több

sem kellett. Újabb haditanács kezdődött, amelynek eredményeképpen az öllötzetlő megint csak telefonált azzal, hogy a nagysága meggondolta a dolgot. Remek bécsiszeleteket kell csinálni, különböző fajtájú süteményeket és hozatni kell legalább öt üveg pezsgőt is. A szakácsnő alaposan csodálkozott ezen a stílusváltozáson, de hát mit tehetett egyebet — szó nélkül tudomást vett a dolgokról. A kolléganők már alig várták az előadás végét, mert már előre örültek annak, hogy milyen jó arcot kell majd vágnia a színésznőnek akkor, amikor kiderül minden.

— Na mesélje tovább, mert kíváncsi vagyok.

— Előadás után persze mindnyájan felkerekedtek és elmentek a nagy vacsorára. Már előre örültek annak, hogy milyen hecc lesz. És valóban volt is értelme a fáradozásnak, mert a színésznő majd hanyatt esett ijedtében, amikor meglátta az asztalon a pezsgősüvegeket. Kirohant a konyhába és kérdőre vonta a szakácsnőt, aki elmondta a történeteket. A színésznő látta, hogy túljártak az eszén, most már valóban nem volt mit tenni, mint egyszerűen jó arcot vágni a rossz játékhoz.

— Na mit szóltok, drágáim, ehhez a vacsorához — mondta a színésznő, — úgy-e hogy tudok én gavallér is lenni. Nem vagytok meghatva?!

— Most már a vendégeken volt a csodálkozás sora. Csakhogy még egy poénje van a történetnek. A meghívottak még sem akartak atul maradni. Tehát — mintha parancsszóra történt volna — elkezdtek az ételüket ócsárolni. Egyáltalán

Óreg de la tetralogia wagneri.

La cantant Marguerite Nagy, que en "L'or del Rin" obtinguer un èxit en la interpretació de "Freia".

Nagy Margit Barcelonában

DÉCIBÁB

mindent lekritizáltak, még a pezsgő is — savanyú volt nekik.

— Szóval így jár az a színésznő, aki meghívja vendégéül a — kolléganőt.

— Így. De most elmondom, hogyan jár az a színész, aki beleszeret a saját feleségébe.

— ? ! !

— Igen, a színész tíz évi házasság után elvált privát feleségétől. A feleség a lakásban maradt, a férj pedig egyelőre hotelbe költözött. Pár hónap után a színész

úgy érezte, hogy nagyon hiányzik a felesége lársasága. Egy barátja útján megüzente is ezt a feleségének. A kibékülés ezek után hamarosan megtörtént. Csakhogy... most jött a bökkenő. A színész szégyellte barátai és ismerősei előtt azt a „gyöngeséget”, hogy kibékült a feleségével, mert hiszen hónapokon keresztül folytonosan a függetlenséget dicsérte, a nagystilű életet, amelynek legfontosabb előfeltétele a nőtlenség, szabadság, stb., stb. Ezek után tehát — gondolta — ki-

AK,

és kezdő-
ben az ál-
mált azzal,
a dolgot.
ni, külön-
s hozatni
s. A sza-
ezen a
ettelt egye-
a dolgok-
várták az
e örültek
kell majd
, amikor

kíváncsi

ndnyáján
gy vacso-
ak, hogy
n volt is
színésznő
, amikor
süvegeket.
őre vont
lörténte-
túl jártak
nem volt
ecot vágni

ehhez a
észnő, —
is lenni.
ghatva?!
vendége-
odálkozás
még egy
rténetnek.
még sem
maradni.
tha pa-
nt volna
ételeket
gyállalán

eelónában

IBÁB

Rochelle Hudson a világ egyik legszebb színésznője
(20 th. Century Fox)

nevelik az emberek, ha újból együtt látják a feleségével... Végre is nem volt mit tenni, mint be kellett vallani az egész dolgot az asszonynak és megfontolni a további teendőket. A megfontolást hamarosan követte az elhatározás, mely szerint egyelőre csak titokban fognak találkozni.

— Na ez kedves.

— Nyilvános helyen együtt nem mernek mutatkozni. Főpróbán, premiereken sehol sem lehetett őket együtt látni. Kis budai cukrázdákban és külvárosi mozikban szórakoztak. Így ment ez vagy két hónapig. Végül is a színész — nem bírván sokáig a nagy inkognitót — összeszedte bátorságát és az egyik kollégájának elmondta a nagy titkot, hogy kibékült a — feleségével. Nehéz volt, kínos volt, de megtörte a jeget. A többi már könnyen ment. A színész, akárkivel csak találkozott, mindenkinek bevallotta töredelmesen a „bűnét”. Végül, amikor már remélhetőleg mindenki tudott az „esetről”, megjelentek együtt — nyilvánosan. Amikor a színész ez alkalommal elárasztották gratulációkkal, az újdonsült férj így védekezett.

— Hígyjétek el, ez volt életem legnehezebb szerepe.

— Rég nem mesélt Bársony Rózsiról.

— Bársony Bécs után Pestre jön és fellép a Vígszínház tavaszi operettjében. Valószínűleg ugyanabban az időben párbajt fog vívni az ellenprimadonával.

— Mi az, újból egy női párbaj készül?!

— Nem kell megijedni, csak a — színpadon. Az Operettszínház ezúttal minden áron rivalizálni akar a Víggel s ezért eddigi terveik szerint Zilahy Irénnel akar játszani. Most aztán eldől majd, hogy kinek lesz nagyobb közönsége. Érdekes, hogy a két primadonna már Bécsben szembe került egymással. A színházi emberek kíváncsian néznek a mérkőzés eredménye elé.

— Én is kíváncsi vagyok.

— Ha már Bécsnél tartunk, megemlíthetem azt a kedves esetet, ami ott az elmúlt napokban történt. Élénk bizonyosságul annak, hogy Einstein relativitási elmélete mindig és minden körülmények között megállja a helyét. Tehát: a diadalmas pesti vígjáték szerzői elhatározták, hogy fölmennek darabjuk bécsi próbáira és esetleges tanácsokkal és útbaigazításokkal látják majd el a rendezőt és a szereplőket. Meg is jelentek az egyik próbán és őszintén csodálkoztak, hogy nemesak diadalkapu

nem várta őket ott, de alig akartak tudomást venni a létezésükről. Jobban mondva, mint „vidéki” szerzőket kezelték őket. Természetesen, nem hogy bosszantotta volna, ellenkezőleg, mulattatta őket a dolog. Amikor az egyik szerző a rendező útján bizonyos útmutatást adott a darab főszerzőjének, a fiatal művésznek valószínű beszédet tartott arról, hogy neki ne adjanak tanácsot, ő neki megvan a maga elképzelése erről a figuráról, amely tulajdonképpen tragikus alak (mellesleg, a szerzők pont nagyon is mulatságosnak szánták) és hogy a lélek mélységei, stb., stb. A szerzők végül belátták, hogy annak a bizonyos közmondásnak Bécsben csak a fordította igaz.

— Mindenki csak a maga hazájában lehet — próféta.

— Még valamit kérek.

— A legnagyobb barcelónai lapok Nagy Margitnak, az Operaház tagjának spanyolországi diadaláról számolnak be. A művészről sikere annál számottevőbb, mert már spanyolországi turnéjával kapcsolatban is ritka kitüntetés érte. Nagy Margit hónapokkal ezelőtt a beyreuthi együttes hívta meg a barcelónai vendégszereplésre, ahol a világhírű németországi társulat a teljes Ringet adta.

Mint a spanyol lapok egyhangú kritikái bizonyítják, Nagy Margit nemesak hogy méltó volt a meghívásra, hanem valósággal felülmulta ragyogó énektudásával, mely drámai tehetségével az együttes kiváló tagjait. A barcelónai Gran Teatre Del Liceu nagyszerű Wagner-ciklusáról hasábos tudósításokat írtak az összes előkelő spanyol lapok. Nagy Margit Rajna kínese-beli Fréya-alkításáról így írt az „Ultima Hora”:

„Nagy művésznek bámulatraméltóan interpretálta Fréyát, hangja és játéka magá a tökéletesség, a legzavartalanabb harmónia.”

Déliab híradó.

1. Zilahy Farnos Eszter, a kitűnő zeneszerző és előadóművész rendkívüli sikerrel szerepelt a napokban egy szerzői esten. 2. A Vigadóban három tehetséges fiatalember Lóránt György, Sztéryni Dénes és Landa Jenő szerzői estet rendeztek. 3. A Zeneakadémián egy hangversenyen fellépett a szereplő Benkő Sándor fiatal énekes, aki kulturált hangjával és talentumos előadókészségével igen nagy sikert aratott. 4. Hóry Lászlónak, a kitűnő hírlapírónak volt az öltele Ady Lőrincét megszólaltatni a rádióban. A beszélgetés szövegét is ő írta.

LISZT FERENC DÉDUNOKÁJA BUDAPESTEN

Portás, inas és komornyik őrizte bonyolult labirintuson jutok be a Zichy-palota könyvtárszobájába. Itt e palotában lakik Gravina Gilbert gróf, a legnagyobb magyar muzsikusként, Liszt Ferenc egyetlen élő férjcsarja vendégségben, s vendéglátói nem kevésbé lelkes hódoló a Mester szellemének, mint ő maga. Gravina gróf az egyik Liszt-émlékhangversenyt vezényelte, egy díszhangversenyt, melyet Sauer közreműködése tett valójában díszessé. Persze, vannak akik sokalták a multban a dísz a Liszt-ünnepségeken és többet szerettek volna magából Lisztből kapni, mint az ünnepségekből. Akár csak a régi halotti torokon, úgy itt is nem egyszer feledkeztek meg a halotról a lakoma jóleső kábulatában...

A zene fejedelmének dédunokája — mint azt ezen a rendkívül megnyerő külsejű emberen nyomban megállapíthatjuk, — mit sem örökölt nagy és lenyűgöző megjelenéséből. Szerényen és féltéken, szinte bocsánatkérően lép be, elnézésért látszik eszedezni, mikor valamiről véleményét nyilvánítja. Ő csak egyszerű megbizottja az ünnepeltnek, aki nem tehet az egészről semmit és előre bocsánatot kér, hogy a zenei titán szellemének földi helytartójaként szerepel.

A kedves mosoly nem tűnik el egy percre sem ajkáról, akkor sem, mikor nagy élményeiről beszél, mint rég elcsendült gyermekmesékről, mintha fakuló képeskönyv halvány lapjai között keresgélné egy-egy kedves kép után.

— Természetesen már nem ismertem dédapámat, hat évvel az én születésem előtti halt meg. De nagyanyámnál, Wagner Cosimánál nevelkedtem Bayreuthban és minden léptenyomon az ő szellemével találkoztam, mely hosszú évtizedekig nem mosódott el.

Kisgyermek voltam, mikor először belopóztam az ünnepi játékok próbáira és tágra nyílt szemekkel bámultam, hogyan küzd meg Siegfried a sárkánnyal, hogyan lebegnek a levegőben a gyönyörű sellők, vagy milyen tréfásan lobog a láng a Walkür körül. Nagyanyám nem igen szerette, ha próba közben zavarják, különösen, hogy ő volt a lelke mindenek. Ő volt a rendező, a díszlettervező, karmester egyszemélyben, azaz mindegyiket ő látta el tanáccsal, utasítással.

És tudja, mi a legkülönösebb? Hogy ebben a levegőben, mely szinte túl volt telítve művészzel és zenével, nem lettem muzsikusként. Fizikus és matematikus lett belőlem, aki távol a színház zajától könyveimnek és labo-

Gróf Gravina Gilbert

(Schäffer felv.)

ratóriumi kísérleteimnek éltem. Már huszonhat éves lettem, mikor valami leírhatatlan vonzódást éreztem a zene iránt. Akkor sem dédapám hangszerével kezdtem a tanulást, hanem — fuvolás lettem. Ugy véltem, hogy még sem illik zongorázni tanulnom, mert akkor mindenki csak a Mesterral hasonlított volna össze, ami fölötté balul ütött volna ki rám nézve.

— Végigfuvoltam fél Európát, mikor hirtelen kezdtek felfedezni, hogy milyen „érdekesség” is rejlik abban, hogy Liszt dédunokája vezényelje a Mester műveit. Kénytelen voltam hát alaposan foglalkozni a dirigálásal is s nem kisebb mesterem volt ebben, mint Richter János, aki Bayreuthban élt akkoriban. Később már nem tudtam meglenni zenekar nélkül. Most, hogy Meranban élek, minden istenadta nap vezényelek egy hangversenyt.

Én mutattam be az ottani színházban Bartók Béla „Fából faragott királyfi” című táncjátékát is, mivel igen nagy híve vagyok zenéjének. Az előadásnak a közönség többségénél nagy sikere volt.

Most, ha csak nem kell mint muzsikus fellépnem valahol, csillagászzal és fizikával foglalkozom. Nemrégiben vettem feleségül egy angol hölgyet. Muzsikus? Nem, az ellentétek vonzzák egymást.

— Van-e még Liszt Ferencnek más élő rokona is?

— Igen, unokahugom, aki most ment férjhez Franciaországban egy Prévost nevű katonatiszthez. Ő remekül zongorázik.

Itt nyilván megfélekedezett — saját édesanyjáról, Cosima leányáról, akiről azt beszélék ismerősei, hogy Firenzében él csöndes

visszavonultságban és egyetlen élőlényvel törődik — kiskutyájával. Ez aztán kitölti egész életét. Ismerőseivel nem beszél másról, mint hogy méltánytalanság érte a kiskutyát s hogy megint náthás lett az istenadta.

Fia, Gravina gróf pedig megjelenik mindennél, ahol a magyar zene felülmulhatatlan géniuszát, Liszt Ferencet ünneplik. Bocsnátkérőn mond mindenről véleményt és féltéken, elnézésért esedezve áll a pódiumon a közönség elé. Pedig kitűnő ismerője Liszt művészetének, s boldog, hogy most alázatos szolgája lehet annak a fejedelemnek, kit egykor az egész világ féltistenként ünnepelt.

Ott állott Gravina gróf, a finom, kedves és jelentéktelen utód a Vigadó dobogóján. Ugyanabban az épületben, ahol egykor dédapját tombolva ünnepelték hangversenye után, s kifogták a lovakat kocsijából a diákok, mikor lakására akart hajtani, s fátylámemet kísérte hazáig.

Gravinát, a késői utódot, utolsó férfilezszármazottját a Mesternek, nem ünnepelték tombolva és taxija körül nem tolongott a nép. Fáklyákat sem gyűjtöttek, s csak azok a fáklyák lobogtak fel szüreglése után, melyeket az ősz tanítvány, Sauer Emil gyűjtött fel az emberek szívében. Igazi, méltó Liszt-ünnepség volt ez, tóztok és beszédek nélkül is.

De azért örülünk, ha idejön közénk Liszt Ferenc lányának, Cosimának és Bülownak, a feledhetetlen zongoraművésznék unokája, a kedves és szerény gróf Gravina, a finom filozófus, akit a nagy ősz lángelméje és még most is páratlan hírneve nem enged visszavonulni csöndes tudósi magányába.

Pataki László

A gyógyszerész teáról
(Schüffer felv.)

élőlényvel
án kitölti
él másról,
kiskutyát
adta.
ik minde-
ulhatalan
Bocsánat-
és félén-
diumon a
ője Liszt
alázatos
kit egy-
epelt.

kedves
obogóján,
kor déd-
versenye
ól a diá-
fáklyás-

ó férfile-
mnepele-
ongott a,
sak azok
tán, me-
gyújtott
tó Liszt-
dek nél-

enk Liszt
ülownak,
nokája, a
nom filo-
és még
vissza-

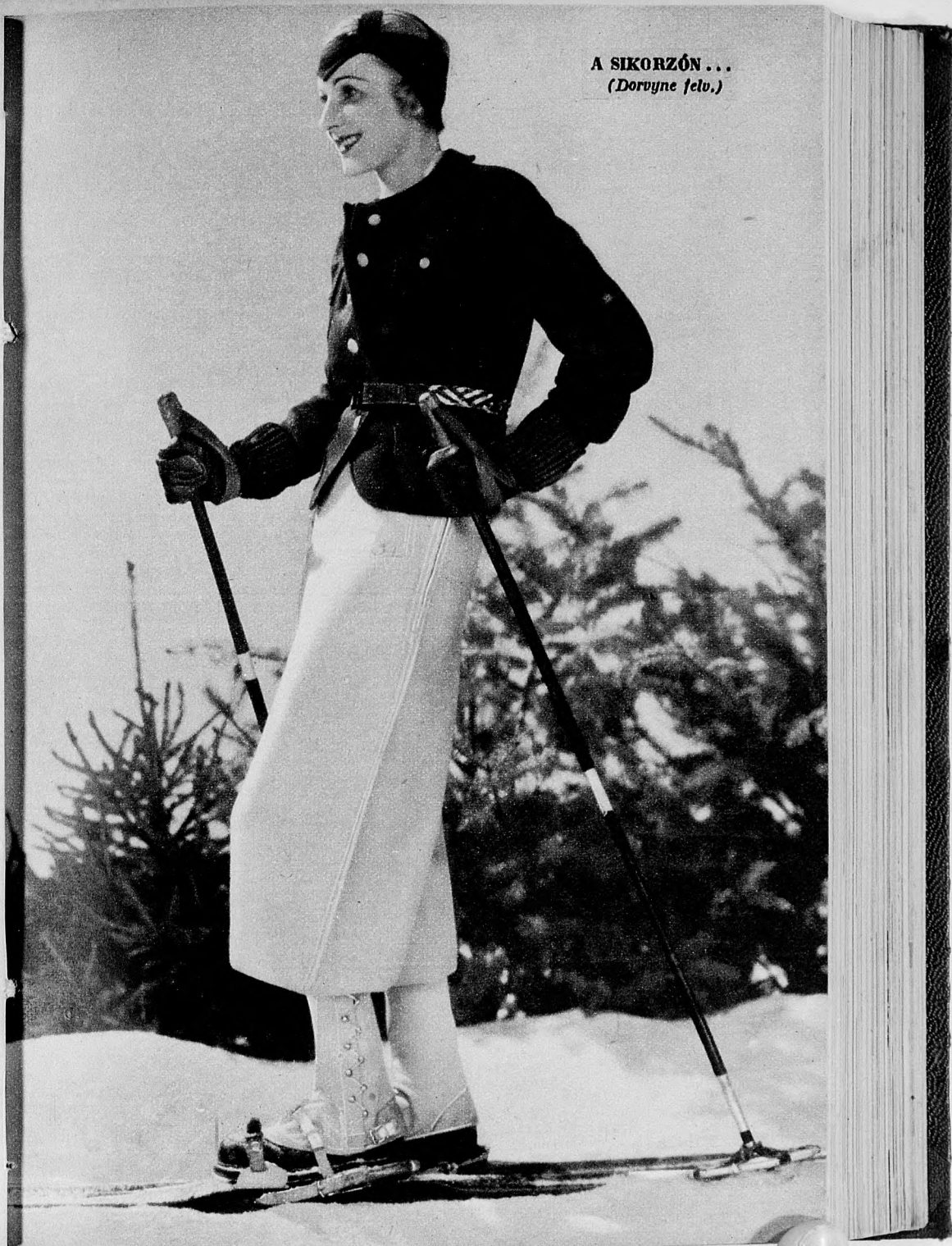
i László

euról
(.)

BAB

A SIKORZÓN ...
(Dorvayne felv.)

Látogatás Kaszab Annánál, a színpad sebesültjénél

A színpad birodalma színes, csillogó, bűbajos. A kulisszák fényesek, dekoratívek, a muzsika szívhezszóló, a görölkök kitűnően táncolnak és a szép primadonna, meg az elegáns bonviván a kellő pillanatban mindig egymásra találnek.

Legalább is a nézőtérről ez az impresszió, ez a benyomás. De a színpadon, a szereplők számára kevésbé fényes, kevésbé csillogó a kulisszák légköre.

Éppen a napokban történt:

Az Erzsébetvárosi Színházban a Szerelm vásárát adták elő. A főszerepet a szép szőke Kaszab Anna játszotta, akit a közönség már korábban gyakran láthatott a Magyar, a Király és az Új Színház színpadán.

Kaszab Annának a szerep szerint a harmadik felvonásban fegyvert kellett ragadnia. A revolver azonban csütörtököt mondott, s csak a harmadik kísérletre engedelmessékedett... de váratlan és szomorú következmények mellett. Kaszab Anna jobbkeze súlyosan megsérült és a művésznő elájult a színpadon.

Nehezen heveri ki ezt a balesetet Kaszab

Anna, már hosszú napok óta nem hagyhatta el a lakását. Meglátogattuk a művésznőt.

Fehér köntösben a recamier-en találjuk. Arca kicsit sápadt, még nem tűnt el róla a nagy ijedtség nyoma. De ez a virágszerű fehérség annál inkább csillogtatja meleg, dióbarna szemeit.

Felemeli jobbkezét az aransárga brokát-paplanról.

— Még mindig fáj — mutatja az ujját, de hősiesen igyekszik mosolyogni.

— Hát hogyan történt? — érdeklődünk részvétellel.

— Ott kell kezdeni — meséli a művésznő, — hogy az Erzsébetvárosi Színház igazgatója vendégszereplésre kért fel, az ember tragédiájában Éva szerepére. Ádámot a Nemzeti Színház egyik tagja játszotta volna. Megkezdtük a próbákat, de rövidesen abba is hagytuk, mert partneremet nagyon lekötötte a Nemzeti Színház műsorrendje. Ekkor tüzte ki Erdélyi igazgató a Szerelm vásárát, amelynek vállaltam a főszerepét. A második előadáson történt a baleset.

(Györi és Baros felv.)

A revolver
húzni
dobta
sebtébe
madzso
funkcio
nem is
fájdalm
a szem
A szar
Aztá
— É
történt
adást
napok
fájdalm
— I
dezzük
A sz
tikusan
— I
a szin
mint
de egy
Akik
rajong
színpa
lehetn
is szá
másta
városi
meg 6
Lilivel
szerep
A M
követ
szerep
szerző
Király
Né
Kasza
—
ismer
gyok,
dekes
mivel
számr
Mert
hogy
milye
pillan
padna
vesen
a fol
kozon
tanul
—
óraka
—
egésze

DÉ

ültjéné

a nem hagy-
uk a művész.

r-en találjuk,
tűnt el róla
a virágszerű
gtatja meleg,

sárga brokát-

atja az ujját,
ogni.

érdeklődünk

éli a művész.

Színház igaz-

fel, Az ember

. Ádámot a

tszotta volna.

videsen abba

et nagyon le-

műsorrendje.

tó a Szerelem

a főszerepét.

nt a baleset

Jóri és Baros
(elv.)

A revolver nem működött, kénytelen voltam húzni, nyujtani a jelenetet. Kétszer is kidobtam a kulisszák mögé, hogy az ügyelő sebtében javítsa meg. S amikor már harmadszor vettem kezembe a pisztolyt, végre funkcionált, de hogyan?! Hirtelenében nem is tudtam, mi történt velem... heves fájdalmat éreztem, fekete karikák táncoltak a szemem előtt. Többre nem is emlékszem. A szanatóriumban tértem magamhoz.

Aztán csillogó szemmel hozzáfűzi:
— És másnap felléptem, mintha misem történt volna. Vasárnap volt, három előadást játszottam végig és a következő napokon még tíz előadást. Pedig nagy fájdalmaim voltak.

— És tudott azért játszani? — kérdezzük csodálkozva.

A szép szőke fiatalasszony szinte fanatikusan feleli:

— De mennyire tudtam! A színészeknek a színpad a legerősebb kábítószere, olyan, mint az ópium, meg a morfium, csillapít, de egyben mámorossá is tesz!

Akiben ennyire erősen él a színház iránti rajongás, vagy méginkább: a szerelem a színpad iránt, annak a színésznek csak sikerei lehetnek. Kaszab Anna eddigi pályafutását is számottevő eredmények kísérték. Egymásután aratott sikereket jelentős vidéki városokban. A pesti közönség akkor ismerte meg őt, mikor a Magyar Színházban, Darvas Lilivel felváltva, a Vörös malomban Mina szerepét játszotta.

A Magyar Színház után az Uj Színház következett. A Tűzek az éjszakában főszerepét alakította. Aztán a Király Színház szerződtette, Farkas Imre darabjának, a Királyné rózsájának ugyancsak a főszerepére.

Néhány pillanat múlva újból megszólal Kaszab Anna.

— Egész nap cseng a telefon. Jóbarátok, ismerősök, kollégák érdeklődnek, hogy vagyok, begyógyult-e már az ujjam? És érdekes, senki sem felejt el megkérdezni, mivel töltöm el itthon az időt. S halomszámra küldik az olvasnivalót, a könyveket. Mert mindenki tudja rólam, aki ismer, hogy mennyire csüngök a munkámon és milyen súlyos veszteségnek tartok minden pillanatot, amit nem szentelhetek a színpadnak. És tudja Isten — fűzi hozzá kedvesen groteszk kétségbeeséssel, — dacára a folytonos látogatóknak, szörnyen unatkozom a négy fal között. Eleinte szerepeket tanultam, de az orvos megtiltotta.

— És azóta mivel űzi el az unalmas órákat?

— A felhalmozott sok könyv között egy egészen remekre és érdekfeszítőre bukkan-

Kaszab Anna a „Két lány az uccán”
főszerepében (Artistic felv.)

tam — mondja élénken a művésznő. — Színpadtörténelem a címe, egy amerikai író munkája. A színpad fejlődését ismerteti az ógörög korszaktól kezdődőleg. Nagyon érdekes ez a könyv s ami a legjobban megkapott benne, hogy amióta csak színházat játszanak az emberek, mindig fordultak elő balesetek a színpadon. Tudjuk, hogy az ógörögök hatalmas méretű arénákban rendezték színelőadásait, a színészek hosszú

A „Tovaris”-főszerepében
(Györi és Baros felv.)

falábakat, meg álarcokat viseltek, hogy az óriási aréna legutolsó helyén is jól láthassák őket. Nos, az amerikai író szerint ezek a falábak, meg álarcok gyakran voltak súlyos balesetek okozói. S ahogy fejlődött a színház, természetesen vele együtt fejlődtek a színháztársulatok szükséges kellékei is, de bizony sokszor előfordult és előfordul ma is, hogy a színészek testi épsége veszélyeztetve van. Sőt — folytatja hévvel Kaszab Anna, — amióta a modern technika vívmányait is felhasználják például a filmezéshez, azóta emelkedett a szerencsétlenségek száma. Tudjuk, hogy nyaktörő repülőgép-, ejtőernyő-, legrás a robogó vonatról s ehhez hasonló mutatványok hányszor követeltek már áldozatot filmfelvétel közben.

Éppen a közelmúltban történt meg Bársony Rózsival, hogy a Városi Színház színpadán tánc közben kifíccamította a bokáját.

Hiába — mondja elgondolkozva Kaszab Anna — az élet semmit sem ajándékoz. És a legmagasabb árat talán a művészet kéri. Lelki, nemritkán fizikai fájdalommal is meg kell fizetni érte.

De a komoly szavak után csakhamar mosoly derül a művész nő kedves vonásaira: — Most veszem észre, hogy filozofálni kezdek. Kislánykorom óta azt hiszem először.

Mókásan mondja:

— Persze, ezt a betegszoba levegőjének lehet köszönni . . .

Körülnézünk. A szép, tágas szobában misem mutat arra, hogy jelenleg beteg a lakója. Ha csak az nem, hogy egész virág-erdő van Kaszab Anna körül.

— Ezentúl óvatosabb leszek — jelenti ki a művész nő — és biztosítani fogom magamat. Csak még nem tudom — csengő nevetés buggyan ki ajkán, — az ujjamat biztosítsam-e, vagy a mosolyomat?

Dobbant a bársonypapucsos lábával és türelmetlenül mondja:

— Legalább már félig meggyógyultam volna!

— Miért félig?

— Mert úgy már tudnék játszani . . . s milyen hamar egészséges lennék a színpadon!

Bogdán Ada

MILYEN VOLT A BIZONYÍTVÁNY?

Írta:
STELLA
ADORJÁN

1. kép: az apák

(Két apa beszélget a klubban. Idő: bizonyítványkiosztás napja. Az egyik apát nevezzük Péternek, a másikat Pálnak.)

Péter: Mutasd! Milyen?

Pál (kiveszi a zsebéből): Tiszta jeles. Egy hármasmunk van.

Péter: És kettes?

Pál: Rengeteg. Mi van veled?

Péter: Átment a gyerek. Van három elégséges, de a tanár erősen pikkelt rá. Tudod, az én Tiborkám olyan kölyök, hogy megmondja a véleményét még a tanárnak is. A muktork felszólította Gál tanár úr és azt kérdezte tőle: „Mondd meg nekem, hogy egy kilóban hány gram van?” Mire a fiam azt felelte, hogy...

Pál (közbevág): Ugyan, nem szégyelled magad? Való egy apának a te fiad korában anekdótákat mesélni a gyerekről? Mi abból kióttünk már!

Péter: Hogy-hogy?

Pál: Minden korú apaságnak megvannak a maga örömei. Amikor a gyerek pár hónapos, aktképeket kell mutogatni. Később jönnek a fog- és egyéb csodatörténetek. Aztán fényképek különböző pózban, a kislány gereblyél, a kislány fürdőruhában, a kislány nagy kutyával, a kislány bridzsezik satöbbi. Azután jönnek a „jó mondások”. A feleségem felírta Sanyi jó történeteit. Abban az időben rendkívüli módon tetszett nekünk. Tegnap elolvastam Sanyi fiam összegyűjtött műveit. Mondhatom, sok badarságot beszélt össze három-négyéves korában. A te fiad már egy kis fiatalember, most fogod bemutatni, mint „gyermekszájt”?

Péter: Legalább a poént hadd mondjam el!

Pál: Nem engedem! A mi gyerekeinknek csak február elsején szabad a nyilvánosságra vinni. Ilyenkor megbeszéljük a bizonyítványt, szidjuk a tanárokat és kiosztjuk a gyerekeknek a jutalmat. (Kis szünet.) Te mit ígértél?

Péter: Biciklit.

Pál: Drága dolog! Hogy merted?

Péter: Nagyon rosszul állt évközben. Nem is hittem, hogy megússza a félévi bizonyítványt.

Pál: Most mit fogsz csinálni? Megveszed a biciklit?

Péter: Miből? Dehogy veszem!

Pál: És a gyerek? Mit fog szólni, hogy nem tartod meg a szavadat?

Péter: Csak hagyjad! Kitűnő lecke lesz neki! Hadd szokja meg fiatalon, hogy abban nem lehet bízni, amit a felnőttek mondanak.

2. kép: a gyerekek

(A két kislány beszélget. Tibor és Sanyi)

Sanyi: Örültek ott a jó bizonyítványnak?

Tibor: Apa nem nagyon örült. Nem hengehet vele a klubban, mert van benne egypár elégséges. Nem is tudom, miért nem hamisít egy tiszta jeles bizonyítványt kizárólag a barátai számára. Őt nem büntetnék meg érte.

Sanyi: Az én bizonyítványomat is zsebrévágta apa. Kezdődik a nagy családi körutazás. Olyan gyűrötten kerül hozzám vissza. Mindig kikapok miatta az iskolában.

Tibor: A te családod büszke a jó bizonyítványra?

Sanyi: Hogyne! Még a Puszi kutyának is elmondta a mama: „Puszi, adjál pacsit Sanyikának, mert jó bizonyítványt hozott haza”.

Tibor: És a kutya mit szolt?

Sanyi: Unottan pacsit adott. Az egész család ünnepelt, csak én nem örültem a jó bizonyítványnak.

Tibor: Miért nem?

Sanyi: Becsületszavadra nem mondom el senkinek?

Tibor: Becsületszavamra.

Sanyi: Szeretnék egyszer sok-sok szekundát kapni.

Tibor: Miért, te bolond?

Sanyi: Mert ilyenkor a szekundás diákok olyan szépen eltűnnek, elmennek Vácig, meg Paksig is szerencsét próbálni, az idegenlégióba igyekeznek és olyan gyönyörű cikkeket írnak róluk a lapok. És amikor visszajönnek, a szülők úgy örülnek, hogy elfelejtettek pofozni.

Tibor (komolyan): Az én apám nem felejtene el. Minden teendőt felír az irodában a napi nyilvántartásba. (Kis szünet.) Neked ígérték valamit jó bizonyítvány esetére?

Sanyi: Ötven fillért.

Tibor: Szerencsés fráter vagy, Nekem biciklit ígérték.

Sanyi: Na és? Csak több egy bicikli, mint ötven fillér?

Tibor: Igen. Sokkal kevesebb. A felnőttek az ötven fillért részletekben még megadják, de a biciklit nem veszik meg.

Sanyi: Honnan tudod?

Tibor: Tavaly is ígérték, aztán kiderült, hogy potyára vittem haza jó bizonyítványt.

A LEGÚJABB

KEZDŐBETŰK

London

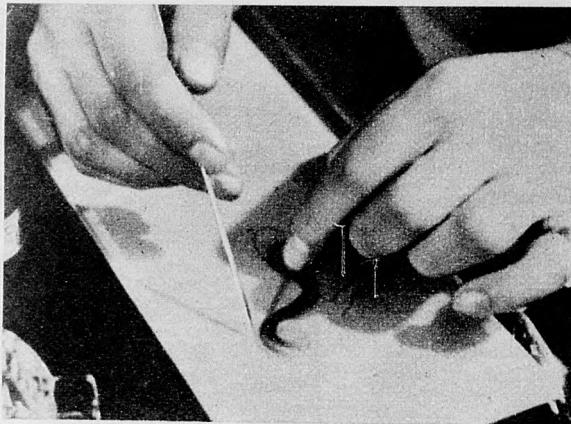
Egészen csodálatos módon, a haj és a hajdísz került az egész világon a női divatváltozások központjába! Az, amit ma néhány hónap alatt frizuraváltozás tereén produkál a divatvilág és a női fodrászművészet, felér azzal, amit azelőtt egy korszak alkotott ezen a tereén!

Majdnem azt mondhatnók, hogy a női frizura — állandó mozgásban, állandó változásban van. Nincs nyugta szegénynek a divattervezők legújabb s legagyaferőbb kitalálásaitól.

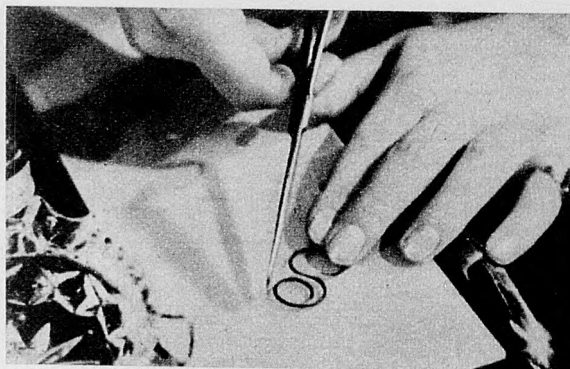
Lassankint kevésbé, kicsinyessé válik a fejtető területe a hajművészek számára. Elindultak tehát új területek

Először is a finoman hullámosított, selymes haj végéből, fésűje és ollója segítségével, lecsip egy kis darabkát az olasz művész

A lecsipett darabkát, fűrtöcskét, egy vékony ezüsttű segítségével s az ugynevezett „plasztikus hajoldattal” formálhatóvá, modellirozhatóvá alakítja át

Az ezüsttű és a fűrtöcskék ezután megalkotják a hölgy első „hajkezdőbetűjét”

DÉCIBAB

ÚJABB
BETŰK

NŐI DIVATÖRÜLET! A HOMLOKON!

London
csodálatos
és a haj-
egész vilá-
átváltozá-
ába! Az,
ny hónap
változás te-
a divat-
i fodrász-
ér azzal,
y korszak
a téren!
ezt mond-
a női fri-
adó moz-
dó válto-
ncs nyug-
a divat-
abb s leg-
italálásai-

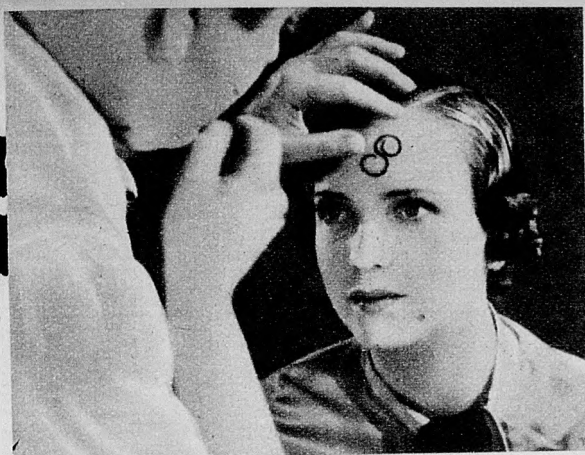
kevésbé,
lik a fej-
hajművé-
Elindul-
területek

felkutatására. Minde-
nekelőtt : elértek a hom-
lokhoz s kitalálták a
saját hajból alkotott
kezdőbetű örületet — a
homlok közepére ra-
gasztva! Mr Bertolini,
az olasz származású, vi-
lághírű londoni hajmű-
vész fedezte fel ezt az
új játékot, amelyet ő
maga az itt bemutatott
képek szerint alkalmaz.

Most már mindenki
tudja önagságáról,
hogy szép, a frizurája
gyönyörű s emellett
még — el sem veszhet.
Hiszen a kezdőbetűről
mindenki tudni fogja,
hogy kicsoda, legalább
is — utánanyomozhat
mindenki személyazo-
nossága után...

Kedves fodrászmű-
vész urak: mi jön ez
után...?!

Lóránt Mihály.

Utána ezt azonnal felteszi, felragasztja a homlok közepére.
(A hajbetű ragad, mert a „plasztikus oldatban” némi, enyhe
gumiarabikum is van)

Íme a hölgy első kezdőbetűjével a homlokán. Ugy-e gyönyörű...?

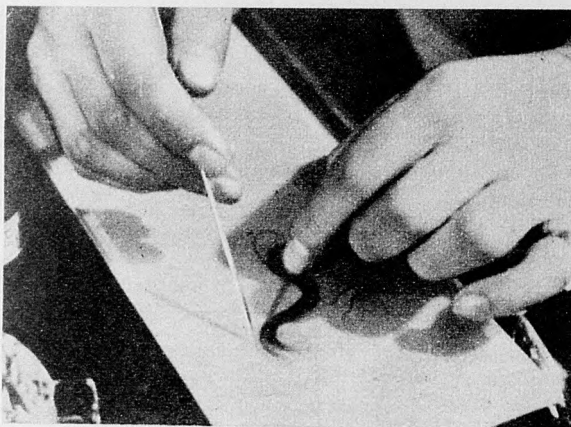
Hát még mind a kettővel!

(Pathétone Pictures)

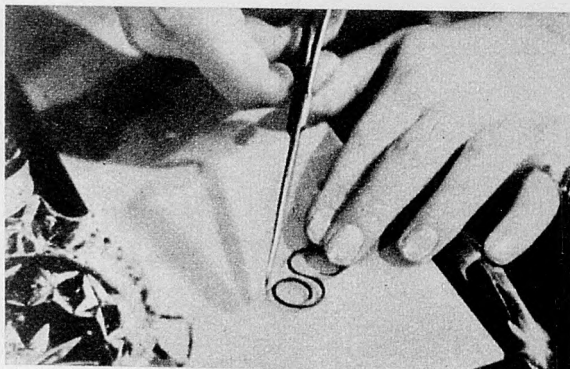
DÉLIBAB

Először is a finoman hullámosított, selymes haj végéből, fésűje és ollója segítségével, lecsip egy kis darabkát az olasz művész

A lecsipett darabkát, fűrtöcskét, egy vékony ezüsttü segítségével s az ugynevezett „plasztikus hajoldattal” formálhatóvá, modellrozhatóvá alakítja át

Az ezüsttü és a fűrtöcske fodrászujlak ezután megalkotják a hölgy első „hajkezdőbetűjét”

A LEGÚJABB KEZDŐBETŰK

London

Egészen csodálatos módon, a haj és a hajdísz került az egész világon a női divatváltások központjába! Az, amit ma néhány hónap alatt frizuraváltozás tereén produkál a divatvilág és a női fodrászművészet, felér azzal, amit azelőtt egy korszak alkotott ezen a téren!

Majdnem azt mondhatnók, hogy a női frizura — állandó mozgásban, állandó változásban van. Nincs nyugta szegénynek a divattervezők legújabb s legagyafurább kitalálásaitól.

Lassankint kevésbé, kicsinyessé válik a fejtető területe a hajművészek számára. Elindultak tehát új területek

DÉLIBAB

ÚJABB
BETŰK

NŐI DIVATÖRÜLET! A HOMLOKON!

London
esodálatos
és a haj-
egészvilá-
atváltozá-
ába! Az,
ny hónap
változás te-
a divat-
i fodrász-
ér azzal,
ny korszak
a téren!
zt mond-
a női fri-
adó moz-
dó válto-
ncs nyug-
a divat-
abb s leg-
italálásai

kevessé,
lik a fej-
hajművé-
Elindul-
területek

felkutatására. Minde-
nekelőtt: elérték a hom-
lokhoz s kitalálták a sa-
ját hajból alkotott
kezdőbetű örületet — a
homlok közepére ra-
gasztva! Mr Bertolini,
az olasz származású, vi-
lághírű londoni hajmü-
vész fedezte fel ezt az
új játékot, amelyet ő
maga az itt bemutatott
képek szerint alkalmaz.

Most már mindenki
tudja ónagyságáról,
hogy szép, a frizurája
gyönyörű s emellett
még — el sem veszhet.
Hiszen a kezdőbetűről
mindenki tudni fogja,
hogy kicsoda, legalább
is — utánnyomozhat
mindenki személyazo-
nossága után...

Kedves fodrászmü-
vész urak: mi jön ez-
után...?!

Lóránt Mihály.

Utána ezt azonnal felteszi, felragasztja a homlok közepére.
(A hajbetű ragad, mert a „plasztikus oldatban” némi, enyhe
gumiarabikum is van)

Íme a hölgy első kezdőbetűjével a homlokán. Ugy-e gyönyörű...?

(Pathétone Pictures) Hát még mind a kettővel!

DÉCIBÁB

Mindennek van művészete. Nincsen olyan alantas dolog, amely nemes, nagy célokat ne szolgálhatna és mint egy hivatás eszköze fel ne magasztosulhatna. A szemtelenség egészen alantas és feltűnően csúnya hiba a mindennapi életben. De van egy magasabb rendű szemtelenség, amellyel sokszor, mint valami ragyogó toledói pengével áll ki a közélet arénájában a porondra a politikai, a diplomáciai és az ujságírói pálya elszánt gladiátora. A diplomata és politikus szellemes és finom szemtelensége, amellyel letagadja esetleg a zsebében lévő jegyzék létezését, vagy formásan és etikettszerűen egy király orra alá dörgöl valami kellemetlen dolgot, olyan átszellemült formája a szemtelenségnek, amelyről áhitattal beszél a he nem avatott tömeg és amely előtt, mint a szellemi fölény győzelmes bizonyítéka előtt, meghajol még az is, aki a harcban alul maradt. Ennek a szemtelenségnek már „finesse“ a neve.

Az ujságírás mesterségéhez tartozik az interjúolás, amely felmagasztosult értelemben vett szemtelenség nélkül aligha juthat eredményhez.

Az interjú szempontjából a hírlapíró és az interjúolásra kizemelt ember között körülbelül olyan a viszony, mint a férfi és a nő között — amikor csak az egyik fél szerelmes. Rendszerint, ha a férfi nagyon szerelmes, szalad a nő; ha a nő szerelmes — ékes pesti nyelven mondva, — dobja őt a férfi. Akinek a véleményére a közvélemény hűséges szolgálja és követe, az ujságíró, nagyon kíváncsi, az rendszerint már olyan nagy, vagy annyira hiú ember, hogy menekül az interjú elől, vagy legalább is alaposan kérteti magát. Akire viszont a sajtó nem nagyon kíváncsi, az rendszerint utána megy az ujságíróknak és boldog, ha interjút adhat, mert arra nem a lapnak, hanem neki van szüksége...

Az interjúoló ujságíró a legtöbbször az az eszközzel ér el eredményt, amely a szerelemben is be szokott válni: a szívós kitartással, kérlelhetetlen hűséggel. Ennek a nagy erőnek ragyogó példáját adtam, amikor egyszer a saját jószántamból a fejembe vettem, hogy meginterjúvolom a zord Tigrist, aki még a saját lapjánál, a „Leláncolt ember“-nél sem bírta elviselni az ujságírókat. Francis Carco, a kiváló francia író fiatalon Clemenceau lapjánál dolgozott és miután a kiadóhivatal az ismert politikai vezér ismeretlen lapjánál a főszerkesztőtígrist zsebében volt, három hónapon keresztül nem merte a fizetését kérni, mert három hónapon át egyetlen egyszer sem találta az öregurat olyan hangulatban, hogy elő mert volna állni profán kívánságával. Inkább három hónapon keresztül éhezett és

jószívű éjjeli pillangók vendégszeretettel vette igénybe éjszakára, semhogy kitegye magát annak, hogy Clemenceau az íróasztalára valósággal odalopott cikkeiről véleményét mondjon, megragadva azt a ritka alkalmat, hogy egy munkatársának fizet.

Ezt a Clemenceaut akartam meginterjúvolni, aki még a parlament szöszkéről is — pedig nagyon messze ültem tőle a karzaton — félelmesen hatott reám. Egy jobárátjának, Bérenger szenátornak ajánlólevelével kerestem őt fel a Kamara folyosóján. Akkor még csak egyszerű képviselő volt, de már nagy volt, tehát nehéz volt hozzáférfközni, mert vagy a képviselők gyűrűje, vagy fagyaszto zord magányosságának páncélya vette őt mindig körül.

Pár napig lesben álltam, míg végre sikerült hozzálépnem, bemutatkoznom és átadnom az ajánló sorokat.

— Mit akar? Nem érek rá olvasni — és olvasatlanul zsebregyűrte a levelet. Aztán faképnél hagyott.

Úgy gondoltam, hogy a nehezebbjén már túlestem. A másnapi ülés után már bátrabban léptem hozzá és megkérdeztem tőle, olvasta-e a levelet, amelyet előző napon kegyes volt átvenni?

— A leveleimet a titkárom szokta elolvasni! — förmedt rám és azzal megint továbbment.

Kissé unalmas lenne, ha elmondanám az olvasónak, hogy hányszor kellett a nyakára járnom, míg odáig jutottam, hogy megkérdezte tőlem:

— Mit akar ölem, fiatalember?

Végre megmondhattam, hogy mit akarok, miután meggyőződtem róla, hogy a nagy politikus a neki személyesen átadott levelekkel nem szokta fárásztani önmagát, sem a titkárat:

— Interjút kérek — válaszoltam neki.

— Melyik lap számára?

— Egy magyar lapnak...

Gúnyosan felkacagott:

— A Daily Herald tudósítója három hónapja ostromol interjúért és nem adtam neki. Mit gondol, milyen véleményvel lenne rólam, ha magának, akit életemben először látok, nyilatkozatot adnék?

Olyan szigorú és elutasító hangon mondta, hogy kínos zavaromban — bevallom, egészen véletlenül — nagyon szellemesen válaszoltam neki:

— Egészen nyugodtan nyilatkozhatik nekem, képviselő úr, mert az én lapomat a kutya sem olvassa és a Daily Herald tudósítója sohasem fogja megtudni, hogy ön nyilatkozott.

Még jobban nevetett.

Tudtam, hogy most már nyert ügyem van. Barátságosan megveregette a vállamat:

— Szeretem a szerény fiatalokat... Le-
gyen holnap reggel nyolckor a lakásomon.
Mondanom sem kell, pontosan megjelen-
tem — blokkal és hegyesre faragott ceruzá-
val.

Az Avenue Kléber mellett lakott, egy nagy
villában, az első emeleten.

A szobalány nyitott ajtót.

— A képviselő úr vár engem — mondtam
neki és szentül hittem is, hogy Clemenceau
vár.

A szobalány három-négy kis szobán át
bevezetett egy kis szalónba.

— Tessék helyet foglalni; bejelentem önt
— mondta a szobalány.

Leültem és vártam. Türelmesen. Az asz-
talon volt egy családi album, tele régi
fényképekkel és dagerotypekkel, azt néze-
gettem.

Az ingaóra mutatója haladt szép lassan.
Ütötte a negyedekeket. Az elsőt, a másodikat,
a harmadik negyedet...

Kilenc óra lett. Aztán fél tíz... És én még
mindig ott ültem a szalónban és vártam.
Teremtett lélek sem nézett felém. Aggódni
kezdtem. Nem kellett hozzá nagy fantázia,
hogy megállapítsam: elfelejtkeztek rólam.
Clemenceau és a szobalánya is...

Megszégyenültem igyekeztem elhagyni a
vereség színhelyét. De nem ismertem a te-
repet. Ki akartam menni arrafelé, ahol a
szobalány bevezetett. Azonban három ajtó
is nyílt a kis szalónba. Eltévesztettem a ki-
járatot. Átmentem egy szobán és benyitot-
tam egy másikba. A fürdőszoba volt.

Szembe kerültem a Tigrissel. Olyan volt,
mint a Szentivánéji álom oroszlánja. Ábrá-
zata be volt szappanozva, bajusza torzon-
borzban remegett, csupasz melle szőrös volt.
Hátul a nadrágján lelógott a nadrágtartója.

Valósággal felüvöltött:

— Mit akar maga itt?

— Az interjúért jöttem — dadogtam én, a
fiatal újságíró, aki még nem vittem elég
sokra a szemtelenség művészetében és a
komikus helyzet egyáltalában nem mulatta-
tott, bevallom, megfagyott a vér az ereim-
ben.

Clemenceau félreérthetetlen mozdulatot
tett a lábával és reám ordított, egyáltalá-
ban nem valami akadémiai stílusban, ami
nem csoda, mert nem volt akadémikus, ha-
nem parlamenti harcos.

— Fichez moi la paix! Et foutez le comp!

Ami finom fordításban ennyit jelent:

— Hagyjon nekem békét és menjen a fe-
nébe!

Mentem. Jobban mondva kiszédültem.
Lapomnak pedig megírtam, hogy Clemen-
ceau fogadott ugyan, el is társalgott velem,
de nem hatalmazott fel, hogy nyilatkozatát
közvetegyem.

Nem mindig válik be a kitartás. Azonban
mégis a legjobb módszer — aránylag. De
egy kis szuggesztíóval is keverni kell.

1923-ban a párizsi népszövetségi tárgya-
lások idején egy amerikai kollégámat he-
lyettesítettem, akinek hirtelen meghalt a
felesége és vissza kellett utaznia New-

Yorkba. Onnan utasított szinte naponta,
hogy milyen „anyagra” van szüksége.

Egy napon kábelt kapok tőle: feltétlenül
interjúvoljam meg Robert Cecil lordot, aki
a pénzügyi, illetve kölcsonügyi albizottság
elnöke volt. A pénzbőségben úszó Amerika
akkoriban izgatottan leste, hogy mely euró-
pai államokra szózat reá néhány milliócska
dollárt — havonta legalább egyszer. Semmi
sem volt természetesebb, hogy a jenki ki-
váncsiak voltak, hogy Robert Cecil lord
milyen pénzelhelyezési lehetőségeket lát a
kontinensen.

Könnyű volt azonban az én amerikai kol-
légámnak onnan a tengerentúlról rendelkez-
nie — felajzani az idegeimet a százdolláros
külön honoráriummal. Ő nem ismerte a lor-
dot olyan jól, mint én. Ő volt az egész Nép-
szövetség lehallgatagabb és legzárkózot-
tabb delegátusa. (Azóta talán megtörték
nála is a jeget.)

A hallgatag lord mindig elutasított.

Két héten át minden áldott nap elcsíptem
a párizsi Hotel de Ville folyosóján. Ott tár-
gylalt a Népszövetség. Hiába szemtelenked-
tem. Közben megtudtam, hogy a lord mind-
ennap a Grand Hotelben ebédel leányával
és titkárával. Két óra után, amikor az ét-
terem már majdnem üres.

Odamentem én is ebédelni. Mindig ponto-
san szemben vele foglaltam helyet — és
szuggerálni kezdtem. Rettenő bánatoman,
szinte búskomoran néztem reá. A harmadik
napon már lesütött fejjel evett.

Egy hét múlva pedig egészen váratlanul
hozzám lépett a Hotel de Ville folyosóján
és azt mondta:

— Én nem szoktam nyilatkozni. De ma-
gának kivételesen megteszem, azonban írja
meg a nyilatkozatomat előre, hogy nekem
csak módosítanom kelljen rajta... Lehető-
leg minél kevesebbet...

Ez azt jelentette, hogy én nyilatkozzam
helyette s ő az én nyilatkozatomat, ha fele-
lő álláspontját, a magáévá teszi.

De honnan ismerjem az ő álláspontját?
Honnan lehet tudni azt, hogy egy hallgatag
ember mit gondol magában.

Azonban azért újságíró az újságíró, hogy
olyan általánosságban is tudjon beszélni,
mint a politikai jósok.

Csináltam egy nyilatkozatot. Olyant,
hogy minden jenki azt olvashatta ki belőle,
amit akart. Aki féltette a pénzét, verhetta
a mellét, hogy Robert Cecil lord neki ad
igazat. Aki bízott az európai adósokban, az
is érvelhetett velem, akarom mondani a
lorddal.

Másnap bemutattam a hallgatag államfér-
finak a „nyilatkozatát”. Mosolygott, amikor
elolvasta. Egy szót se szólt. Elővette a tol-
lat és aláírta.

Egy hét múlva háromszáz amerikai lap-
ban jelent meg a nagy ember véleménye
Európa gazdasági helyzetéről.

*

Most pedig egy másik esetet mondjunk el.
Ez a hiteles történet Teheránban történt

egy francia és angol újságíróval. Kissé kényes a téma, de nem kényesebb, mint mondjuk a hashajtók hirdetéseit, amelyek a legnagyobb nyilvánosság előtt jelennek meg.

Egy angol és egy francia újságíró már hetek óta Teheránban volt. Mindkettő szeretne volna meginterjúvolni a perzsa miniszterelnököt, de nem bírtak a színe elé jutni. Hiába kérelték — levélben.

Egy szép napon a két újságíró gondtalanul sétáltak Teherán főuccáján, amikor a franciának hirtelen gyomorgörcsei támadnak.

Az angol azt mondja neki:

— Menjen be, kedves kolléga a legelső középületbe és majd meg fog könnyebbülni. A francia a kényszerítő körülmények hatása alatt berohan az egyik márványpalotába.

A portásnak franciául elmondja, hogy nem jól érzi magát,

A portás nem tud franciául — bevezeti egy irodahelyiségbe. Tíz hivatalnok ül ott, — de egyik sem tud franciául.

Az egyik hivatalnok feljebb vezeti egy emelettel az újságíró, beviszi egy elegáns irodahelyiségbe, ahol angolos külsejű fiatal titkár fogadja őket. De a titkár nem tud franciául.

Az újságíró előveszi a névjegyét, átadja a titkárnak és kétségbeesett gesztusokkal magyarázgatja rosszulletét. A titkár nézi a névjegyet, karonfogja a pillanatnyilag boldogtalan zsurnalisztát és egy emelettel még feljebb viszi, elefántcsontberakásos ébenfabútorokkal berendezett szalonba. Aztán eltűnik. A zsurnaliszta már a haját tépdesi, amikor megjelenik egy méltóságteljes külsejű, európai eleganciájú zsakettes öreg úr és kifogástalan francia nyelven megkérdezi tőle, hogy mit kíván.

A francia fellélegzik — és útbaigazítást kér. Az elegáns öreg úr kissé megütödvé igazítja útba és aztán dühösen megjegyzi:

— Egyáltalán nem értem, uram, miért kellett önnek ezért a perzsa birodalom miniszterelnökénél audienciára jelentkezni?

A francia kollégám a kérdésre csak öt perc múlva válaszolt, amikor visszajött a szalonba. A miniszterelnök olyan jól mulatott az eseten, hogy hálából nagy interjút adott a boldog politikai riporternak.

Amikor a francia az angollal az uccán megint találkozott, az anglius dühöngve kérdezte, hogy hol maradt olyan sokáig. A francia kedélyesen és fölényesen jelentette ki:

— Ez a miniszterelnökségi palota, kedves miszter, tehát együttal meginterjúvoltam a miniszterelnököt.

Az angol nem állt többé szóba a francia újságíróval.

A mi kedves magyar kollégáink is szeretnek bravurosan dolgozni. A legtöbbször sikeresen, de velük is megesik néha, hogy kemény dióra találunk. Egyik kollégámnak az az állandó trükkje volt, hogy a minisztertanács közben mindig beleült annak a miniszternek a várakozó autójába — akkor még minden miniszternek állami autó dukált, — akit meg akart interjúvolni.

Legutóbb egy deznált miniszterelnöknél akarta kipróbálni a régóta bevált fogást. (Hogy ki volt ez a deznált miniszterelnök, nem könnyű kitalálni!) A kegyelmes úr a kabinetlistával ment ki Gödöllőre, hogy bemutassa a kormányzónak. Megdöbbenve látta meg az újságíró az autójában, de aztán eszébe jutott, hogy nem vele történik először ez a kissé túlbuzgó és indiszkrét újságírói terror, hát megengyhült hangon eredt szóba a politikai riporterral, aki kérve kérte, hogy „egy darabig” elkísérhesse.

Robogott az autó és a deznált miniszterelnök kedélyesen eldiskurált a találatos újságíróval, aki azonban hiába ostromolta nyilatkozatért.

A deznált miniszterelnök aztán Budapest és Gödöllő között, félúton hirtelen megállította kocsiját, félreérthetetlenul keztenyújtott a riporternak és elbűcsűzött tőle. Az újságíró kénytelen-kelletlen kiszállt az autóból és hosszú orral indult a poros országúton Budapest felé.

A szemtelenség sokszor, mint a mesteresség eszköze is, szemtelenség marad, ha valaki minden finesse nélkül alkalmazza. A hívatásos szemtelenség sztratoszférikus rekordját egy francia színházi újságíró állította fel. Sorelt, a nagy francia tragikát akarta meginterjúvolni, de az isteni Ceciliának heteken át nem jutott számára öt percnyi ideje se. Az újságíró kitarotán ostromolta a nyilatkozatért, míg végül a nagy tragika azt mondta neki

— Holnap estély lesz nálam, jöjjön el hozzám, ott majd eldiskurálunk és nyilatkozom magának.

Az újságíró elment az estélyre, de a nagy tragikának ott aztán pláne nem volt egy perc ideje sem az újságíró részére — tisztelőinek hatalmas serege majd szétépte. Az estélynek hajnaltájt lett vége, a vendégek elszéledtek és a művész nő fáradtan vonult hálószobájába, hogy lepihenjen. Megdöbbenve látta, hogy az újságíró teljes neglissében az ágyában fekszik.

— Megörült maga? — kérdezte a tragika, tragikus gesztussal. Azonban a jelenet nem nagyon hatotta meg az elszánt újságíró, aki egészen közvetlen hangon jelentette ki:

— Ne csodálkozzék, művész nő, mert ez az egyetlen hely, ahol kegyeddél nyugodtan lehet beszélni...

k is sze-
egtöbbször
éha, hogy
ollégámnak
miniszter-
nak a mi-
— akkor
autó du-
lni.

terelnőknél
ült fogást.
szterelnők,
mes úr a
őre, hogy
gdöbbször
an, de az-
e történi
indiszkret
lt hangon
aki kérve
rhesse.
ült minisz-
a találé-
ába ostro-

án Buda-
n hirtelen
lenül ke-
elbűsűzött
en kiszállt
t a poros

a mester-
marad, ha
lmazza. A
érikus re-
ágíró álli-
a tragikát
teni Ceci-
zámára öt
kitaóán
végül a

jöjjon el
és nyilat-

de a nagy
volt egy
e — tisz-
széttépte.
a vendé-
fáradtan
njen. Meg-
teljes neg-

a tragika,
elenet nem
újságíró,
entette ki:
mert ez
nyugodtan

CIBAB

(Foto Doroyne)

Nagyvilág

DIVAT × TÁRSASÁG × SZÉPSEG

TAVASZI HADJÁRAT

Irta : SASS IRÉN

A farsang hátralévő része már semmi új eseményt nem ígér. Divatszempontból a mostani szezon folyamán már semmiféle újításra nem lehet számítani. A nagy pesti szalónok tájékán minden csendes. Alig-alig készül már egy-egy toalett. Legfeljebb néhány jelmezrendelés van, de az is nagyon szórványosan, mert idén feltűnően kevés volt eddig a jelmezestély és bál. Ennek minden bizonnyal takarékosági okai vannak. Egy, akármilyen gyönyörű vagy drága jelmez csak egy alkalomra szól, míg a bál ruhát némi kis változtatásokkal vagy átfestéssel két-három, sőt több alkalommal is viselni lehet és viselője mindig elegáns. Ezt tudják, ügylátszik, a nők titkaiban jártas bálrendezők is és azért volt idén olyan kevés a jelmezes multság.

A szalónok esendjében azonban mégis némi izgalmat jelent a tulajdonosok készülődése a tavaszi hadjáratra. Február első napjaitól kezdve, a nagy párizsi házak egymásután tartják meg divatbemutatóikat, különös tekintettel arra, hogy a külföldi szalónok tulajdonosainak időt kell engedniük arra, hogy idejében hazaérkezessenek a modellekkel.

A pesti divatszalónok tulajdonosai február elején tehát útrakelnek Párizsba, hogy elhozzák Pestnek az új tavaszi anyagokat és színeket. Az új tavaszi divatról különben már annyi kiszivárgott, hogy körülbelül tisztában lehetünk azzal, mit hoz a tavasz?

Az angol királyi házból legutóbb lezajlott események minden bizonnyal éreztetni fogják hatásukat a divaton is. Angolos vonalak, valamint a gyász színei nagy tért fognak

(Folytatás a 30. oldalon.)

Szürke esinos fekete angol tavaszi kosztüm
(Henri Manuel modell)

DÉCIBAB

EGY MŰVÉSZ, AKI A PESTI NŐK FEJÉT MINTÁZZA

WÉBER JÓZSEF BESZÉL A TAVASZI FRIZURADIVATRÓL

A Dorottya uccai rózsaszíntónusú, finom és elegáns szalóban „telt ház” van. Százféle parfóm összekeveredett illata leng a levegőben, bűg a villanszáritó, csattog a sütővas és az olló s mindehhez hozzájárul a különböző fülkékből kizümmögő női beszéd- és kacagásfoszlány, ami együttvéve valami zsbongó, izgalmas, intim hangkászót ad, a nagyvilági hölgyek kedvenc fodrászsalónjának jellegzetes „hangversenyét”.

Ebben a hangversenyben országosan ismert hangok viszik a szót. Egyik fülkéből *Bajor Gizi* csilingelő ezüsthangja száll ki, tőle a harmadik fülkéből *Fejes Teri* vidám nevetése hallatszik, velük szemben az ismert, fekete grófné mély dallamos hangjára ismerünk rá. A társaság és színpad sztárjai, úgylátszik, itt adtak találkozót egymásnak a frizura sztárjánál, *Wéber Józsefnél*, akit joggal lehet az elegáns pesti frizurák szobrászának nevezni.

A „nagyvilág” tehát valóban a legjobb helyhez fordult, mikor *Wéber József* Dorottya uccai szalónjába sietett el, hogy megtudja, mi lesz a tavasz új frizuradivata. Csak hogy nem olyan könnyű *Wéber Józseffel* beszélni. Bizony, türelmesen várakozni kell, míg két hajfestés között kiszabadul hölgyközönsége karmaiból és rendelkezésére állhat a sajtónak.

— Mit hoz a divat tavaszra? — kérdezi. — A tendencia marad az, amit a téli szezon vezetett be sikeresen: síma fejek, nagystílusú sereg és harmóniára törekvő vonalak.

Az egészen lapos, néhány hullámmal és síma, lapos gyűrűkkel díszített fej (melynek modelljeit a „Nagyvilág”-ban, néhány héttel ezelőtt több illusztrációban mutattam be), kétségtelenül a görög stílus hatására vall. De ameddig a görög stílus a ruhákon nem aratott általános sikert, addig a frizurákon diadalmaskodott és nemcsak a téli szezont uralta, de átmegegy a tavaszi, sőt valószínűleg nyári szezonra is. A hölgyek hamar észrevették, hogy a síma, pár hullámmal és gyűrűvel díszített fej nemcsak művészi hatást kelt, de minden hölgynek előnyös, mert fiatalos is.

A báli szezon a vonalon kívül, színben csak annyi újdonságot hozott, hogy forszírozta az estélyi frizurák színes reflexét. Ez a reflex annyiból áll, hogy a haj eredeti színére a toalett színével megegyező reflexet varázsoljunk, mely az esti világításban nagyszerűen hat, míg másnap, minden különösebb nehézség nélkül lemosható. Hamvasszöke (uralkodó árnyalat!) hajnak ilyenformán adhatunk báli éjszakára kék, zöld, lila reflexet, míg a fekete vagy vörös haj az ezüst és arany reflexszel lehet díszíteni. Ez a kedves és sok változatosságra alkalmat adó újítás a báli szezon utolsó, idej divat-újdonsága.

A haj uralkodó színe tavaszra is a hamvasszöke és a vörös marad. Ennek a két uralkodó árnyalatnak persze tavaszra egész sereg változatát kell az eddigi változatok mellett beállítanom. Az esti, téli világítás ugyanis bizonyos fokig uniformizálja a női teintet a kozmetikai hatás egyformasága miatt. Tavasszal azonban, a szabadban és a napfényben a nők természetes teintszíne jobban érvényesül és minden teintárynyalathoz hajsziárynyra megegyező hajsziárynyalatot leszek kénytelen kreálni. Már eddig is egész csomó kísérletet végeztem a színárynyalattal s így teljesen felkészülve állhatok igényteljes hölgyközönségem rendelkezésére.

Idáig tartott a nyilatkozat, mikor minden oldalról türelmetlen futárok rohanták meg a mestert és a várakozó hölgyközönség nevében reklamálták, hogy az elméleti hajfestésről térjen át a gyakorlatra.

A beszélgetésnek tehát ilyenformán vége szakad, de búcsúzásnál, még egyszer összefoglaljuk a tavaszi divatprognózist:

— Hamvasszöke és vörös hajszián, lapos gyűrűkkel és néhány dauerolt, síma hullámmal díszített, egyszerű és művészi hatású frizura. Ezt várhatjuk a közelgő tavaszi szezontól.

Ez után pedig *Wéber József*, a művész, aki a pesti nők fejét hódította és elegánsra mintázza, sietve eltűnt az egyik rózsaszínű fülke mélyében.

RAT

r semmi új
pontból a
semmiféle
nagy pesti
des. Alig.
Legfeljebb
z is nagyon
őnen kevés
bál. Ennek
okai van-
vagy drága
mfg a báli
l vagy át-
alkalommal
dig elegáns.
k titkaiban
volt idén
g.

ban mégis
sok készülő-
február első
rizsi házak
mutatóikat,
a külföldi
kell enged-
kezhessenek

osai február
zsba, hogy
anyagokat
ól különben
körülbélül
oz a tavasz?
bb lezajlott
eztetni fog-
los vonalak,
tért fognak

.)

szí kosztüm

CIBAB

DÉCIBAB

(Becker és Maas felv.)

**Vásárolja
a legkisebb
boltban
a legnagyobb
választékban
a legalacso-
nyabb árakon**

kötött-szövöttárú és harisnyaszükségletét.

Paunz Klára
és
k. Körper Aranka
üzletében

Budapest, IV, Váci ucca 41/a.

hódítani. A lila, mely a téli szezonban nem tudott általános divatszíné kifejlődni, a tavaszi szezonban folytatni fogja hódító útját. Különösen az egyházi gyász színe, a sötét árvaszkalilla lesz divatos.

Az angolos vonalak természetesen első-sorban a sportruhákban fognak dominálni, de egészen angolos vonalúak lesznek a délelőtti uccái és részben a délutáni ruhák is. Az angolos vonal követeli meg a szövetek gyakrabbi alkalmazását is. Délelőtti és részben délutáni ruhák nagy részben puha gyapjúszövetből, esetleg selyemmel kombinálva fognak készülni.

Tavaszi cocktail és estélyi ruhák anyaga

a fehér és fekete piké lesz. Itt sok az angol hatás. A szoknya hosszú, de csaknem kizárólag egyenes vonalú. A derekakon sok a rever, a férfifazon. Széles, igen díszes, angolos öveket várhatunk. Az öv különben is elengedhetetlen része lesz a tavaszi ruháknak és még a sportruhákban is díszes, széles öveket fognak alkalmazni.

A délelőtti és részben a délutáni ruhák hossza is megrövidül. Az általános vonalat körülbelül így írhatom le: szűk, féllab-szárig érő, testhez szabott ruha, egészen kis nyakkivágás, hosszú, csuklóig érő ujjak. Ez az alapvonal persze rengeteg változatban fog készülni.

A kalapok egyelőre részben karimás angol, részben gyűszűnyi fejkötőformát mutatnak. Soha még olyan kicsi kalapokat nem viseltek a nők, mint amilyeneket a tavaszi divat hozni fog. A fejtetőn vagy a szemre borítva viselik az egészen apró, nagy másikkal és apró, színes virágokkal díszített kalapkákat, melyeket fátyollal borítanak le.

A cipődivat újra hozza a lakkot, még pedig nemcsak feketében, de kék, zöld és vörös színben is.

Ugyancsak kék, zöld és vörös színű bőrkesztyűk lesznek divatosak a tavasszal, s hogy az asszoiere komplett legyen, kék, zöld és vörös nagy retikülök és övek lesznek a legnagyobbbrészt sötét tónusú tavaszi ruhák élénkítői. Maradnak azonban tovább is a színes virágdíszek.

Prognózis tehát: változatos, izléses, angol ruhák a tavasz hírnökei.

MOZAIK

Gyönyörű ruhákat vonultattak fel a legutóbbi nagy premierek. De nem annyira a nézőtérben, mint inkább a színpadon. Titkos Ilona a „Kilencágú koroná”-ban, Makay Margit az „Ifj. Horváth Pál”-ban,

GÉVA
(GARAI ÉVA) **kozmetikai intézet**

IV, Irányi-u. 21-23, 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. Telefon: 89-8-02

Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben

Végleges hajszáleltávolítás villannyal. Arevibrációk. Száraz, zsíros, szintelen bőr megszépítése. Arepakkolások. Kikészítés uccára és estélyre.

Tanítványok kiképzése!

Olcso árak, bérletrendszer!

**Erős
füzők
KÖ.**

Lázár
divatr

Az
szezon
népsze
ruhák
pongy

Soha
tyüben
az ide
zarabb
flitter
rán, a
egyre
Nagy
Vigszí
hogy
gáns l

A fino
díszes
a páh
földszí
hagyt
Tudor
lenség
mellőz
könyv
mán.

Neh
már b
gadha
fej m
de vis
ban é
fej él
nyugo
jobb
haj j
fényé

K
jut e
köré
szaló
fülké
Jeség
segé
plet
lyam
vörö
férjén
mire
felelt
Az
Szor

Erős hölgyeknek speciális szabású
fűzők és melltartók szakszerű készítője
KÖSZEGI R. RAKÓCZI ÚT 9
 (Árjegyzék díjtalan)

Lázár Mária a „Házasság”-ban valósággal divatrevüt mutatott be.

Az üveggombok és klipszek a tavaszi szezonban is meg fogják tartani eddigi népszerűségüket, de az estélyi és délutáni ruhákról átkerülnek a tea-gownokra és pongyolákra.

Soha nagyobb luxust nem fejtettek ki kesztyűben, mint mostanában. Megírtam, hogy az idei estélyi kesztyűk fölcserét a legpazarabb díszítéssel látják el. Virág, strassz, flitter színeskedik és csillog a kesztyű szárán, a — kirakatban. Mert a valóságban egyre nagyobb tért hódít a kesztyűtlenség. Nagy színházi előadásokon — legutóbb a Vígyszínházban — magam is észrevettem, hogy a páholyok és földszint egész sor elegáns hölgyének kezéről hiányzott a kesztyű. A finom bőrből készült, virág, vagy strassz-díszes kesztyűk egyelőre még ott hivalkodtak a páholy peremén a látcső mellett, de a földszint nagyon sok hölgye a ruhatárban hagyta bunda, vagy belépő zsebének mélyén. Tudtommal Párizs nem adta ki a kesztyűtlenség jelszavát, de a valóságban a kesztyű mellőzése olyan tömegesen lépett fel, hogy könnyen divat lehet belőle a szezon folyamán.

Nehezen bár, de a pesti nők is kezdenek már beletörődni a síma frizura divatba. Tagadhatatlan, hogy a hullámosított, loknizott feji minden nőnek előnyösebb arkeretet ad, de viszont az is tagadhatatlan, hogy a síma fej előkelőbb. Jól esett látni színházban, bárban és táncostéákon a sok síma, egyszerű, nyugodt vonalú frizurát. A haj ápoltsága is jobban érvényesül a síma fejnél, mert a síma haj jobban megmutatja a haj természetes fényét feltéve, hogy — a haj tényleg fénylő.

Kozmetikumokról írván: eszembe jut egy kis eset, mely „rokonszakma” körében, egy előkelő belvárosi fodrászszalonban történt. A mellettem lévő fülkében egyik ismert nagyiparos felesége frizuráján működött az egyik segéd és szokás szerint fecsegett. Elpletykálta, hogy X-né a délelőtt folyamán festette be a haját platináról vörösré. „Ugy látszik, tetszeni akar a férjének” — jegyezte meg a segéd, mire a hölgy bámulatos hidegvérrel felelte: „Mi az, hogy a férjének? Az én férjemnek akar tetszeni...” Szórol-szóra így történt.

Sötétkék cocktail ruha keményített irlandi csipkeujjakkal, lakkozott övvel (Dilkuska modell Páris)
 (Dorvnye felv.)

tt sok az ang
 e csaknem k
 erekaton sok
 , igen dísz
 az öv külön
 esz a tavasz
 ákon is dísz
 azni.
 délutáni ruhá
 talános vonal
 szűk, félláb
 ruha, egésze
 klóig érő ujjak
 eg változatban
 zben karimás
 fejkötőformát
 kicsi kalapokat
 amilyeneket a
 fejtétön vagy a
 zzen apró, nagy
 rágókkal dísz
 fáttyóval bor
 a lakkot, még
 e kék, zöld é
 vörös színű
 k a tavasszal
 t legyen, kék,
 és övek lesz
 tónusú tavasz
 zomban tovább
 os, ízléses, an
 i.
 tattak fel a
 e nem annyira
 a színpadon.
 koroná”-ban,
 áth Pál”-ban,
ntézet
ón: 89-8-02
 yeges levélben
vib-
ése.
yre.
érletrendszer!
ÉCIBÁB **DÉCIBÁB**

Irja!
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

A szemölcsről

A kozmetika ma a legnépszerűbb tudományok egyike, de sajnos, kevés azok száma, kik a test- és szépségápolás szabályait megfelelő módon tudják alkalmazni. Testünk, de különösen arcunk ápolására nemcsak bizonyos alkalmakkor kell gondot fordítani. Éppen ezért helytelenül gondolkozik az, ki azt hiszi, hogy eleget tesz a bőrápolás követelményeinek, ha felmegy kozmetikushoz és egy ú. n. „kikészítést” kér.

A kikészítéshez ugyanis megfelelően ápolott bőr szükséges, mert a különböző kozmetikumok csak gondozott arcon érvényesülnek igazán. Itt is fontos szerepet játszik az a körülmény, hogy normális, zsíros, vagy száraz arcbőrrel van-e szó, mert a különböző szépséghibáknak nem annyira az elhanyagolt, mint inkább a célszerűtlenül végzett teintápolás az oka. Különösen nagy gondot kell fordítani arra, hogy a fellépő kozmetikai fogyatékoságokat megelőzzük. Ez pedig sehol sem ütközik annyi nehézségekbe, mint éppen a szemölcsöknél, melyeknek keletkezését nem áll módunkban megakadályozni.

A szemölcsök kiirtása és azok nyom nélküli eltüntetése kizárólag szakorvos dolga és csak az hivatott a számtalan eljárás közül a megfelelőt alkalmazni. Az eltávolítás módzatai ugyanis sokfélék és mindenkor a szemölcs karakteréhez igazódnak.

A fiatalkori kemény és lapos szemölcsök ritkábban az arcon, gyakran a kézháton és az ujjakon fordulnak elő nagyobb számban.

Színük szürkés és többnyire infekciós eredetűek, amit legjobban bizonyít az a körülmény, hogy gyakran egy családban, vagy ugyanazon iskolába járó gyermekekén egyszerre lép fel.

Az öregkori szemölcsök barnás színűek, puha tapintatúak és a test különböző részein, mellen, háton és arcon fordulnak elő leginkább. Jelentőségük abban áll, hogy néha rosszindulatú képletekké fajulhatnak el.

A szemölcsök eltávolítására szolgáló beavatkozás kétféle: gyógyszeres és fizikális. Az erre a célra szolgáló gyógyszerek közül első helyen említendő a szalicilsav, melyet többnyire tapaszok alakjában alkalmazunk, továbbá a trichloreccsav, karbolsav, tejsav stb. Az itt felsorolt szerek alkalmazása erős vegyhatásuknál fogva nagy óvatosságot igényel.

A fizikális eljárások közül jó eredménnyel alkalmazzuk a szemölcsök elpusztításánál a szénsavhóval való fagyasztást, a galvano-kaustikát, az elektrolysiszt, valamint a diatermiás áramot. Ezeknek lényege abban áll, hogy a behatolás helyén gyulladás keletkezik, majd a szemölcs elszáradva pörkké alakul és hamarosan lelekedik.

A szemölcs eltávolításának ezen utóbbi módjai már csak azért is célszerűek, mert nyomot nem hagynak maguk után.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

FARSANG

SZÉCHENYI-BÁL

A huszonötödik Széchenyi-bált még a szokásosnál is fényesebb külsőségek között tartották meg. Az előkelő társaságnak pompás farsangi mulatságban volt része. A nagy számban megjelent társadalmi és közéleti kitűnőségeket gróf Széchenyi Gyula bálelnök, valamint Lányi Béla dr. ügyvezető elnök fogadták. A tánc történetének nagyszerű bemutatója után a következő párok nyitották meg a bált:

Gróf Apponyi Virginia—gróf Széchenyi Gyula, herceg Windischgraetz Natasa—Ladányi Béla dr, gróf Széchenyi Mária—örgróf Pallavicini György, herceg Astuto Flaminia—Doby Tibor, Bárczy Hanna—gróf Wohraczytzky Antal, Ebinger Mia—Okrutay Ferenc, Sarkady Kátó—Szedmáky József, Rácz Sári—Govrik Tivadar, Korpás Vali—Fogel Károly dr, Tórekly Lili—Rácz György, Salamon Margit—Fábry Sándor, Kelemen Margit—gróf Festetics György, Both

Judit—Gundelfinger György, Lészay Melinda—Léhner Gyula, Juhász Erzsébet—Kösa Istvan, Melik Eva—dr Várhidy Imre.

A HUNGÁRIA EVEZŐS EGYLET BALJA

A pazar zászlódiszbe öltözött Országos Kaszinóban zajlott le a fennállásának 25 esztendő jubileumát ünneplő Hungária Evezős Egylet nagyszerű bálja. A kitűnően sikerült est egyik érdekessége volt, hogy az érkező előkelőségek a Hungária Evezős Egylet híres nyolcasának „pálcás” soraiba között vonultak be. A „pálcát” ez alkalommal igen stílusosan felvirágozott evezőslapát helyettesítette. A megjelent előkelőségek között ott láthattuk Soós Kálmán ny. minisztert, az egyesület elnökét, Szendy Károly polgármestert, Liber Endre alpolgármestert, Nelky Jenőt, Dohnányi Ernőt, Wünsch Frigyeszt.

Vitéz Vászony György, Széchenyi Mária grófnő, örgróf Pallavicini György, Apponyi Virginia grófnő, gróf Széchenyi Gyula, Windischgraetz Natalla heregnő és Lányi Béla dr a Széchenyi-bálon

DÉCIBAB

A tánc történetet bemutató leányok a Széchenyi-bálon.

Balról: Szkalla Éva, Kelemen Margit, Behyna Klári, Kenessey Ica, Szerdahelyi Kata, Mayer Judit, Bartha Emmy, Novák Judit, Lányi Mädy, Derka Clarisse és Besenyő Beke Baby

A bált az „Általmennék én a Dunán ladikon...” kezdetű csárdással nyitották meg.

Megjelent leányok: Hegyi Mária, Székely Sári, Horváth Kató, Borszéky Márta, Szentimrey Zsuzsa, Hajesy Edit, Uher Zita, Wessely Ili, Györfürő Manny, Posch Márta, Szarvas Lia, Szentirmai Buba és Csöpi, Szaczelláry Pipsó, Demkó Márta, Mattyasovszky Erzsébet, Wilesek Lolo, Pogány Anna Mária, Tarlós Piri, Hegyi Mária, Szemere Kató, Székely Sári, Pap Agnes, Zupka Baba, Ágota Hilda, Szilvássy Mária Ebinger Mia és még sokan mások.

PATVARISTA-BÁL

Szombaton tartották meg az Ügyvédi Kamara helyiségeiben a hagyományos Patvarista bált, amely az idén még a hagyományos Patvarista bálók sikerét is felülmul-ta. Nagyszerű hangulat, remekül be-rendezett bár, pompás zene és természetesen legelsősorban a szebbnél szebb leányok és asszonyok járultak hozzá a nagy sikerhez. A sok gyönyörű nő közül is kivált szépségével és eleganciájával Szilágyi Vera színes virággal díszített selyemruhájában, Misler

Zupka Baba és Ebinger Mia táncosaikkal a Hungária Evezős Egylet bálján

Leányok a

Margit, Behyna
Kata, Mayer
Judit, Lányi
és Beke Baby

en a Dunán
nyitották meg.
Mária, Székely
Márta, Szent-
Zita, Wessely
Szarvas Lila,
Szellár Pipsó,
Sébet, Wilesek
Piri, Hegyi
Pap Agnes,
Silvassy Mária

az Ügyvédi
mányos Pat-
ég a hagyó-
rét is felül-
remekül be-
ermészetesen
leányok és
nagy sikerhez
kivált szép-
ri Vera színes
ában, Mislér

ineosaikkal a

ÉCIBÁB

Lici lazaeszinű ribouldin ruhában, nagyon szép volt rózsaszínű fémmel átszőtt muszlinban Schönwetter Annus, nagy sikere volt Lányi Márta elegáns crepe-satin ruhájának. Rengeteg láncosa volt Ábrahám Klárinak, Gergely Klárinak, Hűvös Verának. De valamennyi megjelent leány remekül mulatott egész hajnalig. A jól sikerült estély Kozmóvszky Tibor, Láncezi László, Szentgyörgyi Lóránt főrendezők érdeme.

CHARITÉ-BÁL

A Charité Poliklinika hagyományos bálja szombat este zajlott le a legnagyobb siker jegyében.

*Amíg haja van, okos
legyen,
Tessen és Tarrant
vegyen*

Hajhullás és korpa ellen

- Február 8. Keresztény Ifjak bálja (Budai Vigadó).
- Február 8. Happy Ten-bál (Lipótvárosi Társaskör).
- Február 8. Sophiana-est (Katolikus Kör).
- Február 8. Corvin-bál (Gellért).
- Február 8. A Gyömrői Luther Szövetség Táncestélye.

A Patvarista-bál bálkirálynői: Lázay Olly, Tárnok Emese, Földes Sári, Hűvös Vera, Rákos Kató, Ács Klára, Fehér Kató, Darvas Tessa, Gergely Klári és Pető Jolly

A megjelent leányok közül a következők neveit sikerült feljegyezni:

Unterberg Ibolya és Lilly, dr Mahler Margit, Mérei Olly, Vajna Éva, dr Schulhof Livia, dr Indig Ilona, Baykucsin Stefi, Frim Erzsi, Suppán Borbála, dr Sziklai Juci, Kaufmann Vali, Pollák Baby, Rovó Agi, Vogel Vali, Grossmann Manci, Puskás Rózsi, Klug Ella, Bodrogi Évi, Ziegler Teri, Zala Klári, Ringler Anni, Berber Joli, Komlós Erzsébet, Schmidt Edit.

BÁLI HIREK

Heti bál naptár

- Február 8. Atléta-bál (Vigadó).
- Február 8. Lipótvárosi nőegylet bálja (Hungária).

- Február 8. Kertészek bálja (Tisztviselő Kaszinó).
- Február 12. Bencés-tea (Pannónia).
- Február 14. Technológus-bál (Podmaniczky ucca 45).

ÖRÖM

AZ EMBER ELETE,
HA RENDES AZ EMESZTÉSE

ARTIN AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

DÉCIBÁB

Február 15. Mec álarcos bál (Hungaria).

Február 15. Egyetemi Luther Szövetség bálja (Pannonia).

Február 15. Tearózsza-bál (Astoria).

Február 15. VOGÉ-bál (Vigadó).

A Magyar Vöröskereszt országos bálját február 19-én tartják meg a Vigadóban. A bál legmagasabb védnöke a kormányzó, míg a bál védnökei, díszelnökei és háziasszonyai közéletünk és társadalmunk kiválóságai. A bált a Magyar Vöröskereszt központja, a városi és vármegyei választmányok és a több száz vöröskeresztes fiókegylet az összes szervezetekkel együtt országosan rendezik. Az összes budapesti elitbálok elnökei a nemes célokra való tekintettel felajánlották szolgálataikat és a bál rendezésében együttesen részt vesznek. Hosszú idők után ez lesz az egyetlen budapesti bál, amelyen a vidéki bálozó közönség is nagy számban fog megjelenni. A bált 50 társaságbeli úrlány magyar tánca fogja megnyitni, majd pontban éjfélkor az összes budapesti bálkirálynők felvonulása és bemutató tánca következik. Külön érdekessége a Vöröskereszt országos báljának táncrendje is, amely egyúttal 1 évre a Magyar Vöröskereszt tagjává avatja annak tulajdonosát. A budapesti központi báliroda a Magyar Vöröskereszt székházában (VIII, Baross u. 15, félelelet) működik, míg meghívók vidéken a helybeli vöröskeresztes fiókegyleteknél igényelhetők.

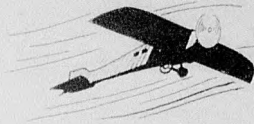
A Charité-bálról (Schäffer felvétele)

A Budapesti Egyetemi Luther Szövetség február 15-i jubiláris bálját nagy érdeklődés előzi meg. Fokozódó érdeklődés kíséri a dr Kulesár Barnabás bálelnök és gróf Teleki Imre, vitéz dr Kendeh Gusztáv, dr Gyárfás Sándor, Kraynay András, ifj. dr Németh Ödön, Rudnay Imre, Somogyi Gábor, Stromp Ervin, Tolnay Knefély Tibor vezetésével működő lelkes rendezőgárda munkáját. (Báliroda: Bpest, VI, Dessewffy u. 41, III. 14. Tel. 29-2-00.)

Jogász-bál Keekeméten. A keekeméti jogászfűjság február 1-én rendezte meg hagyományos Jogász-bálját, amely az idén, mint minden évben, Keekemét legfényesebb bálja volt.

A Tearózsza Társaság karneválja. A Tearózsza Társaság herceg Eszterházy Antal elnöklete alatt február 15-én rendezik meg karneválját. Meghívóigénylés: V, Vilmos császár út 54.

A Ríporter-bál január 31-én zajlott le a legnagyobb siker jegyében. A művészvilág, az arisztokrácia és a diplomácia számos kitűnő tagja jelent meg a mindvégig hangulatos mulatságon, amely már az elfogadott, tradicionális farsangi estélyek közé tartozik. A hagyomány szerint az idei bált is gyermekművész nyitotta meg, Tolmácsy Lacika, aki szép művészi énekével, táncudásával, nemkülönben talpraesettségével az egybegyűlt ünneplő vendégeket valóságos elragadtatta.

AZ ÚJ THÁLIA MÁSODIK BEMUTATÓJA :

V Á G T A

Az Új Thália Társaság első bemutatóját a Royalban tartotta. Akkoriban Tamássy Áron „Énekes madár” című színjátéka került színpadra. A darab olyan sikert aratott, hogy a tervezett délelőtti bemutatót be kellett ültetni a színház esti játékkrendjébe. Második bemutatóelőadását a Thália a Kamaraszínházban rendezte. Ezúttal Felkai Ferenc „Vágtá” című színdarabja került színpadra ugyancsak matiné keretében. A kedvező fogadtatás után azonban remélhető, hogy ez a színdarab is helyet talál majd valamelyik színház esti játékkrendjében. A „Vágtá” tulajdonképpen az ifjúságnak azt a nagy nekirohanását jelenti, amellyel egyszerre akarnak meghódítani mindent, boldogságot, jövőt, szerencsét. Ezúttal is megjelenik egy ilyen mermész ifjú, aki egy nagyszerű találmány hatalmában akarja túltenni magát minden törvényen. És megjelenik az író is, aki a maga újszerű mondanivalóval csak azt látja, hogy nem veheti fel a versenyt a már „beérkezettek” sablonos, de mégis mindenki által elismert és méltányolt munkásságával. Végül is mi történik? Ok, akik úgy érzik, hogy nem értik meg őket, hogy hiábavaló minden igyekezetük, fáradozásuk, mert csak süket fülekre találnak, hátat fordítanak mindenkinek és a maguk módján élnek tovább az életüket. A társadalom száműzöttei és kitaszítottjai lesznek ők, a jobb sorsra érdemes emberek.

Az író azonban a darab csúcspontján, úgy látszik, mégis megretten saját maga merészségén, mert egy érdekes fordulattal visszakanyarodik s így meg is találja a kielégítő megoldást.

Hát lehet vitatkozni arról, hogy mennyiben van igaza Felkai Ferencnek, illetve a főhőseinek, mindenesetre megállapíthatjuk, hogy mondanivalóit érdekesen adja elő s jelenetezéseiben meglátjuk a jövőndő színpadi író. Felkai valóban önmagát adja darabjaiban, mert nem akar megalkudni s talán azért van az, hogy állandóan csak matiné keretében kerül színpadra és alkalmi vállalkozásban...

A darab egy sereg ötletes képsorozaton „vágat” keresztül. Találkozunk ezekben igen érdekes megfigyelésekkel, ötletekkel és gondolatokkal. Van egy pár jelenet, mint például a légi kikötőkép, amelyek valósággal döbbenetesen hatottak.

Egy ilyen újszerű darabnál mindenesetre az a legfontosabb, hogyan rendezik és hogyan

játsszák. Nos, Pünkösti Andor rendezése nagyon ötletes és megfelelő mindenben a darab irányelvének, ugyancsak stilszerűek voltak a díszletek. A sokoldalú Kürthy György tervezései. Kürthy mint színész és író a színész és író szemüvegén keresztül látta és oldotta meg a díszletek problémáját. A színészek teljesen beleélték magukat a darab hangulatába. Feltűnt Básthy Lajos alakítása. Azt hisszük, hogy egy karrier kezdetét jelenti ez az alakítása. Örömmel üdvözlöttük a színpadra visszatért Doktor Jánost, akinek érdemes multja fölveti a kérdést: miért kell nélkülözünk ezt az értékes embert pesti színpadainkon?! Senyey Vera ezúttal is finom és megnyerő volt. De igen értékes alakításokat produkáltak Belezna Margit, Faragó Sári, Egyri Kédly, Palasovsky. A pompás kísérőzenét Csizmarek Mátyás szerette.

A matiné közönsége szívesen fogadta az újdonságot. Igen sokszor felhangzott a nyílt-színi taps. Legérdekesebb, hogy Felkai Ferencnek egymásután két színdarabját fogadta el a Nemzeti Színház. És mégis a darabok — másutt kerülnek színpadra. Színpadi író sorsa.

A Thália második bemutatójának sikere mindenesetre megnyitotta az utat és az érdeklődést a harmadik bemutató elé.

Doktor, Kédly, Básthy,
Senyey Vera, Palasovszky
(Solthj—Wellesz felv.)

1.

Az alábbi kis történet a törzsasztal legfrissebb csemegéje. Napok óta derül rajta a társaság. Hősei: az ismert vidéki színház igazgató és társulatának naivája, aki híres arról, hogy az égiek nem valami bőkezűen áldották meg szellemi javakkal... A társulat jelenleg az egyik vidéki városkában működik, meglehetősen részvéltenség mellett. A direktor, éppen ezért, valami látványos darab előadására szánta el magát. Költséget igen, de fáradságot nem kímélve műsorra tűzte a *Hajtővadászal* című nagyoperettet, amelynek második felvonása Szibériában játszódik. Már napokkal a bemutatás előtt félrehívta a naivát és így szólt hozzá:

— Ha nincs bundája, a premierre feltétlenül szerezzen egyet. Nagy hófúvás van a darabban. Okvetlenül bundában kell megjelenie a színpadon.

— Meglesz, direktorkám — mondta a naiva.

Elkövetkezett az előadás. A második felvonásban, általános megrökönyödéssel, a művésznő egy lenge kis köpenyben sétált be a morcos téli tájat ábrázoló színre. A függöny legördülése után a direktor berohant a naiva öltözőjébe és úgy ordított, hogy reszkettek a falak:

— Mit csinált, maga szerencsétlen? Tönkretette az előadást! Világosan megmondtam, hogy Szibériában játszódik a darab, bundában lépjen fel!...

A kis színésznő ijedten kapta fel a fejét.

— De igazgató úr — mondta indignáltan, — hiszen én alul azért melegen öltöttem fel!...

2.

Boross Elemér mesélte el ezt a kis epizódot, annak illusztrálására, hogy a „civiliek” miképpen képzelik el a drámaírás mesteriségét.

Valamelyik délután beállított az íróhoz egy banktisztviselő-ismerőse és nagy lelkesedéssel így szólt:

— Uram! Van egy briliáns vígjáték-témám! Eladnám önnek, hogy megírja. Az író megadta magát sorsának:

— Halljuk!

— Hát kérem, a darab első felvonása egy nagy bankban játszódik, a vezérigazgató irodájában. Az íróasztalánál ül a vezér, mellette a titkárnője... egy pár remek viccet mondanak... humoros helyzetek kergetik egymást és minden nagyon komikus... Második felvonás: a vezérigazgatóéknál zsúr van... vicceket mondanak a nőkről... néhány ellenállhatatlanul humoros jelenet... közben néhány sláger...

— No és a harmadik felvonás? — kérdezi a beállott szünet után a szerző.

Az ismerős tágranyította a szeméit és méltatlankodva jegyezte meg:

— Ejnye, kérem! *Valamiféle talán maga is beleírhat abba a darabba!*

3.

A gazdag pénzügynök úgynevezett „pazar” lakást rendezett be a közelmúltban. Összevásárolt mindent, ami csak drága volt: antik és ultramodern bútorokat, kacskaringós mintájú szőnyegeket, tekintélyes árú porcellánokat, szobrokat és képeket. Valóságos kis vagyont költött a berendezésre, amelynél stílustalanabbat a legnagyobb megerőltetéssel sem lehetett volna összeválogatni. Az ünnepélyes lakás-szentelőre természetesen meghívta művész-ismerőseit is, többek között az elválthatatlan Dénes Györgyöt és Pethes Sándort s már előre örvendezett a várható nagy sikernek.

A népszerű színészduó valóban meg is jelent az estélyen. Elképedve nézegették a „pompás” műtárgyakat, különösen egy szoborcsoportozat keltette fel a figyelmüket. A szobrokról senki sem tudta, hogy mit ábrázolnak tulajdonképpen.

— En már tudom... — villant fel hirtelen Pethes szeme. — Ezek az érzékszervek... A látás, a hallás, a szaglás és a tapintás...

— No és az ötödik? — kérdezte Dénes.

Pethes Sanyi körülnézett a lakásban, aztán csendesen így szólt:

— Az izlés hiányzik...

4.

Az új vígjáték szerzője legkevésbé sem titkolja, hogy egyáltalán nincs megelégedve darabjának előadásával. Már a próbák alatt sokat szapult a színészeket s a főpróbán izgalma a tetőfokra hágott. — Meg fogunk bukni! — kiáltozta. Alig lehetett lecsillapítani.

A premier viszont őt igazolta. A darabnak nem volt sikere. Előadás után a szereplők bankettre gyülekeztek az előkelő étteremben, amelyen a szerző is kénytelen volt megjelenni, bár legszívesebben távolmaradt volna. Fanyar mosollyal helyet foglalt a direktor mellett és szótlánul hallgatta a színészek tréfás megjegyzéseit. A komikus, aki az italok bemelegítő hatása alatt elhatározta, hogy kibékíti a szerzőt, oda-koccintotta poharát az íróhoz és megkérdezte:

— No, hogy tetszett az előadás?

Az író összeharapta a száját.

— Mindenki kibékíti a szerzőt, — mondta.

— Igazán? — csodálkozott kórusban a társaság.

— Na igen — felelt a szerző, — csak éppen a partnere volt rossz mindenkinek...

Valamikor nagyon népszerű volt az egyik primadonna, aki már évek óta Olaszországban turnézik. Szívesen hazajönne Pestre, ha módjában állana, de hát azok a minden hájjal megkent pesti direktorok egészen megfélemedtek róla. Nem nagyon ostromolják szerződteségi ajánlatokkal. A művész nő kénytelen kisebb olasz társulatokkal utazgatni, ami egyáltalán nincsen inyére.

Viszont Pest és a pestiek előtt szeretné megtartani a külszint, tehát minden héten levelet ír a színházi szerkesztőknek és fantasztikus sikereiről számol be.

Legutóbb a gyilkos megjegyzéseiről ismert kritikust kereste fel levelével, amelyben a következő bájos kis „elszólás” olvasható: „Minden képzeletet felülmúló sikerem van, a színházgatók csak úgy kapkodnak...”

Kálmán László.

A H É T

Páló István, a Rádió Jubileumi pályázat egyik nyertesének legközelebb új hangjátékát mutatják be. A hangjáték címe: „Távolbalató”. Zenéjét a nemrégiben elhunyt kitűnő zeneszerző Virányi Jenő szerezte (Papp felv.)

A Király Színház felújította Strauss Oszkár híres Varázskeringőjét. A főszerepekben Kondor Iboya, László, Kompóthy arattak nagy sikert

A Teréz körúti Színpad új műsorából. Kövára a „Helyett a dízőzőknek” című tréfa szerzője és a szereplők: Máray V., Haraszthy E., Philipp J., Hámory J., Donáth J., Sass O.

(Soltys-Welles felv.)

RÁDIÓMŰSOR (febr. 9–15-ig)
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

K

szemeit és
án maga is

rezett „pa-
zelmultban,
sak drága
bútorokat,
ket, tekin-
tat és képe-
tött a be-
nabbat a
n lehetett
lyes lakás-
ta művész-
válhatatlan
dort s már
y sikernek.
an meg is
szegették a
nősen egy
a figyel-
udta, hogy

ant fel hir-
érzékser-
glás és a

zte Dénes,
lakásban,

evésbé sem
megelégedve
róbák alatt
a főpróbán
Meg fogunk
ett lecsilla-

A darab-
tán a sze-
az előkelő
kénytelen
ben távol-
helyet fogl-
hallgatta
A komikus,
a alatt el-
rződöt, oda-
és meg-

s ?

— mondta.
órusban a

csak éppen
...

CIBÁB

1.

Az alábbi kis történet a törzsasztal legfrissebb csemegéje. Napok óta derül rajta a társaság. Hősei: az ismert vidéki színgazgató és társulatának naivája, aki híres arról, hogy az égiek nem valami bőkezűen áldották meg szellemi javakkal... A társulat jelenleg az egyik vidéki városkában működik, meglehetősen részvétlenség mellett. A direktor, éppen ezért, valami látványos darab előadására szánta el magát. Költséget igen, de fáradságot nem kímélve műsorra tűzte a *Hajlövadászat* című nagyoperettet, amelynek második felvonása Szibériában játszódik. Már napokkal a bemutatás előtt félrehívta a naivát és így szólt hozzá:

— Ha nincs bundája, a premierre feltétlenül szerezen egyet. Nagy hófúvás van a darabban. Okvetlenül bundában kell megjelennie a színpadon.

— Meglesz, direktorkám — mondta a naiva.

Elkövetkezett az előadás. A második felvonásban, általános megrökönyödéssel, a művész egy lenge kis köpenyben sétált be a morcos téli tájat ábrázoló színpadra. A függöny legördülése után a direktor berohant a naiva öltözőjébe és úgy ordított, hogy reszkettek a falak:

— Mit csinált, maga szerencsétlen? Tönkretette az előadást! Világosan megmondtam, hogy Szibériában játszódik a darab, bundában lépjen fel!...

A kis színész öltöztetésén kapta fel a fejét.
— De igazgató úr — mondta indignáltnan, — hiszen én atul azért melegen öltöztem fel!...

2.

Boross Elemér mesélte el ezt a kis epizódot, annak illusztrálására, hogy a „civilék” miképpen képzelik el a drámaírás mesteriségét.

Valamelyik délután beállított az íróhoz egy banktisztviselő-ismerőse és nagy lelkesedéssel így szólt:

— Uram! Van egy briliáns vígjáték-témám! Eladnám önnek, hogy megírja.

Az író megadta magát sorsának:

— Halljuk!

Hát kérem, a darab első felvonása egy nagy bankban játszódik, a vezérigazgató irodájában. Az íróasztalánál ül a vezér, mellette a titkárnője... egy pár remek viccet mondanak... humoros helyzetek kergetik egymást és minden nagyon komikus... Második felvonás: a vezérigazgatóéknál zsúr van... vicceket mondanak a nőkről... néhány elenálthatatlanul humoros jelenet... közben néhány sláger...
— No és a harmadik felvonás? — kérdezi a beállott szünet után a szerző.

Az ismerős tágranyította a szeméit és méltatlankodva jegyezte meg:

— Ejnye, kérem! *Valamit talán maga is beleírhat abba a darabba!*

3.

A gazdag pénzügynök úgynevezett „pazar” lakást rendezett be a közelmúltban. Összevásárolt mindent, ami csak drága volt: antik és ultramodern bútorokat, kacskaringós mintájú szőnyegeket, tekintélyes árú porcellánokat, szobrokat és képeket. Valóságos kis vagyont költött a berendezésre, amelynél stílusalánabbat a legnagyobb megerőltetéssel sem lehetett volna összeválogatni. Az ünnepélyes lakás-szentelőre természetesen meghívta művész-ismerőseit is, többek között az elválhatatlan Dénes Györgyöt és Pethes Sándort s már előre örvendezett a várható nagy sikernek.

A népszerű színészuó valóban meg is jelent az estélyen. Elképedve nézegették a „pompás” műtárgyakat, különösen egy szoborcsoportozat keltette fel a figyelmüket. A szobrokról senki sem tudta, hogy mit ábrázolnak tulajdonképpen.

— Én már tudom... — villant fel hirtelen Pethes szeme. — Ezek az érzékszervek... A látás, a hallás, a szaglás és a tapintás...

— No és az ötödik? — kérdezte Dénes. Pethes Sanyi körülnézett a lakásban, aztán csendesen így szólt:

— Az izlés hiányzik...

4.

Az új vígjáték szerzője legkevésbé sem titkolja, hogy egyáltalán nincs megelégedve darabjának előadásával. Már a próbák alatt sokat szapult a színészeket s a főpróbán izgalma a tetőfokra hágott. — Meg fogunk bukni! — kiáltozta. Alig lehetett lecsillapítani.

A premier viszont őt igazolta. A darabnak nem volt sikere. Előadás után a szereplők bankettre gyülekeztek az előkelő étteremben, amelyen a szerző is kénytelen volt megjelenni, bár legszívesebben távolmaradt volna. Fanyar mosollyal helyet foglalt a direktor mellett és szótlánul hallgatta a színészek tréfás megjegyzéseit. A komikus, aki az italok bemelegítő hatása alatt elhatározta, hogy kibékíti a szerzőt, odakoccintotta poharát az íróhoz és megkérdezte:

— No, hogy tetszett az előadás?

Az író összeharapta a száját.

— Mindenki nagyszerű volt! — mondta.

— Igazán? — csodálkozott kórúsan a társaság.

— Na igen — felelt a szerző, — csak éppen a partnere volt rossz mindenkinek...

Valamikor nagyon népszerű volt az egyik primadonna, aki már évek óta Olaszországban turnézik. Szívesen hazajönne Pestre, ha módjában állana, de hát azok a minden hájjal megkent pesti direktorok egészen megfélemlítik róla. Nem nagyon ostromolják szerződöttesi ajánlatokkal. A művész nő kénytelen kisebb olasz társulatokkal utazgatni, ami egyáltalán ninesen inyére.

Viszont Pest és a pestiek előtt szeretné megtartani a külszínt, tehát minden héten levelet ír a színházi szerkesztőknek és fantasztikus sikereiről számol be.

Legutóbb a gyilkos megjegyzéseiről ismert kritikust kereste fel levelével, amelyben a következő bájos kis „elszólás” olvasható: „Minden képzeletet felülmúló sikerem van, a színigazgatók csak úgy kapkodnak...”

Kálmán László.

A H É T

Páló István, a Rádió jubileumi pályázat egyik nyertesének legközelebb új hangjátékát mutatják be. A hangjáték címe: „Távolbalátó”. Zenéjét a nemrégiben elhunyt kitűnő zeneszerző) Virányi Jenő szerezte
(Papp felv.)

A Király Színház felújította Strauss Oszkár híres Varázskeringőjét. A főszerepekben Kondor Ibolya, László, Kompóthy arattak nagy sikert

A Teréz körüti Színpad új műsorából. Kövöri a „Helyett a dízőőknek” című tréfa szerzője és a szereplők: Múray V., Haraszthy E., Philipp J., Hámory J., Donáth J., Sass O.
(Soltz—Wellesz felv.)

RÁDIÓMŰSOR (febr. 9—15-ig)
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

11—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból. XI. Pius pápa Őszentségének koronázási évfordulója alkalmából. A szentmisét Serédi Jusztinián dr. bíboros hercegprímás mondja. A szentbeszédet mise közben Czapik Gyula dr. prelátnak kanonok mondja. Énekel a templom énekkara Sugár Viktor vezetésével.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a bécsikaputéri templomból. Prédikál Varsányi Mátyas dr. budai vári lelkész. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből: 72., 421., Himnusz és 290. Orgonál: Várkonyi Endre. Énekel a budai egyházi énekkar Mikus-Csák István karnagy vezényletével.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Magyar Imre és cigányzenekara.

1.40: „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.

2.00: Hanglemezek.

1. Donizetti: Lammermoori Lucia, ária (Gigli); 2. Bellini: Az alvajáró, kettős az I. felvonásból (Toti dal Monte és Schipa); 3. Arrieta: Marina, spányol kettős (Fleta és Sagi-Barbara); 4. Liszt: Tarantella, Venezia e Napoli (berlini filharmónikusok, vezényel Kleiber); 5. Verdi: Traviata, ária (Guglielmetti); 6. Giordano: Fedora, ária (Gigli); 7. Puccini: Bohémélet, kettős (Lucrezia Bori és Schipa); 8. Sztravinszkij: Petruska, szvit. I. kép: Orosz tánc; II. kép: Petruska szobájában; III. kép: Tündéri est — Pesztonkák tánc; IV. kép: Medve és paraszt — Kocsisok és inasok tánc; V. kép: Alarcosok (bostoni szimfónikus zenekar, vezényel Serge Koussewitzky).

3.00: „Beszélgetés a mezőgazdasági szakiskolákról.” Gámán János dr. gazdasági s.-tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.50: A Mária Terézia . honvédgyalogezred fúvószenekara. Vezényel Fígedy Sándor.

1. Pécsi József: Piccadorok felvonulása, induló; 2. Meyerbeer: Fáklyatánc; 3. Lehár: Vig özvegy, egyveleg; 4. Opacho József: Szerenese fel, induló; 5. Wagner: Induló; 6. Eilenberg: Erdei malom; 7. Farkas Dezső: Vitézi induló.

4.30: „Azok a jó disznótorok.” Irta Ecsedi István dr. Felolvassa Dóczy Jenő dr. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00: Budapesti Koncert Szalóonzenekar.

1. Auber: A portici néma, nyitány; 2. Sinding: Tavaszzi zsongás; 3. Lénárt Ferenc: Lirai szerenád; 4. Gillet: Távolság; 5. Vecsey Ferenc: Valse triste; 6. Toselli: Szerenád.

5.45: A „Fehér holló” társaság műsoros délutánjának közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

1. Bánóczy Dezső üdvözlő szavai; 2. a) Puccini: Bohémélet — Mimi áriája; b) Dienzl: Liliomszál; c) Kuruc János: Csokolni szeretném az ajakát. Éneklő Szendy Ilona. Zongorán kíséri Szendy Lajos. 3. Lehár: Frasquita-részletek. Éneklő Szedő Miklós dr. zongorán kíséri Revere Gyula; 4. a) A sevillai borbély, jazz-átirat; b) Broadway Melody, egyveleg. Két zongorán előadja Adler Tibor és Fehér György; 5. Millöcker Dubarry-kerengő — „En ismerem egy palotát”. Éneklő Antal Erzsébet; 6. Cimbalomszó. Előadja Rácz Aladár; 7. a) Delibes: Lakmé; b) Offenbach: Hoffmann meséi, kettősök. Éneklő Sándor Erzsébet és Sándor Mária, zongorán kíséri Herz Ottó dr. 8. a) Strauss: Cigánybáró — Saffi dala; b) Puccini: Pílagókisasszony, ária. Éneklő Gyenge Anna, zongorán kíséri Herz Ottó dr. 9. Zeneparódiák. Előadja Dénes György és Pethes Sándor; 9. Magyar dalok. Éneklő Fedák Sári, kíséri Magyar Imre és cigányzenekara. 10. „Farsang a hurokvágóknál”. Irta: Rejtő Jenő. Előadja Gárdonyi Lajos és Kézdi-Kovács Antal.

7.15—7.45: Sztinyay Zoltán elbeszélése, az „Elbeszélés-anthológia” keretében.

8.00: A Debreceni Zenekedvelők Köre Liszt-émlékhangversenyének közve-

Sztinyay Zoltán
7.15 (M. F. I.)

Papp Károly
5.10-kor Bp. II-ről
(Amatőr felv.)

títése a debreceni Arany Bika szálló nagyterméből.

1. Emlékbeszéd. Elmondja Tasnády Nagy András kultuszminiszteri államtitkár; 2. Hungária, szimfónikus költemény. Előadja a M. Á. V. filharmóniai zenekara és a XI. Bocskay-hajdu ezred zenészei. Vezényel Ferencsik János; 3. Magyar ábránd. Zenekari kísérettel, zongorán előadja Baranyai János dr.; 4. 137. zsoltár. Előadja a Városi Zeneiskola és a Dóczy-leánygimnázium női kara. Közreműködik Hoór-Tempis Erzsébet (ének-szóló); Buza Gábor (hegedű); Galánffy Lajos (zongora); Rohmann Henrik (hárfa), Sebestyén József (harmónium); vezényel Szabó Emil; 5. Les Preludes, szimfónikus költemény. Előadja a zenekar, vezényel Ferencsik János.

9.30 : Hírek, sport-, ügető- és sakkversenyeredmények.

10.00 : Pertis Jenő és cigányzenekara muzsikál.

11.00 : Kertész Miklós jazz-zenekarának műsora Kazal László énekszámáival.

1. Barry—Wright : Foxtrott; 2. Bernard : Slowfox; 3. De Fries—Kovács : Én mindig csak, slowfox (ének); 4. Eisemann—Szilágyi : Voltál-e már Sümegen, foxtrott; 5. Peralta—Estvilla : Tangó; 6. Szerdahelyi János : Ó, asszonyom, tangó; 7. Kent : Slowfox; 8. Wendling : Foxtrott; 9. Eisemann—Szilágyi : Holdas éj a Dunán, keringő (ének); 10. Radó József : Hová lett a legszebb álmunk, keringő; 11. Rodgers : Slowfox; 12. Nichols : Foxtrott; 13. Panizzi : Marion, tangó; 14. Whiting : Foxtrott; 15. Samuels : Rumbafox.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

3—3.40 : A Mária Terézia 1. honvédelmi miniszter fúvószenekara. Vezényel Fígedy Sándor.

Szendy Hona a „Fehér Holló” társaság 5.45-kor kezdődő műsoros délutánján szerepel (Veres felv.)

4.30—4.55 : Budapesti Koncert Szalónzenekar. 1. Nagypál Béla : Hungária, nyitány; 2. Suppé : Boccaccio, keringő; 3. Lehár : Magyar induló a „Cigányszerlem”-ből.

5.10—5.35 : „Mulatságos utazás.” Papp Károly csevegése.

8.05—8.25 : Hírek, sporteredmények.

8.30—9.40 : Hanglemezek.

1. a) Bujdosik a kedves rózsám; b) Ez az én szeretőm (Cselényi József); 2. Egressy Beni : Ereszkedik le a felhő (Nagy Izabella); 3. Alaga Géza : Befujta az utat a hó (Cselényi József); 4. Bura Károly : a) Nem kell nekem; b) Dombon van egy ház; c) Jogászesárdás (Bura Károly és cigányzenekara); 5. Besározta az eszímamat (Cselényi József); 6. Cserebogár, népdal (Nagy Izabella); 7. A eszímamon nincsen kéreg (Laurisán Lajos); 8. Balázs Árpád : Minden mulandó (Balázs Árpád); 9. Chorin : Sárga eszímát visel a babám (Sárosi Mihály); 10. Görgő Tibor dr : Zug az erdő (Kalmár Pál); 11. a) Kaszinó-esárdás, lassú; b) Süt a mama; c) Kaszinó-esárdás, friss (Kiss Lajos és cigányzenekara); 12. Kochmann—Bussmann : Dalolj kanári, foxtrott (Odeon tánczenekar); 13. Coward : Soha többé, (Leo Reismann és zenekara); 14. Hughes : Nocturne, slowfox (Spike Hughes és néger zenekara); 15. Symes—Nejburg—Levinson : I've got an invitation to dance, foxtrott (The High Hatters); 16. Márku Alfréd : Fülebbe sügom, tangó (Vigh Jenő); 17. Smith—Bernard : Téli mesecország, foxtrott (Richard Himber és zenekara); 18. De Fries : Én mindig csak, slowfox (Weygand Tibor); 19. Frondel—Joselito : Amerigura, argentinai tangó (Renard-zenekar); 20. Red sails in the sunset, foxtrott (Wilbur és zenekara).

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

3.00 : „Mit üzen a rádió?”

3.15 : Magyar Imre és cigányzenekara. (Viaszfelvétel.)

Utána : Előadás.

Majd : Himnusz.

Február 9—10-én, vasárnapról hétfőre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adón, 32.83 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12.00 : „Mit üzen a rádió?”

12.15 : Magyar Imre és cigányzenekara. (Viaszfelvétel.)

Utána : Előadás.

Majd : Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal az 53. oldalon közöljük.

Károly
r Bp. II-ről
matör felv.)

CIBÁB

DÉCIBÁB

Mosonyi Mimi

1.40

(Kis felv.)

„VÁSÁRÜTÉS“

Egészen különös és érdekes történelmi témáról tart ma délután 4 óra 10 perckor előadást Kazáry Károly, akit eddigi mikrofon szereplései kapcsán nagyon megszeretett a hallgatóság.

Kazáry Károly, aki a török hódoltság korának egyik igen alapos ismerője, ezúttal is ebből a korszakból merítette anyagát.

— Magyarországon a török hódítás korában élte virágkorát a vásári élet — mondja a népszerű rádióelőadó a Délibábnak. — Nagy dolog volt régente a vásár. Tözsér, kalmár, komplár, kuszmér, csihés, révgazda, harmincados, pénzváltó egyformán ágaskodó reménnyel várta a vásár megjöttét. Nézzünk meg egy régi kalendáriumot. Micsoda előkelő helyen találjuk a „vásárokat, miket ez országban tartani szoktanak”. Manapság meg a naptárak hátsó táblájára szorult az országos vásárok névjegyzéke. A kalmárnépség mellett azonban még más valakik is lesték a látogatottabb vásárok idejét: a végbeli vitézek. A végbeliek ritkán láttak zsoldot, ritkán kaptak lovat, posztót, már pedig ezek nélkül hüvelyben pihent a szablya. Úgy segítettek tehát magukon, ahogy tudtak. Megrohanták, kifosztották a népes vásárokat és a szerzett prédát felosztották egymás között. A vásárkopsztást „vásárütés”-nek hívták, a zsákmányfelosztást pedig „kótyavetyé”-nek. Efféle vásárütés sűrűn esett a hódoltság korában, úgy a magyar, mint a török részéről. Ezek közül mesélek el néhányat felolvasásomban.

42

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Rákóczi-induló (Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara, vezényel Fricsay Richárd); 2. Pörschmann: Harmónika polka (Walter Pörschmann); 3. Waldteufel: Korcsolyázók, keringő (bécsi bohémezenekar); 4. Meyers: Baby első órája, foxtrott, intermezzo (Dajos Béla és zenekara); 5. Blankenburg: A liliei sas, induló (Odeon-zenekar).

10.00: Hírek.

10.20: „Hogyan ültek lakodalmat a Dunántúlon 1827-ben?” (Felolvasás.)

10.45: „Beszédesszámok.” Irta: Nagy Sándor dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30: Hanglemezek.

1. Blon: Virágszögés (Lóránd Edit és zenekara); 2. Marsch ins Feld, katonadal (Nürnberg-Deutschsinger); 3. Ascher—Wood: Alice where art thou? rapszódia (Rossborough); 4. Ketelbey: Harangszó a mezőn át (Ketelbey koncertzenekar); 5. Grothe: Viele hunderttausend weisse Blüten (Kardosch-Sänger); 6. Cook—Robinson—Cook: Stop the sun, stop the moon, önekhármás (Boswell-növérék); 7. De Séverac: Drága babácskám, altatód (Locatelli-zenekar); 8. Krier: Éjtéli keringő (Wiener Bohémezenekar); 9. Offenbach—Wood: Hoffmann meséi — Barkarola-humoreszk (Rossborough); 10. Grothe: Ich träume immer nur, magyar ária (Eggerth Márta); 11. Gilbert: Éjjel, twostep (Jean Gilbert); 12. Dubin—Burke: When the little red roses (Al Jolson); 13. Carste: Wir Akrobaten (Renard-zenekar); 14. Pazeller: Keringő (Godwin-zenekar); 15. Depret: Tavaszli üdvözet, keringő (bécsi Bohémezenekar); 16. Altar—Schöll: The girl on the little blue plate, foxtrott (Wilburzenekar).

Közben kb.

12.30: Hírek.

Közben

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.20: Mosonyi Mimi zongorázik.

1. a) Bach: c-moll preludium és fuga; b) Daquin: A kakuk; c) Beethoven: Rondo, op. 129; 21; a) Schubert B-dur impromptu; b) Henselt: Ha madár lennék; c) Debussy: Arabeszk.

- 2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.
- 4.10 : A rádió diákkfélórája : „Vásár-ütés.” Kazáry Károly előadása.
- 4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00 : Toll Árpád és Toll Janesi cigányzenekara.
- 5.50 : „Testi-lelki egészségünk és a sport.” Szász Emil dr szanatóriumi főorvos előadása.
- 6.20 : Szedő Miklós dr énekel (zongorakísérettel). 1. Gajári István: Szemek; 2. Lányi Viktor: Dáridóban (Madách Imre ismeretlen verse); 3. Hubay Jenő: Érted; 4. Polgár Tibor: Dal a „Világhír a ligetben” c. operettből; 5. Vincze Zsigmond: Csillagok; 6. Hlatky Endre: Mikor nagyon nehéz a szíved; 7. Huszka Jenő: Nem kívánom a halált; 8. Strauss János: Dal az „Asszonyháború” c. operettből.
- 7.00 : „Esik a hó.” Cholnoky Jenő dr egyetemi tanár előadása.
- 7.30 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos.
1. Rossini: Olasz nő Algírban, nyitány; 2. Takács Jenő: Suite concertante; 3. Svendsen: Karnevál Párizsban; 4. Grieg: II. Peer Gynt szvit; 5. Dohnányi: Pierette fátyola, részletek.
- 8.50 : Hírek.
- 9.10 : Zathureczky Ede hegedül (zongorakísérettel).
1. Mozart: Adagio, E-dúr; 2. Ernst Bloch: Baal schem; a) Improvisation; b) Vidui; 3. Liszt—Hubay: a) Valse oubliée; b) Magyar rapszódia.
- 9.50 : Időjárásjelentés.
- 9.55 : Vajda Sándor—Pártos Ernő szalónczenekarának műsora.
1. Strauss János: Művészélet, keringő; 2. De Fries: Én el nem mondhatom, tangó; 3. De Micheli: Szerenád; 4. Lienz: Savoyarda (hegedűszó); 5. Kálmán Imre: Részletek a „Hollandi menyecske” c. operettből; 6. Lehár: Részletek a „Hercegisasszony” c. operettből; 7. Szucsich K.: Magyar szerenád.
- 11.10 : Farkas Béla és cigányzenekara muzsikál, Sebő Miklós énekel.
Dalok. Anyos Laci: Sose lettem volna; Sebő Miklós: Patkós Julcsa; Kárpát Zoltán—Szegedi Lajos: Méregetem az út hosszát; Vas Henrik—Marcali Frigyes: Hervadt virágok közt; Buday Dénes—Szécsén Mihály: Ki tudja, hogy szeptemberben; Kubányi György—Vig György: Tulipános láda; Kiss—Angyal Ernő—Garami Imre: Somogyban van

Zathureczky Ede

Este 9.10

(Amafőr felb.)

Nagyatád; Dankó: Nem jó mindig minden este. Népdalok: Édesanyám, ha bejön Egerbe; Vékony deszkakerítés; Vörös bort ittam az este.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.55—6.15 : Toll Árpád és Toll Janesi cigányzenekara.
- 6.30—7.00 : Német nyelvoktatás (Szentgyörgyi Ede dr).
- 7.45—8.10 : „A kalapos király civilben.” Hevesi András előadása.
- 8.20—8.40 : Hírek.
- 8.45—10.00 : „Operett-hangverseny.”
Hanglemezek.
1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány (berlini filharmónikusok, vezényel Schuricht); 2. Strauss János: Cigánybáró — Barinkay belépője (Pataky Kálmán); 3. Strauss: Denevér, ária (Lotte Schöne); 4. Schubert—Berté: Három a kis lány, dal (Pataky Kálmán); 5. Heuberger: Az operabál, keringő (bécsi Bohéme-zenekar); 6. Lehár: Vig özvegy — Vilja-dal (Lilian Davies); 7. Strauss Oszkár: Varázskeringő (Richard Crooks); 8. Lehár: Luxemburg grófia, kettős a II. felvonásból (Alpár Gitta és Ernst Herbert Groh); 9. Lehár: Cigányszerelem, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós); 10. Czobor: Hajduk hadnagya, részlet (Cselényi József); 11. Jacobi—Bródy—Martos: Leányvásár, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós); 12. Kálmán Imre: A bajadér, az I. felvonás fináléja (Alpár Gitta és Ernst Herbert Groh); 13. Ira—Gershwin: Tip toes, egyveleg (The Revelers); 14. Kálmán Imre: Marica grófnő — Jőjj, cigány (Pataky Kálmán); 15. Lehár: Giuditta — Angyal lány (Richard Tauber); 16. Lehár: Giuditta, ária (Richard Tauber); 17. Herbert: Naughty Marietta, egyveleg (Victor operettgyűttes); 18. Lehár: Szép a világ, kettős (Richard Tauber és Alpár Gitta).

A „Triumph” énekegyüttes. Tagjai (balról jobbra): Gerő György, Balassa József, Vigh Jenő, Révész Imre
12.05

(Kis Pál felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Friesay: Pipiros, induló (Mária Terézia 1. honvédszalagozred zenekara, vezényel Friesay Richárd; 2. Diack: Reels, skót falusi tánc (skót parasztzenekar); 3. Waldteufel: Aranyeső, keringő (Paul Godwin zenekara); 4. Jessel: Vidám szánkázás (Woitschach-zenekar); 5. Blankenburg: Einzug schneidiger Truppen, induló (Odeon-zenekar).

10.00: Hírek.

10.20: „A női élet reformjának első harcosa.” Irta: Zalai Fodor Gyula. (Felolvasás.)

10.45: „Divatos kötött holmik.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: „Triumph” énekegyüttes. Tagjai: Vigh Jenő, Balassa József, Révész Imre, Gerő György.

1. Sally—Rezes—Kovács: Jó volna örökké magával járni, slowfox; 2. Buday Dénes—Harmath: Szeretem, keringő; 3. Fehér—Nádor: Nem lehet, tangó; 4. Vas—Iniczky: Irok a babámnak, foxtrott; 5. Ránky György: Jazz-improvizáció; 6. Damith Endre: Tangó-szerenád; 7. Leopoldi—Kellér: Még ma este rámtalálhatsz, dal és slowfox; 8. Szűcs—Erdey: Elrepültem Szenegambiába.

12.40: Hírek.

1—2.20: Hanglemezek.

1. Popy: Balettszvit. — I. Mazurka; II. Pizzicato; Valse lente; III. Largo; IV. Finale (Odeon szimfónikus zenekar); 2. Grieg: Troidhangeni nász (Marek Weber és

zenekara); 3. Gungl: Die Hydropaten, keringő (Columbia koncertzenekar); 4. Ketelbey: Haváji kék vízeknél, hangfestmény (Parlophon-zenekar); 5. Pörschmann: Argentínai polka, harmonikaszóló (Pörschmann); 6. Waldteufel: Nyári est, keringő (Godwin-zenekar); 7. Ketelbey: Kínai kolostorban, keleti ábránd (Parlophon-zenekar); 8. Labitzky: A pásztorlány álma, jellemkép (Illa Ljvsakov és zenekara); 9. Dreyer: Kínai tündérmesék (Marek Weber és zenekara); 10. Nichols: The heart of the sunset (Len Fillis novelté-hármas); 11. Myddleton: The Phantom brigade (Paul Godwin zenekara); 12. Vollstedt: Vidám bajtársak, keringő (Columbia koncertzenekar); 13. Pécsi József: Ünnepegy a háremben (Dajos Béla zenekara); 14. Popy: A Gangesz partján (Krisztály szimfónikus zenekar); 15. Malneck: Caprice futuristic (Paul Whitemann és zenekara); 16. Pór Ernő: Magyar parasztlakodalom (Loránd Edit és zenekara).

Közben kb.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: Asszonyok tanácsadója (Arányi Mária előadása).

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Dalmady Győző emlékezete születésének századik évfordulóján. A Vármegyei Tisztviselők Irodalmi és Művészeti Gyöngyösi István Társaság emlékülésének közvetítése a Vármegyház közgyűlési terméből.

1. Elnöki megnyitó. Elmondja Preszly Elemér államtitkár; 2. Dalmady Győző és kora. Tanulmány. Felolvassa Gorzó Sándor. 3. Dalmady Győző költeményeiből megzenésített dalokat énekel Eyszen Irén, zongorán kíséri Major Ervin: a) Kókai Rezső: Az en csillagom; b) Laurism Miklós: Nyílj ki, rózsabimbó; c) Major Ervin: A pásztorlány; 4. Dalmady Győző költeményei. Előadja Pethes Margit. 5. Dalmady Győző korabeli magyar nótákat játszik Sándor Jenő és üri zenekara.

6.00: „Európa nagyhatalmi és gyarmati ellentétei.” Csizsár Béla előadása.

6.30: Faragó György zongorázik. 1. Chopin: Ballada Asz-dur; 2. Chopin: Fantasia impromptu; 3. Chopin: a) Andante spianato; b) Polonaise, Esz-dur.

7.00: „Chicago.” Riedl Béla előadása.

7.30: Zenés részletek Gigli „Enyém vagy” című filmjéből.

8.10: A Magyar Színház előadásának közvetítése. „Az Ur katonái.” Színmű 3 felvonásban (10 képben). Irta: Emmet Lavery. Fordította és rendezte: Hevesi Sándor. A rádióközvetítés rendezője: Lóránth Vilmos. Vezényel: Losonczy Dezső. Személyek: P. Duquesne Pál S. J. házfőnök — Toronyi Imre; P. Ahern Márk S. J. — Törzs Jenő; P. Keene Károly S. J. — Pataky Miklós; P. Quaterman Edward S. J. — Vándory Gusztáv; P. Rawleigh Tamás S. J. — Szakáts Zoltán; P. Fulton John S. J. — Gonda József; P. Stuart Robert S. J. — Dávid Mihály; P. Sierra José Mária S. J. — Baló Elemér; dr. Morell Péter, a rendház orvosa — Földényi László; Carey Mihály plébános, főpát — Szigeti Jenő; Jimmy, kisfiú — Dévényi László.

Az 1. felvonás után kb.

9.00: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.05: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

10.40: Új Magyar Vonósnégyes. Tagjai: Végh Sándor (I. hegedű), Halmos László (II. hegedű), Koromzay Dénes (mélyhegedű) és Palotai Vilmos (gordonka). 1. Schubert: a-moll vonósnégyes, op. 29: 2. Kodály Zoltán: II. vonósnégyes, op. 10.

11.40: A Mándits jazz-zenekar műsora Teddy Sinclair londoni jazz-karmester vezetésével, Kalmár Pál ének-számaival.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.30—6.55: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórája.

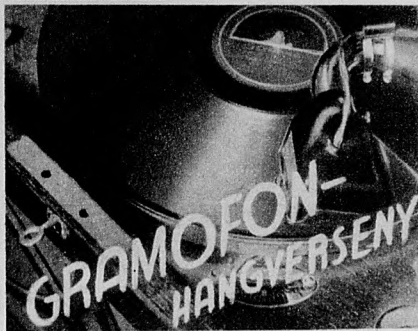
7.30—8.00: Francia nyelvoktatás (Garzó Miklós dr.).

8.10—9.40: Állastalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Lehár: Cigányszerem, egyveleg; 3. Kotelbey: Egyiptom varázsföldjén; 4. Lincke: Jánosbogarika, dal; 5. Waldteufel: Tavasz és szerelem, keringő; 6. Schubert—Berté: Részletek a „Három a kislány” e. operettből; 7. Garami Béla: Legenda; 8. Armandola: A baba és a törpe; 9. Pécsi József: Magyar induló.

9.45—10.00: Hírek.

10.05—11.00: Lakatos Flóris és cigányzenekara muzsikál.

reggel 7 és déli 1 órakor.

WINDY CITY

Fenti angol cím magyarul azt jelenti: „Szeles város”. Chicagót hívják így az amerikaiak, mert ebben a városban soha szélcsendes.

Ma este 7 órakor hallhatunk érdekes dolgokat Chicagóról Riedl Béla építészternök előadásában. Riedl esztendőket töltött el a Michigan-tó partján épült hatalmas metropolisban és a szakértő szemével figyelte meg az ottani építészeti sajátosságokat és az óriási arányú közlekedés rendszerét.

Chicago! Valósággal romantikus hangzása van ennek a névnek az egész világon. 100 esztendővel ezelőtt még fakunyhókból álló sár- és porfészek volt és egy szörnyű tüzvész elpusztította. De aztán újjáépült Chicago, ez a legamerikaiasabb nagyváros, ahová vonatok ezrei futnak be napjában az Egyesült-Államok egész területéről.

Körülbelül 4,000,000 lakosa van Chicagónak. Elképzelhető tehát, hogy közlekedésének problémája milyen sokrétű és milyen érdekesen oldották azt ott meg a városi hatóságok. Tudniillik főképp erről beszél ma a rádióban Riedl Béla, miközben kitér Chicago építkezésére is. A gengerszterizmusra valószínűleg kevés szót fog pazarolni. A bűn fellegvárának, amelyek annyira elburjánoznak itt, már lealkonyult ebben a városban. A szövetségi rendőrszervek nagyjából kiirtották a bűnöző bandákat.

Chicago ma is szédítő arányokban fejlődik. Legszűkebb értelemben vett belvárosának, az úgynevezett „Loop”-nak, közlekedési problémáját például 100,000,000 dolláros útátépítésekkel oldották meg.

Egy ilyen városról, ahol ilyen szédítő arányú munka és élet folyik, mindannyiunk szívesen hallgatunk végig tanulságos és érdekes adalékokat.

Pukánszky Kádár Jolán dr.
Este 8.15-kor Bp. II-ről (Jeney felv.)

A RONDELLÁTÓL A PESTI NAGY SZÍNHÁZIG

Fenti címen tart előadást ma este 8 óra 15 perckor Budapest II. hullámhosszán Pukánszky Kádár Jolán dr. A kitünő előadónő jól ismert a szakkörök előtt, színháztörténelmi bűvárkodása nagy elismerést vívott ki az érdekeltek részéről.

Sok-sok elfelejtett, régi adatot tud Pukánszky Kádár Jolán az egykori Buda és Pest színházi életéből. Ezekből kapunk ma este ízelítőt a rádióban.

— A konzervatív Budával szemben a rohamosan fejlődő Pest volt a színházak városa — mondja a kitünő előadónő. — Első állandó színháza a bátyatoronyból színházzá alakított Rondella. Később, 1812-ben épül fel aztán Pest büszkesége, a 3000 nézőt befogadó nagy német színház, a mai Vörösmarty téren. Ezzel kezdődik Pest komoly értelemben vett színházi kultúrája. Az új színház nagy méretei folytán az opera és látványosság művelésére is alkalmas és kiindulópontja lesz Pest virágzó zenei életének. A Rondellában és a nagy színházban németek játszottak, a magyar társulat csak mint vendég jelent meg itt. Aztán változtak az idők, s a német színjátszás lassan háttérbe szorult. Regényesen szép az a fejlődés is, amit a régi Pest színházi kultúrája megtett az említett Rondellától a hatalmas méretű nagy színházig. Erről beszélnek a hallgatóságnak a rádióban.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Fricsay : A magy. kir. Mária Terézia 1. honvédegyaloezred indulója (az ezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd) ; 2. Schaffer—Paepke : Budapest éjjel, keringőgyűveleg (Magyar Rhapsody-zenekar) ; 3. Lindsay : Aisha, intermezzo (Scala-zenekar) ; 4. Kahnt : A barkály, mazurka (xylophonszólo zenekarral) ; 5. Unrath : Károly király-induló (katonazenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „A szerelmes inka-hercegnő legendája.” Irta : Matolay Tibor. (Felolvasás.)

10.45 : „Hogyan használjuk a fogkefét.” Irta : vitéz Remetey Béla dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból Időjárásjelentés.

12.05 : Sárai Elemér és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényal Rubányi Vilmos.

1. Erkel : Báthory Erzsébet, nyitány ; 2. Guttman Miklós : Kis szerenád ; 3. Garami Béla : Elégia ; 4. Kiss—Angyal Ernő : Balatoni szerenád ; 5. Tóth Dénes dr. : Poeme lirique ; 6. Siklós Albert : Magyar rapszódia ; 7. Hoppe Jenő : Kínai tánc ; 8. Hubay Jenő : Álarc, balettzene.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diákfélórája : „Utazás a Szentföldre 400 év előtt.” Hrabovszky Júlia előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Hanglemezek.

1. Bratton : Picknick Mackóéknál ; 2. Jindra—Kalina : Beduja ; 3. Curtis—Marischka : Vergiss mein nicht (Greta Keller) ; 4. Kettelbey : Haváji kék vizeknél ; 5. Schubert—Marischka : Bölcsődal (Greta Keller) ; 6. Pryor : A fűtő és kutyája ; 7. Chaminade—Kreiser : Spanyol szerenád (Rubinstein Erna) ; 8. Polgár Tibor : A csók nem játék (Tóth

Erzs
in T
10.
11.
Taut
13.
Tav

6.00 :

dr

6.30 :

lón

1.

2. S

ring

Schv

De

látó

7.30 :

Egy

Bél

8.00 :

kar

8.10 :

kar

Vár

Serg

gye

indu

2. E

kant

mű

Kór

Tut

Zolt

Till

inas

9.15 :

Az

10.30 :

Majd :

nak

1. V

nota,

b) F

éj a

Tudo

Caes

Havá

Ma

Reve

lenne

Nyar

11.15 :

muz

12.05 :

DÉC

Erzsi); 9. Zeller: Schenkt man sich Rosen in Tirol (Erna Sack és Marcel Wittrisch); 10. Országok és dalok (Marcel Wittrisch); 11. Strauss: Gondola-dal (Anders); 13. Tauber: Der Vogel in Walde (Erna Sack); 13. Egy délután Lehárnál; 14. Strauss: Tavaszzi zsongás (Erna Sack).

6.00: „A bankokról.” Navratil Ákos dr egyetemi tanár előadása.

6.30: Losonczy-Schweitzer Oszkár szalónzenekara.

1. Kark: Játék a kastélyban, nyitány; 2. Schemmel Emilné: Szerelmi varázs, keringő; 3. Goldmark: Dal; 4. Losonczy-Schweitzer Oszkár: Szerelmi poéma; 5. De Taeye: Andalouse; 6. Porret: Keleti látomás, szvit.

7.30: „Mit jelent a Tana tó környéke Egyiptom számára?” Pattantys Béla dr előadása.

8.00: A Budapesti Hangverseny Zenekar hangversenyének ismertetése.

8.10: A Budapesti Hangverseny Zenekar hangversenyének közvetítése a Városi Színházból. Vezényel Failoni Sergio. I. rész: báró Korányi Frigyes emlékezete. 1. Wagner: Gyászinduló az „Istenek alkonyá”-ból; 2. Báró Korányi Frigyes: Dies irae, kantáta (bemutató előadás). Közreműködik a Budapesti Palestrina Kórus. Szólisták: Báthy Anna, Tutsek Piroska, Rösler Endre, Tibor Zoltán. II. rész: 1. Richard Strauss: Till Eulenspiegel 2. Ducas: Bűvészinas. **Szünetben kb.**

9.15: Hírek.

Az előadás után kb.

10.30: Időjárásjelentés.

Majd: Ilinczy László jazz-zenekarának műsora.

1. Vértés-Fonó—Ilinczy: Zeng még a nóta, indulófox; 2. Kern Th.: a) Slowfox; b) Foxtrott; 3. Eisemann—Szilágyi: Holdás éj a Dunán, keringő; 4. Bányai—Ilinczy: Tudok egy kávéházat, slowfox; 5. Friend—Caesar: Rumbafox; 6. Rosen—Szécsén: Havási lány, tangó; 7. Zerinváry—Seres: Ma utoljára kérem, slowfox; 8. Gordon—Revel: Foxtrott; 9. De Fries—Szécsén: Mi lenne most, keringő; 10. Márkus—Békeffi: Nyáron a párom, foxtrott.

11.15: Kiss Béla és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

Irabovszky Julla

4.10

(Heller felv.)

BUDAPEST II.

5.30—5.55: Bajza József dr egyetemi tanár előadása.

6—6.20: Losonczy-Schweitzer Oszkár szalónzenekara. 1. Micheli: Szimfonikus előjáték; 2. P. Horváth Dezső: Magyar változatok.

6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás (Gallerani Bonaventura).

8.15—8.40: „A Rondellától a pesti nagyszínházig.” Dr Pukánszky Béláné előadása.

8.45—9.10: Hírek.

9.10—10.05: Hanglemezek.

1. Hancock: Your feet' too big, foxtrott (The Ink Spots); 2. Duncan-nővérek: The music lesson, női kettős (Duncan-nővérek); 3. Pease—Veó—Nelson: My sweetheart, keringő (Castlewood Marimba-zenekar); 4. Handy: Saint Louis blues, éneknégyes (Mills-fivérek); 5. Villajos: Canta guitarra, pasodoble (Pilar Arcos); 6. Bennet—Trent: May be I'm wrong again (Bing Crosby); 7. Hancock: Swinging on the strings, foxtrott (The Ink Spots); 8. Shilkret: The lonesome road, énekhármas (Boswell-nővérek); 9. Hupfeld: Der Onkel Bumba aus Calumna tanzt nur Rumba, rumba (Fred Lustig); 10. Rose: Dort in Hawaii, tangó (Joost-zenekar); 11. Foxtrott-egyveleg (Pickards Chinese Syncopators); 12. Arezzo: Le plus joli reve (Lucienne Boyer); 13. Böhmelt—Stemmle: Vielleicht wars nur ein Traum, angol keringő (Ilja Livsakov zenekara); 14. Baker—Silvers: A hundred years from now, énekhármas (Trix-nővérek); 15. Gordon—Revel: With my eyes wide open I'm dreaming (Greta Keller); 16. Mack—Johnson: Old fashioned love, éneknégyes (Mills-fivérek).

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Jenő főherceg-induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Frisay); 2. Diákok: Strathspeys, skót falusi tánc (skót paraszzenekar); 3. Strauss József: Szférák zenéje, keringő (bécsi filharmónikusok, vezényel Krauss); 4. Jessel: A rózsá esküvője, jellemkép (Ferdyn Kaufmann és zenekara); 5. Meyer: A király gránátosai, induló (Parlophon fúvós zenekar).

10.00: Hírek.

10.20: „Régi magyar nagyasszonyok.” Irta: Szántó Dénes. (Felolvasás.)

10.45: „A nő a költészetben.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly.

1. Liszt: Magyar induló; 2. Strauss János: Gigánybáró, nyitány; 3. Lincke: Amina, egyiptomi szerenád; 4. Fígedy Sándor: Magyar népdalok; 5. Kálmán Imre: Cirkuszhercegnő, egyveleg; 6. Pécsi József: Vigyázz, indulás, egyveleg.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Kennedy—Williams: Red sails in the sunset, foxtrott (Harry Roy és zenekara); 2. Garmo: Der Vagabund (Herbert Ernst Groh); 3. Charlie Kunz zongoraegyveleg (Charlie Kunz); 4. Bennie—Trent: May be I'm wrong again (Bing Crosby); 5. Lopez: Ich will ja nichts als deine Liebe, bigin (Dajos Béla zenekara); 6. Boswell-nővérek: Putting it on, énekhármas (Boswell-nővérek); 7. Wetzels: Du bist die Frau, die ich ersehnt, keringődal (Herbert Ernst Groh); 8. Caret: Si petite (Lucienne Boyer); 9. Lewis—Young: Lawd, you made the night too long (Bing Crosby); 10. Freed—Brown: We're together again (Merry Macs); 11. Künnecke: Wenn Rosen träumen, tangó (Marcel Wittrisch); 12. Carmichel: Rockin-chair, éneknégys

(Mills-fivérek); 13. Duncan-nővérek: The music lesson, kettős (Duncan-nővérek); 14. Bachmann—Siegel: Gibt Acht, carioca (Joost zenekar); 15. Freed—Barris: It was so beautiful (Ruth Etting); 16. Adamson—Lane: Swing it sister, éneknégys (Mills-fivérek); 17. Bowsher: Jubilation rag, quickstep (Harry Roy és zenekara).

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: „Szerettük egymást.” Révész Béla előadása.

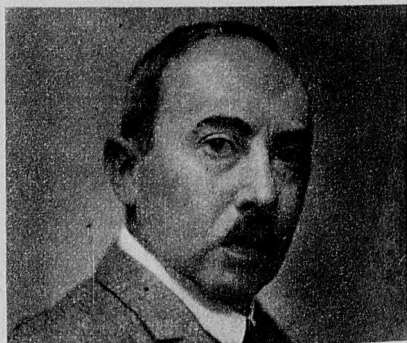
4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A tavaszi vetőmagvak előkészítése.” Kopeczky Viktor gazdasági intéző előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

5.30: A Mándits jazz-zenekar műsora Teddy Sinclair londoni jazzkarmester vezetésével.

1. Youmans: Hallelujah; 2. Berlin: Slowfox; 3. Strauss Oszkár: Keringő; 4. Wood: Foxtrott; 5. Szűcs—Erdey: Elrepültem Szenegambiába, foxtrott; 6. Damith: Hej hó, foxtrott; 7. Pola: Rumba; 8. Ilda: Foxtrott; 9. Toselli—Verebely: Szerenád, jazzfantázia; 10. Carmichael: Foxtrott; 11. Mach—Brown Dabney: Foxtrott; 12. Fischer: Foxtrott; 13. Sommers: Magyar egyveleg, foxtrott; 14. Caesar: Rumba.

6.20: „Mazzini.” Tóth László dr. egyetemi tanár előadása.

Révész Béla
(Székely Aladár felv.)

4.10

6.50: Bodán Margit magyar nótákat énekel, kísér Mursi Elek és cigányzenekara.

Dalok: Elmúlt a nyár, elmúlt az ősz (népdal); Hegyi: Édesanyám, édesanyám; Farkas Imre: Öreg ember nótája; Kubányi György: Sára néni; Nem jár erre postaköcsi (népdal, Huber S. átírata); Elmennék én tihozzátok (népdal, Arany J. átírata); Kun László: Lehullott az őszirózsa levele; Csárdás kiesike a galambom (népdal); Simonffy: Akinek nincs szeretője, babája; Most kezdődik a tánc (népdal).

7.40: A rádió külügyi negyedórája.

8.00: Színműelőadás a Studióban. „Selyemkendő.” Színmű 3 felvonásban. Irta: Meskó Barna. Rendező: Náday Béla.

Személyek: Faragó Péter alispán — Komjáthy Károly; Faragóné — Kelemen Mária; Endre, fiuk — Antók Ferenc; Ida, lányuk — Orsolya Erzszi; Csillag Pál, főjegyző — Bodnár Jenő; Csillagné — Gobby Hilda; Lóri, leányuk — Nagy Teréz; Vadassy gróf — Turányi Alajos; Kapus Imre — Abonyi Géza; Szellő István — Tapolczay Gyula; Panaszos, fiskális — Pataky József; Barbók, ősjurátus — Gárday Lajos; Színlaphordó — Bondy István; Hajdu — Tábori Imre; Egy jurátus — Szilassy Gyula.

9.35: Hírek, ügétőversenyeredmények, időjárásjelentés.

10.00: Jane Courtland zongorázik, Paul Lorenzi énekel, zongorán kíséri Herz Ottó dr.

Bodán Margit

(Amatőr felv.)

DÉCIBÁB

1. a) Brahms: Esz-dur rapszódia; b) Liszt: XIII. rapszódia (Courtland); 2. a) Liszt: I. Es muss ein Wunderbares sein; II. O komm im Traum; b) Joseph Messner: Aus goldenen Sternen flutet; c) Georg Henschel: Morgenhymne; d) Christian Arlt: Gruppe aus dem Tartarus; e) Arthur Kanetscheider: Empor; f) Felix Weingartner: Liebesfeier (Lorenzi); 3. a) Dohnányi: C-dur rapszódia; b) Gershwin: Rhapsody in Blue (Courtland); 4. a) Carl Lafite: I. König Traum; II. Strassenlied; b) Richard Strauss: I. Ich trage meine Minne; II. Zueignung; c) Szergej Rachmaninov: Frühlingsfluten (Lorenzi).

11.00: Hanglemezek.

1. Ippolitov—Ivanov: A szerdár bevonulása (filadelfiai szimfonikus zenekar, vezényel Stokowski); 2. Thoms: Téli mese (Herbert Ernst Groh); 3. Schertzinger: Nobody's using it now (Maurice Chevalier); 4. Herbert: Badinage (Victor koncert zenekar); 5. Love: Das alte Lied (Richard Tauber); 6. Niederberger: Buona notte schöne Signorina (Joseph Schmidt); 7. Suppé—Lochmann: Was kommt dort von der Höh, humoros változatok német népdalra (Paul Godwin zenekara); 8. Romberg: I bring a love song, kettős (Edna Kellog és Richard Crooks); 9. Lenoir: Le train du reve, románc (Lucienne Boyer); 10. Hans és Karl May: Tiritomba (Joseph Schmidt); 11. Robin—Rainger: Love in bloom (Bing Crosby); 12. Künnecke: Es gibt nur eine Liebe (Louis Graveure); 13. Dostal: Servus Wien, bécsi dal-egyveleg (Paul Hörbiger); 14. Bernhauer—Uhl: Osztrák induló-egyveleg (fuvószzenekar).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: „A dunaparti korzó kibővítése.” Jeszenszky Sándor dr előadása.

6.50—7.20: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson).

8—9.30: Eröss—Sovinszki szalónzenekar.

1. Strauss János: Amit a Bécsi-erdő mesél, keringő; 2. Kacsóh Pongrác: János vitéz, egyveleg; 3. Grieg: a) Szeretlek; b) Solvejg dala; 4. Nádor József: Danubia, magyar tánc; 5. Lehár: Részletek a „Paganini” c. operettből; 6. Ippolitov—Ivanov: Kaukázusi szvit; 7. Kiss-Angyal Ernő: Magyar hangulatkép; 8. Svendsen: Románc; 9. Blooms: Zenélő óra; 10. Bányai Aladár: Szerenád; 11. Grossmann: Csárdás.

Közben

8.40—8.55: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Fricsay: Járjatok be minden földet, induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd); 2. Dittrich: A hüvész, galopp (Franz Krüger); 3. Schaffer—Paepke: Bécs éjjel, keringőegyveleg (Magyar Rhypodyzenekar); 4. Kawaldjev: Török stíliu intermezzo (Wladigeroffzenekar); 5. Recoschewitz: Björnborgarnes, svéd hadiinduló (tengerész tűzerek zenekara).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Weidinger Ede szalózenekara. 1. Bohn: Vigjáték-nyitány; 2. Dostal: Egyveleg Stolz Róbert műveiből; 3. Kálmán Imre: Foxtrott a „Marica grófnő”-ből; 4. Kígyósi Árpád: Bonbonniere musicale — szvit négy tételben; 5. Joyce: Őszi álom; 6. Blon: A szépség diadala; 7. Losonczy Lajos: Induló.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Bura József és cigányzenekara.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diáklélőrája : „A Sarkvidék.” Dr Wehner Józsefné előadása. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Irt az öcsém.” Komáromi János elbeszélése.

5.30 : A Népművelési Bizottság Liszt-estjének közvetítése a Zeneművészeti Főiskola kamaraterméből. 1. Bevezető előadás. Elmondja Koudela Géza dr; 2. a) Lelked 'mint a rózsza; b) Szeretlek; c) Szeretnélek újra látni; éneklő: Eyssen Irén; 3. a) V. rapszódia; b) Genfi harangok; c) Vihar. Zongorán előadja Gergely László; 4. a) Feltámadás; b) Halászfű. Éneklő Tibor Zoltán. Zongorán kísér Szekeres Kálmán dr.

6.40 : Sportközlemények.

6.55 : Kiss Lajos előadása. (Díjnyertes pályamű.)

7.25 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. „Tosca.” Melodráma 3 felvonásban. Szövegét Sardou Viktor drámája nyomán írta: Illica és

Eyssen Irén

(M. F. I. felv.)

5.30

DÉCIBÁB

Giacosa. Fordította Várady S. Zenéjét szerezte: Puccini.

Személyek: Tosca Floria — Walter Rózsi; báró Scarpia — Losonezy György; Cavara-dossi Mario — Laczó István; Sekrestyés — Maleczky Oszkár; Angelotti — Vitéz Tibor; Spoletta — Szügyi Kálmán; Pásztorfiú — Szilvássy Margit; Börtönőr — Mally Győző.

Az I. felvonás után kb.

8.10: Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.20: Hírek.

Az előadás után kb.

10.10: Időjárásjelentés.

Majd: Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál.

11.30: Guttenberg György jazz-zenekarának műsora. 1. Brown: Fox-trott; 2. Malneck: Slowfox; 3. Brown: Slowfox; 4. Eisemann Mihály: Térdenállva kérem, tangó; 5. Leopoldi—Keller: Még ma este, slowfox; 6. Fényes Szabolcs: a) Ugy-e, hogy nem felejt el, keringő; b) Egy szót se kérdek, slowfox; 7 Warren: Foxtrott.

12.05: Hírek.

Tibor Zoltán

(Amatőr felv.)

5.30

DÉCIBÁB

BUDAPEST II.

6.25—6.50: Gyorsírótanfolyam (Szlabey Géza).

7.35—8.00: „Gyere haza Anikó.” Csergő Tamás elbeszélése.

8.10—9.50: Hanglemezek.

1. Distischer: Feriengrüsse aus den Bergen — alpesi dalegyveleg (Polydor-zenekar); 2. Herbert: Naughty Marietta, operett-részletek (Victor szalónzenekar); 3. Mracsek: Táncszvit (Dol Dauber zenekara); 4. Bécsi vándormadarak, keringő (Dobbri Odeon vonószenekar); 5. Két gitár, népi dallam (Alfredo és zenekara); 6. Myddleton: Ott lenn délen, amerikai ábránd (Adolf Becker katonazenekara); 7. Holdfény Haváji-ban, keringő (Tubize Royal haváji zenekar); 8. Machots: Cserkesz takarodó (Woitschach fúvószenekar); 9. Myddleton: A néger álma, egyveleg (Dajos Béla zenekara); 10. Heinecke: Romantikus keringő (Bécsi Bohéme zenekar).

Közben

8.50—9.05: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, FEBRUÁR 9:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, FEBRUÁR 10:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, FEBRUÁR 11:

Reggel 6.45-től d. u. 6.25-ig azonos Budapest I. műsorával.

Délután 6.30-tól 6.55-ig azonos Budapest II. műsorával.

7.10-től azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, FEBRUÁR 12:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, FEBRUÁR 13:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, FEBRUÁR 14:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, FEBRUÁR 15:

Reggel 6.45-től d. u. 6.15-ig azonos Budapest I. műsorával.

D. u. 6.15-től 6.45-ig azonos Budapest II. műsorával.

6.45-től azonos Budapest I. műsorával.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Wiedemann : Wagram induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Fricsey Richard); 2. Diack : Petronella, skót falusi tánc (skót parasztszenekar); 3. Strauss : Bécsi vér, keringő (Boston Symphonyzenekar); 4. Aletter—Grossmann : Rendez-vous, rococo intermezzo (Eisinger—Wolf éneknégyes); 5. Blakenburg : Gladiátorok búcsúja, induló (katonazenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Somlay Károly elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?” A Szent István bazilikát ismerteti Mesterházy Jenő. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Pilinyi Erzsébet énekel (zongorakísérettel). 1. a) Tarnay : Haidé; b) Lavotta : Valahol messze; c) Csiky : Bánkódás; 2. a) Dienzl : Relicti; b) Hubay : Hó takarja a hegyeket; 3. a) Kodály : Fáj a szívem; Szegény vagyok; Isten hozád; Török már a réteket; b) Bartók : Ablakomba, ablakomba; Szánt a babám.

12.40 : Hírek.

1—2.40 : Rendőrszenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Kraul Antal : Hindenburg-induló; 2. Strauss János : Ahol a citrom virul, keringő; 3. Figedy Sándor : Tavaszi nyitány; 4. Szirmai Albert : Mágnes Miska, operettegyveleg; 5. Losonczy Lajos :

Elégia; 6. Hervé : Részletek a „Nebántsvirág” c. operettből (összeállította Szöllőssy Ferenc); 7. Jessel : Vidám szánkázás.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : „A cirkusz megázik.” Péter Rozsa meséje.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Mit üzen a rádió?”

5.30 : Kiss Lajos és cigányzenekara.

6.45 : „Rádió a rádióról.”

7.00 : Kerpely Jenő gondolkázik, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Gemniani; Siciliano és Gavott; 2. Bach : Sarabande és Menüett; 3. a) Kerpely Jenő : Álom; b) Zsolt Nándor : Szitakötő.

7.20 : „A pesti ucca.” Laczkó Géza csevegése.

7.50 : Hanglemezek. 1. Strauss János : Cigánybáró, egyveleg (Szedő Miklós, Tihanyi Vilma és Elek Szidónia); 2.

Laczkó Géza

(Az Est felv.)

7.20

Kacsóh: János vitéz, egyveleg (Cse-
lényi József és Szedő Miklós).

8.10: Közvetítés a szegedi Városi
Színházból. „Mozihercegnő.” (Mär-
chen im Grand Hotel). Operett 2
felvonásban, elő- és utójátékkal. Irta:
Alfred Grünwald és dr. Fritz Löh-
ner Beda. Zenéjét szerezte: Ábra-
hám Pál. Fordította Heltai Jenő.
Rendező: Sziklai Jenő. Vezényel:
Török Emil.

Személyek: Iván nagyherceg — Zilahy
János; Kazimir főherceg — Veszely Pál;
Inez Pepitta grófnő, udvarhölgy — Garamy
Jolán; Don Diego, ceremóniamester —
Rónai Imre; Chamoix, a hoteltröszt elnöke
— Mészáros Béla; Matard, hoteligazgató —
Vágó Arthur; Albert, szobapincér — Márkus
Lajos; Makintosh, filmmágnás — Bihary
Nándor; Mary, a leánya — Tolnay Edith;
Barry, titkár — Szemes Sándor; Dr Dryser,
dramaturg — Utassy Jenő; Egy groom —
Szilas Kató; Mabel, Mary szobalánya —
Vass Piri.

Az I. felvonás után Hírek.

Az előadás után kb.

11.15: Időjárásjelentés.

Majd: Pityó József jazz-zenekarának
műsora. 1. Mohr: Keleti express,
foxtrott; 2. Skinner: Foxtrott;

Pázmán György
7.20-kor Bp. II-ről

(Szemes felv.)

3. Szlatinay—Füredi: Boldogok le-
szünk, slowfox; 4. Packay: Fox-
trott; 5. Hubai Adolf—Nádor Jó-
zsef: Hívom a párom, keringő; 6.
Mills: Rumba; 7. Fehér István—
Nádor: Nem lehet, tangó; 8. Elling-
ton: Foxtrott; 9. Nacio—Herb—
Brown: Slowfox; 10. Sally—Ko-
vács: Jó volna, slowfox; 12. Brod-
szki: Slowfox.

12.05: Hírek.

12—1.00: Csak a bécsi rádióállomás
részére: Toll Árpád és Toll Janesi
cigányzenekara muzsikál. Kalmár
Pál énekel.

BUDAPEST II.

6.15—6.45: A földművelésügyi minisz-
térium mezőgazdasági félórája.

7.20—8.00: Pázmán György zongorá-
zik. 1. Liszt: a) Un sospiro; b) La
leggierezza; c) Grand galop roma-
tique; d) VI. rapszódia; 2. a) Páz-
mán: Etüd; b) Balakirev: Islamey;
3. a) Prokofjev: Indulós; b) Rimszkij
—Korzakov—Strimer: A dongó.

8.15—9.25: Hanglemezek. 1. Donizetti:
Lammermoori Lucia, örülési jele-
net (Toti dal Monte); 2. Verdi:
Traviata, kettős a III. felvonásból
(Galli-Curci és Schipa); 3. Weber:
A bűvös vadász, ária (Erna Sack);
4. Boito: Mefisztofelesz (Gigli); 5.
Verdi: Rigoletto, kettős a III. fel-
vonásból (Galli-Curci és de Luca);
6. Leoncavallo: Bajazzók, ária az
I. felvonásból (Fleta); 7. Schubert:
Trio, B-dur (op. 99., 1. sz.) — Allegro
moderato; Andante un poco mosso;
Scherzo; Rondo. Előadják: Cor-
tot, Thibaud és Casals.

9.30—9.50: Hírek.

KÜLFÖLDI MŰSOR

FEBRUÁR 9—15-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWH.	60	1571
DAVENTRY	35	1500
MOTALA	30	1354
WARSAWA	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II. ...	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I. ...	120	550
STUTTGART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG ...	60	456
NORTH REG.	50	450
SV. ROMAND ...	50	443
STOCKHOLM	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG ...	60	349
LONDON REG. ...	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT.	50	296
HELSBERG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BARI	20	283
KASSA	3	270
HÖRBY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT. ...	50	261
M. OSTRAVA ...	11	259
MONTE CENERI..	15	257
FRANKFURT ...	17	251
TRIEST	10	246
GLEIWITZ	5	244
RIGA	15	239
MAGYARÓVÁR..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	3	200

Február 9 Vasárnap

BEOGRAD

16.00 Népdalok és táncok.
20.00 Kálmán : Operett.

BERLIN

18.00 Mélyhegedű és zongora.
19.00 Ecklebe : Opera.
22.40 Hamburg.
24.00—1.00 Vidám zene.

BRESLAU

19.00 Tarka képek zenével.
20.00 Tarknest.
22.40—24 Táncczene.

BRNO

17.40 Lemezek.
17.50 Kétzongorás verseny.
18.50—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.00 Macache-zenekar.
18.15 Jazz.
19.15 Gazdáknak.
20.00 Színmű.
20.45 Sport.
21.00 Karének.
21.45 Ródiózenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

19.05 Garmischból.
20.00 Vidám est.
21.30 Garmischból.
21.15 München.

22.20 Garmischból.
23—0.55 Táncczene schram-
mellel.

DROITWICH

20.20 Suggia csellóművész.ő.
22.00 Zene.
23.00 Katonazene.

FRANKFURT

20.00 Kreutzer : Opera.
22.30 Sport.
23.00 Hamburg.
24—2 Stuttgart.

HAMBURG

18.30 Táncczene.
19.00 Zongorahármas.
19.40 Sport.
20.00 A nagy rádiózenekar.
22.20 Garmischból.
22.40—24.00 Táncczene.

KASSA-KOSICE

17.10 Lemezek.
17.30 Pozsony.
18.55 Lemez.
19.00 Praha.
20.35 Sándorfi E. emlékezete.
20.50 Praha.
22.35 Pozsony.
22.50 Praha.

KÖLN

19.00 Hangképek.
20.00 Flotow : Márta, víg-
opera.
22.40—24.00 Hamburg.

KÖNIGSBERG

19.00 Boroszló.
22.00 Garmischból.
22.40—24.00 Hamburg.

LEIPZIG

19.00 Boroszló.
20.00 Drezdai filharmóniku-
sok.
22.40—24 Hamburg.

MILANO

17.00 Róma.
20.35 Leoncavallo : Operett.
Utána táncczene.

MOR. OSTRAVA

14.25 Praha.
17.20 Csevegés.
17.30 Brno.
18.50 Praha.
19.05 Vidám színmű.
19.30 Praha.

MÜNCHEN

20.00 Deutschlandsender.
21.30 Schrammelzene.
22.20 Az utolsó olimpiái hírek
Garmischból.
22.40—24 Táncczene.

POSTE PARISIEN

20.24 Dallemezek.
20.35 Dalok.
20.50 Saint-Saens : Haláltánc.
21.15 Színmű.
23.30—1 Könnyű lemezek.

POZSONY- BRATISLAVA

- 14.05 Lemezek.
17.10 Panuska csellóművész.
17.55 Magyar műsor.
18.50 Praha.
20.50 Praha.
22.50 Praha.

PRAHA

- 14.30 Delibes : Lakmé.
17.20 Mor. Ostrava.
17.20 Brno.
18.55 Lemez.
19.30 Keringők.
20.50 Román zene.
22.40—23.30 Táncczene.

RADIO PARIS

- 18.00 Hangverseny.
20.00 Haváji zenekar.
23.45 Táncczene.
0.15 Könnyűzene.

REGIONAL

- 19.00 Tangózenekar.
19.30 Rádiózenekar Cross
szopránal.
20.55 Droitwich.
22.20 Rádiózenekar.

ROMA

- 17.00 Szimfonikus hangvers.
20.00 Reklámhangverseny.
20.35 Adami : Színmű.
22.00 Táncczene.

STOCKHOLM

- 17.35 Csellószonáta.
19.50 Rádiózenekar.
21.10 Benatzky : Fehér ló,
operett.

STRASBOURG

- 18.45 Dalok és operettrészl.
21.15 Tarka est.
22.15 Operettrészletek.
23.45 Paris P. T. T.

STUTTGART

- 18.30 Tenor- és baritonadalok.
19.10 Berlin.
20.00 Tarka est zenével.
22.40 Hamburg.
24.00—2.00 Zongoraábránd.

WARSAWA

- 18.00 Hakowska Lili hegedül.
19.30 Hangjáték.
21.00 Tengerész-zenekar.
20.45 Pjaisudski műveiből.
22.00 Táncczene dalokkal.

WIEN

- 11.45 Szimfonikusok.
13.00 Szórakoztató zene.
14.45 Garmischból.
15.40 Masetti : Zongorahár-
mas.

- 17.30 Tarkaest zenével és da-
lokkal.
19.00 Hírek.

- 19.10 Tarkaest folytatása.
19.40 Riport Garmischból.
20.00 Merkel szoprán.
20.45 Éhner—Eschenbach :
A kis dal.

- 20.50 Vers és hírek.
21.05 Bohózat dalokkal.
22.00 Hírek.
22.20 Braus Dorottya zongorázik.
23.00 Hírek.

- 23.15—1 Táncczene.

Február 10 Hétfő

BEOGRAD

- 16.20 Rádiózenekar.
17.10 Táncclemezek.
20.00 Opera.

BERLIN

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Vidám est zenével, da-
lokkal, tréfákkal, bala-
lajkával és zongorakettő-
tőssel.
22.40—24.00 Zongoranégyes.

BRESLAU

- 18.00 Stuttgart.
19.45 Ut a hétköznap örömei-
hez.
20.10 Hétfői tarkaest.
22.40—24 Szórakoztató zene.

BRNO

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Lemez.
17.40 Német műsor.
18.30 Lemez.
19.30 Népzenekar.
20.45 Pozsony.
21.55 Lemezek.
20.45 Pozsony.
21.55 Lemezek.
22.00 Pozsony.
21.55 Lemezek.
22.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Rádiózenekar.
18.15 Rádiózenekar.
19.15 Lemezek.
19.40 Polyóiratok.
19.50 Lemezek.
20.30 Szarvas-vonósnégyes.
21.10 Dim Györgyike énekel.
21.45 Schrammelnégyes.
22.15 Vendéglői zene.
23—23.30 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.05 Garmischból.
20.10 Lortzing : Vígopera.
21.00 Rádiózenekar.
22.20 Garmischból.
23—24 Lutter-táncczenekar.

DROITWICH

- 19.30 Vonós- és spinétőlés.
21.00 Tarka daloszenecést.
23.00 Zongorahármas.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Rádiózenekar.
22.40 Boroszló.
24—2 Éjjeli hangverseny.

HAMBURG

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Haydn-est.
22.20 Garmischból.
22.40 Közzene.
23.00 Boroszló.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Mor. Ostrava.
17.15 Cigányzenekar.
17.40 Magyar műsor.
18.40 Lemez.
18.55 Lemez.
19.00 Praha.
19.10 Lemez.
19.30 Brno.
20.30 Pozsony.
21.40 Finn népdalok.
22.00 Praha.
22.30 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Tarka zenés est.
22.40—24.00 Szonáta.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Stuttgart.
20.15 Vidám est dalokkal.
21.10 Rádiózenekar.
22.10 Lipcse.
22.40—24.00 Népzene.

LEIPZIG

- 18.00 Stuttgart.
19.15 Diákdalok zenével.
20.05 Oratórium.
22.40—24 Boroszló.

MILANO

- 16.20 Lemezek.
17.15 Dalok.
19.00 Hírek.
20.35 Róma.
21.15 Művészest.
22.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.15 Lemezek.
17.15 Lemezek.
17.35 Hegedű- és brácsakettős
18.00 Vidám dolgok.
18.10 Német műsor.
19.10 Lemez.
19.15 Martinek : Tragédia.
19.30 Brno.
20.45 Pozsony.
21.40 Dalok.
22—23.35 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Stuttgart.
19.05 Az olimpiai télijátékok.
20.00 Berlin.
22.20 Olimpiai hírek.
22.40 Bemondás szerint.
23.00—24.00 Boroszló.

POSTE PARISIEN

20.35 Dallemezek.
20.50 Massenet: Ariák.
22.05 Lell-négys.
22.20 Tarkaest.
22.55 Vonósnyolcas.
23.30 Könnyű lemezek.

POZSONY- BRATISLAVA

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Kassa.
17.15 Zongoraszonáta.
17.40 Magyar műsor.
18.40 Lemez.
18.45 Prahá.
19.30 Brno.
20.45 Delibes: Coppélia, ba-
lett.
21.40 Gapeso énekesnő.
22.00 Prahá.

PRAHA

13.30 Lemezek.
17.25 Lemez.
17.40 Fagotvers. zongorával.
18.10 Német műsor.
18.45 Lemez.
20.45 Pozsony.
22.15 Garmischból.

RADIO PARIS

18.30 Szimfónikusok.
21.00 Dalest.
21.45 Kamarazene.
23.45 Tánzene.
0.15 Könnyűzene.

REGIONAL

19.30 Szalónzene.
20.15 Tanc.
21.00 Zene.
21.35 Kézzongorás játék.
22.00 Rádiózenekar.
23.10 Lemezek.
23.30—1 Tánzene.

ROMA

17.15 Táncelemezek.
18.25 Hírek idegen nyelveken.
19.40—20.35 Görög est.
20.35 Szimfónikus hangvers.
Toti dal Monte szop-
ránnal.
21.25 Énekkar.
22.15—23.30 Tánzene.

STOCKHOLM

17.55 Lemezek.
20.00 A Lener vonósnyegys.
21.15 Karének.
22—23 Szórakoztató zene.

STRASBOURG

18.15 Lemezek.
19.15 Rádiózenekar.
20.00 Dalok. Ábrándok.
21.00 Rádiózenekar.
22.40 Dalok. Szimfónia.
23.00 Kávéházi zene.

STUTT GART

18.00 Rádiózenekar énekkel.
20.10 Tánzenekarok vers.
21.15 Haydn, Lanner, Strauss
és Schubert zene.
22.40 Boroszló.
24.00—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

18.00 Niewiadomski-dalok.
20.00 Filmesillagok lemezei.
20.25 Budapest.
22.15 Tánzene.

WIEN

12.20 Könnyű orgonalemezek.
13.00 Hírek.
13.10 Cseh operák lemezei.
14.00 Ney zongoraművész.
14.30 Hírek.
16.05 Treer Hedvig szoprán
énekel.
17.20 Jazz zongorán.
18.35 Angol lecke.
19.35 Riport Garmischból.
20.00 Liszt-émlékünnep.
22.20 Rádiózenekar, Ziehrer-
est.
23.05 Rádiózenekar.
23.45—1 Tánzene.

Február 11 Kedd

BEOGRAD

16.30 Popov Liza énekel.
18.00 Jazz.
19.50 Hegedű.
20.30 Népdalok.
21.30 Rádiózenekar.

BERLIN

18.00 Königsberg.
20.10 Tánzenekarok verse-
nye.
22.40—24.00 Königsberg.

BRESLAU

18.00 Rádiózenekar.
20.10 Zongoradarabok.
21.00 Zongoraszonáta.
22.40—24 Königsberg.

BRNO

16.10 Pozsony.
17.00 Prahá.
17.40 Német műsor.
18.30 Jindrsih dalok.
19.40 Mor. Ostrava.
20.10 Prahá.
21.20 Női kamarakar.
22—23 Prahá.

BUCURESTI

17.15 Lemezek.
18.15 Lemezek.
19.15 Lemezek.
19.40 Híres énekesek.
20.30 Szimfónikus hangvers.
21.45 A hangverseny folyta-
tása.
22.10 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

19.05 Garmischból.
20.10 Tánzene.
21.30 München.
22.20 Garmischból.
23—24 Zongoranégyes.

DROITWICH

19.30 Vonós- és spinétötös.
21.00 Tarkaest.

ERNYEI FRIGYES

„A RÁDIÓ ÁBÉCÉJE“

című könyvében népszerű és mindenki számára hozzáférhető for-
mában tárgyalja a rádió alapelemeit és a legegyszerűbb rádiókészül-
lék, a kristálydetektoros vevőgép készítését. A kezdő rádiós elmé-
leti és gyakorlati tudásának legegyszerűbb építőköveit alkotja ez a
128 oldalas, 80 szövegközötti képpel és ábrával tarkított mű, melyre
a továbbképzésben legelső sorban van nélkülözhetetlen szüksége.
Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány
utca 12. szám.

Ára
bérmentve

60

fillér
az összeg
előzetes be-
küldése
mellett

22.00 Curzon zongoraművész.
23.45 Hárfafőtös.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Königsberg.
20.40 Táncczenekarok versenye
22.40 Táncczenekarok versenye
24—2 Stuttgartgart.

HAMBURG

18.00 Königsberg.
19.00 A rádió táncczenekara.
20.10 Hangjáték.
21.05 SS zenekara.
22.20 Garmischból.
22.40—1 Táncczenekarok.

KASSA-KOSICE

15.00 Rádiózenekar.
17.25 Lemezek.
17.35 Magyar műsor.
18.00 Zongorahármas.
18.55 Lemez.
19.10 Pozsony.
19.50 Népszínmű.
20.50 Praha.
22.30 Pozsony.

KÖLN

18.00 Nagy rádiózenekar.
20.10 Tarka est zenével.

KÖNIGSBERG

18.00 Tengerészütőzenekar.
20.10 Táncczenekarok.
22.20 Garmischból.
22.40—24.00 Táncczene.

LEIPZIG

18.00 Königsberg.
20.10 Tarkaezt dalokkal.
22.40—24 Königsberg.

MILANO

17.15 Táncczene.
19.00 Hírek.
20.35 Alfano : Opera.

MOR. OSTRAVA

17.20 Lemezek.
17.35 Novák- és Grieg-dalok.
18.10 Német műsor.
19.10 Sziléziai népdalok.
21.10—22.30 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Königsberg.
19.05 Az olimpiai téljátékok.
20.00 Hírek.
20.10 Bemondás szerint.
21.00 Táncczene.
22.50—24.00 Táncczene.

POSTE PARISIEN

20.39 Dalok.
21.25 Reklámzene.
22.10 Tarka zenésest.
23.30—24 Könyvű lemezek.

POZSONY- BRATISLAVA

16.10 Könnyűzene.
17.25 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.35 Lemezek.
19.10 Könnyűzene.
19.50 Kassa.
20.50 Praha.
22.45 Lemezek.

PRAHA

13.40 Lemezek.
17.20 Grieg-dalok.
17.40 Lemezek.
18.20 Dalok.
18.55 Lemez.
19.10 Szaxofónszóló.
19.40 Mor. Ostrava.
20.20 Roger—Marx: Vigjáték.
20.50 Rádiózenekar.
22.30 Lemezek.

RADIO PARIS

18.30 Zenekar.
19.30 Szimfónia.
23.45 Táncczene.
0.15 Vegyes zene.

REGIONAL

19.50 Moziorgona.
20.15 Szalónfőtös.
21.00 Hangjáték.
21.55 Könnyűzene.
23.10 Táncczene.

ROMA

17.15 Táncczene.
19.25 Hírek idegen nyelveken.
20.35 Szimfónikus hangv.

STOCKHOLM

17.45 Lemezek.
20.00 Katonazene.
21.30 Dalok.
22.00 Hangjáték.
22.45—23 Zongorahármas.

STRASBOURG

18.30 Schubert- és Ravel-mű-
vek.
19.30 Táncclemezek.
20.00 Kis rádiózenekar.
21.10 Lemezek.
21.30 Paris P. T. T.

STUTTART

18.00 Königsberg.
20.10 Falszt zeneszerző.
22.40 Königsberg.
24.00—2.00 Nagy rádložzene-
kar.

WARSAWA

17.15 Szaleski brácsaművész.
20.00 Szimfónikus hangvers.
23.10 Táncclemezek.

WIEN

12.00 Szórakoztató zene.
14.00 Kilpinen-dalok.

15.20 Apró táncdarabok.
16.05 Híres énekesek lemezel.
17.20 Weutz Mária alt énekel.
20.00 Tarkaezt dalokkal és
zenével.
21.35 Tárca.
22.00 Hírek.
22.20 Böhm—Linhard Thea
szoprán.
23.15—1 Szórakoztató zene.

Február 12 Szerda

BEOGRAD

16.20 Rádiózenekar.
20.00 Ljubljana.
21.20 Lemezek.
21.40 Táncczene.

BERLIN

18.00 Frankfurt.
20.15 Frankfurt.
20.45 Rádiózenekar.
22.40—24.00 Köln.

BRESLAU

18.00 Frankfurt.
20.10 Frankfurt.
20.45 Nagy rádiózenekar.
22.40—24 Köln.

BRNO

16.10 Kassa.
17.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Kassa.
20.35—23 Praha.

BUCURESTI

17.00 Rádiózenekar.
17.00 Rádiózenekar, zongora
és ének.
19.15 Lemezek.
19.55 Üzenetek.
20.15 Kétfőzongorás hangvers.
20.45 Nestorescu Mimi énekel.
21.10 Kis rádiózenekar.
21.45 A zene folytatása.
23.00 Vendéglől zene.

DEUTSCHLANDSEND.

18.45 Tenor- és zongorav.
19.05 Garmischból.
20.15 Frankfurt.
20.45 München.
22.20 Garmischból.
23—24 Táncczene.

DROITWICH

19.30 Spinét- és vonósötös.
20.30 Táncczene.
21.30 Szimfónikus hangver-
seny Dohnányi Ernő
zongoraművésszel.
22.55 Sztravinszkij : Opera.
23.55 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Tarkaest, dalokkal.
20.15 Frankfurt.
20.45 Tarka dalos, zenés est.

HAMBURG

18.00 Kultúrzenekar.
20.15 Frankfurt.
20.45 Gerstberger: Kamara-
opera.
22.20 Garmischból.
22.40 Közzene.
23—24 Kieli rádiózenekar.

KASSA-KOSICE

16.10 Rádiózenekar.
17.40 Magyar műsor.
18.30 Brno.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.15 Betyárdalok.
20.50 Praha.
22.45 Pozsony.

KÖLN

18.00 Frankfurt.
20.15 Frankfurt.
20.45 Boroszló.
22.40—24.00 Könnyűzene.

KÖNIGSBERG

18.00 Frankfurt.
20.15 Frankfurt.
20.45 Frankfurt.
22.20 Garmischból.
22.40 Vonóségyes.
23.10 Rádiózenekar.

LEIPZIG

18.00 Frankfurt.
20.15 Frankfurt.
20.45 Berlin.
22.40—24 Szimfónikusok.

MILANO

17.15 Előadás zenével.
19.00 Hírek.
20.35 Serato Arrigo hegedül.
21.35 Novelli: Vigjáték.
22.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

16.10 Kassa.
16.55 Praha.
17.40 Népdal.
18.45 Praha.
19.25 Rádiózenekar.
20.35 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Frankfurt.
19.05 Az olimpiai játékok.
20.15 Frankfurt.
20.45 Népzene.
22.40 Táncclecke.
23.10—24.00 Táncczene.

POSTE PARISIEN

20.35 Filmlemezek.
20.50 Dalok.
22.00 Mireille barátainál.
23.30—24 Könnyű lemezek.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

16.10 Kassa.
17.40 Magyar műsor.
18.40 Lemez.
17.55 Lemez.
19.25 Mor. Ostrava.
20.00 Kassa.
20.50 Praha.

PRAHA

12.15 Lemezek.
17.40 Lemezek.
17.55 Lemezek.
18.10 Német műsor.
18.40 Lemez.
20.05 Filharmónikusok.
22.30 Garmischból.

RADIO PARIS

18.30 Kamarazene.
19.30 Zenekari hangverseny.
23.45 Táncczene.
0.15 Könnyűzene.

REGIONAL

19.30 Katonazene.
20.00 Divatos londoni zene.
20.30 Szalónhármás.
21.15 Táncczene.
22.00 Szalónötös.
23.30 Táncczene.

ROMA

17.15 Előadás hangpéldákkal.
19.25 Hírek idegen nyelveken.
20.35 Donizetti: Opera.

STOCKHOLM

17.45 Lemezek.
20.00 Szimfónikus hangv.
22—23 Táncczene.

STRASBOURG

18.30 Rádiózenekar.
19.45 Kívánságlemezek.
20.15 Kívánságlemezek.
21.10 Régi dalok.
21.45 Katonazene.

STUTTGART

18.00 Frankfurt.
20.15 Frankfurt.
20.45 Szerelmi dalok.
22.40 Köln.
24.00—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

18.00 Könnyű lemezek.
21.00 Chopin-művek.
22.35 Táncczene.

WIEN

12.00 Könnyűlemezek.
13.00 Hírek.
13.10 Csajkovszkij; V. szim-
fónia.
14.00 Hina Spani szoprán.
15.40 Hogyan táncolt a régi
Bécs.
16.05 Filmlemezek.
16.45 Négy dal.
19.30 Közvetítés Garmischból

19.55 Szimfónikusok.
21.50 Tarka tízperc.
22.00 Hírek.
22.10 A 12. gyalogezred zene-
kara.
23.20 Kreisler hegedűművész
lemezei.
23.50—1 Szórakoztató zene.

Február 13**Csütörtök****BEOGRAD**

17.00 Jankovics Sztanoje-
kel.
20.00 Szimfónikus hangvers.
22.20 Rádiózenekar.

BERLIN

18.00 Königsberg.
20.10 Nagy zenés tarka est.
22.45 Táncczene.

BRESLAU

18.00 Rádiózenekar.
20.10 Hangjáték.
22.20 München.
22.40—24 Táncczene.

BRNO

16.10 Rádiózenekar.
17.14 Lemezek.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
20.10 Csehov: Dráma.
22—23.15 Praha.

BUCURESTI

17.00 Kis rádiózenekar.
19.15 Uj lemezek.
19.55 Hangverseny ismertet.
20.15 Filharmónikusok.

DEUTSCHLANDSEND.

19.05 Garmischból.
20.10 Indulók, keringők.
21.45 Garmischból.
22.00 München.
22.20 Garmischból.
23—24 Livsakov-táncczenekar

DROITWICH

19.30 Vonós- és spinétötös.
21.00 Szalóntrío.
21.30 Daljáték részletek.
23.20 Basszus- és zongora-
szóló.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Königsberg.
20.10 Brandts—Buys: Vig-
opera.
22.40 Berlin.
24—2 Stuttgart.

HAMBURG

18.00 Königsberg.
20.10 Táncczene.

- 22.20 Garmischból.
22.40 Közzene.
23.00 Vonóskar.
23.35 Schröter zongoraművész
24—1 Rádiózenekar.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
17.45 Magyar műsor.
18.45 Lemezek.
19.00 Praha.
19.10 Lemez.
19.30 Praha.
20.10 Pozsony.
22.30 Pozsony.
22.45 Praha.

KÖLN

- 18.00 Königsberg.
20.10 Tarka est.
22.40—24.00 Berlin.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Kis rádiózenekar.
20.10 München.
22.40—24.00 Berlin.

LEIPZIG

- 18.00 Zenekar.
19.00 Népzene.
20.10 München.
22.45—24 Berlin

MILANO

- 17.15 Mezzoszoprán és bariton
hangverseny.
19.00 Hírek.
20.35 Malipiero : Opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
17.30 Műdalok.
18.10 Brno.
18.10 Német műsor.
19.10 Lemez.
19.30 Praha.
20.10 Dráma.
20.45 Éneknégyes.
21.15 Fuvola, cselló, zongora.
21.40 Lemezek.
22.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Königsberg.
19.05 Olimpiai játék.
20.10 Mozart : Opera.
22.40 Bemondás szerint.
23.00—24.00 Berlin.

POSTE PARISIEN

- 20.37 Dallemezek.
20.52 Játék két zongorán.
21.20 Dalok.
21.35 Részletek filmből.
22.20 Hangjáték.
23.05—23.45 Kabaré.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
17.35 Lemez.
17.40 Szabó Gizi énekel.
18.35 Lemezek.

- 18.45 Praha.
20.10 Tátrai dalok.
20.35 Fűvőzenekar.
21.10 Zongorahármas.
22.00 Praha.

PRAHA

- 13.40 Lemezek.
17.15 Mikelka
17.15 Mikelka zongoraművész.
18.45 Lemez.
19.35 Rádiózenekar.
22.15 Hírek Garmischból.
22.30—23.15 Fok-zenekar.

RADIO PARIS

- 21.00 Dalok.
21.45 Szímf. hangverseny.
23.45 Tánzene.

REGIONAL

- 19.30 Szalónzene.
20.15 Maclean orgonaművész.
20.45 Zene.
21.15 A filharmónikusok.
23.25 Tánzene.

ROMA

- 17.15 Hárfá, szopránzóla.
19.25 Hírek idegen nyelveken.
20.35 Lehár : Operett.
23.30 Tánzene.

STOCKHOLM

- 17.45 Lemezek.
20.00 Rádiózenekar.
22—23 Elit-zenekar.

STRASBOURG

- 19.00 Dalok.
20.00 Mozart : Zene.
21.10 Beranger-dalok.
21.30 Rádiózenekar és cselló.

STUTT GART

- 18.00 Königsberg.
20.10 München.
21.45 Régi lantoskönyvekből.
22.40 Berlin.
24.00—2.00 Künecke : operett

WARSAWA

- 17.15 Hangverseny.
20.00 Vidám zenei előadás.
21.00 Hangjáték.
21.35 Rybicki-dalok.
21.55 Vonósnégyes.
22.35 Lemezek.

WIEN

- 12.00 Szórakoztató zene.
13.45 Hoffmann basszus.
16.05 Könnylemezek.
17.30 Wanda Margit szoprán.
19.20 Garmischból.
19.40 A 4. gyalogezr. zenekara
20.35 Humor és jókedv.
20.50 Hangjáték.
22.10 A szimfónikusok.
23.25—1 Jazz.

Február 14 Péntek

BEOGRAD

- 16.10 Dalok.
18.00 Tánzene.
19.50 Népdalok.
20.20 Lemezek.
21.00 Hangjáték.
21.30 Zágráb.
22.20—23 Lemezek.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
20.10 Hangképek zenével.
21.00 Frankfurt.
22.40—24.00 Stuttgart.

BRESLAU

- 18.00 Lipcse.
20.10 Német operák.
22.40 Stuttgart.
23.10—24 Rádiózenekar.

BRNO

- 17.40 Német műsor.
18.30 Praha.
20.05 Mor. Ostrava.
20.30 Kassa.
21.20 Filharmónikusok.
21.50 Praha.
22.25 Mor. Ostrava.
23.20 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Motzoi-zenekar.
18.15 Motzoi-zenekar.
19.35 Közvet. az operaházból.
23—1 Éjjeli hangverseny.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.30 Cselló-, gitár- és zongora.
19.05 Garmischból.
20.10 Rádiózenekar.
21.30 München.
22.30 Garmischból.
23—24 Hamburg.

DROITWICH

- 19.30 Zongora- és spinétvers
21.00 Kabaré.
22.00 Primrose brácsaművész.
23.20 A rádiózenekar hangy.
0.15 Tánzene.

FRANKFURT

- 18.00 Lipcse.
21.00 Rádiózenekar.
22.40 Sportszemle.
23.00 Stuttgart.
24—2 Wagner: Opera lemezek.

HAMBURG

- 18.00 Tarka dalos-zenést.
20.10 Népszínmű.
21.10 Népzene.
22.20 Garmischból.
22.40 Közzene.
23—24 Szórakoztató zene.

KASSA-KOSICE

16.55 Pozsony.
17.10 Praha.
18.00 Dal. Humoreszk. Tánc.
18.45 Praha.
18.55 Pozsony.
20.00 Falusi fúvózenekar.
20.30 Rádióötös.
21.20 Brno.
21.50 Praha.
22.25 Pozsony.

KÖLN

18.00 Lípese.
20.10 Katonaindulók.
21.00 Nagy rzkar.
22.40—24.00 Stuttgart.

KÖNIGSBERG

18.00 Lípese.
20.15 Rádiózenekar szólisták-
kal.
22.40 Stuttgart.

LEIPZIG

18.00 Szimfónikusok.
20.10 Szimfónikusok.
22.40—24 Rádiózenekar.

MILANO

16.20 Lemezek.
19.00 Hírek.
20.35 Vegyes zene.
21.00 Szimfónikus hangv.

MOR. OSTRAVA

17.10 Praha.
18.10 Német műsor.
18.30 Praha.
20.05 Hangképek.
20.30 Kassa.
21.50 Praha.
22.25 Falusi fúvózenekar.
23.20—23.30 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Lípese.
20.00 Deutschlandsender.
21.30 Játék két zongorán.

22.40 Bemondás szerint.
23.00—24.00 Vonósnegyes.

POSTE PARISIEN

20.35 Művészlemez.
20.50 Filmlemez.
21.30 Martinelli énekesnő.
22.00 Vidám zenészt.
23.30—24 Könnyű lemezek.

POZSONY- BRATISLAVA

17.10 Praha.
17.40 Magyar műsor.
18.25 Lemez.
18.55 Elsnig énekesnő.
20.05 Filharmónikusok.
21.50 Praha.
22.40 Lemezek.

PRAHA

16.10 Muzsik szalónnegyes.
17.10 Hármás, fafúvósokra.
18.25 Lemez.
19.05 Wagner: Lohengrin.

RADIO PARIS

18.30 Kamarazene.
19.30 Zenekar.
21.00 Népdalok.
21.45 Lacomme: Vígopera.
23.45 Táncczene.

REGIONAL

19.30 Katonazene.
20.15 Klasszikus zene.
22.00 Operarészletek.
23.10 Táncclemezek.
23.30 Táncczene.

ROMA

17.00 Közvetítés.
19.25 Hírek idegen nyelveken.
20.35 Művészt.
21.35 Pirandello: Színmű.
22.15—23.30 Táncczene.

STOCKHOLM

19.00 Népdalok.

19.30 Hegedű- és zongora-
szóló.
22.15—23 Orgona, dalokkal.

STRASBOURG

19.30 Mai zene lemezek.
20.00 Foehl zongoraművész.
21.10 Chatrian zeneszerző mű-
vei.
21.30 Paris P. T. T.

STUTTGART

18.00 Lípese.
19.45 Vidám rádiónapár.
20.10 Boroszló.
22.40 Zenekar.
24.00—2.00 Opera.

WARSZAWA

18.00 Férfikar.
20.10 Wagner: Lohengrin,
22.50 Táncczene.

WIEN

12.00 A szimfónikusok.
14.00 Haydn: Katonaszim-
fónia.
15.20 Ifjúsági óra. Vadász-
dalok.
16.05 Schrammellemezek.
17.30 Hangverseny.
19.30 Közvetítés Garmischból
19.50 Humperdinck: Mesc-
opera.
22.30 Rádiózenekar.
23.25 Egyveleg.
23.45—1 Osztrák táncczene.

**Február 15
Szombat**

BEOGRAD

17.10 Táncclemezek.
18.30 Hegedűhangverseny.
19.50 Zongoraverseny.

MADÁCH IMRE halhatatlan remekműve

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA

fehér papíron nyomva, angol egésvászon díszkötésben,
gazdag aranyozással

Dr. PINTÉR JENŐ budapesti kir. tankerületi főigazgató,
egyetemi tanár előszavával.

Ára az összeg előzetes beküldése mellett **P 1.50.**

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában Budapest,
VII. kerület, Dohány uca 12. szám.

- 20.20 Lemezek.
22.20 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.45 Versenyszónáta.
20.10 A kis rádiózenekar.
22.40 Boroszló.
24.00 Bund-zenekar.

BRESLAU

- 19.00 Hétvégi tarkaest.
20.10 Hamburg.
22.20 Münchenből.
22.40—24 Táncczene.

BRNO

- 16.50 Katonadalok.
17.15 Lemezek.
17.40 Gyermekdalok.
18.45 Praha.
19.50 Mor. Ostrava.
21.15 Kassa.
22—23.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
18.15 Rádiózenekar.
19.15 Rádiózenekar.
20.15 Jazz.
21.45 Vendéglői zene.
22.30 Sibiceanu zongoraművész.
23—24 Motcoi-zenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.05 Garmischból.
20.10 Hamburg.
21.30 München.
22.30 Garmischból.
23—0.55 Táncczene.

DROITWICH

- 19.45 Walesi dalok.
20.45 Gránátosok zenekara.
21.30 Vidám zenészt.
23.00 Rádiózenekar.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 19.00 Katonazene.
20.10 Vidám est.
22.40 A vidám est folytatása.
24—2 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.30 Ujoncok zenéje.
19.00 Flensburgi zenekar.
20.10 Nagy hétvégi tarka est.
22.30 Garmischból.
22.48 Közzene.
23.00 Deutschlandsender.

KASSA-KOSICE

- 16.50 Pozsony.
18.30 Brno.
18.55 Lemez.
19.35 Pozsony.
19.50 Mor. Ostrava.
21.00 Pozsony.

- 21.55 Rádiózenekar.
22.00 Praha.

KÖLN

- 18.00 Kamarazene.
19.00 Schubert-, Schumann-
és Brahms-művek.
20.10 Lipsee.
22.40—24.00 Boroszló.

KÖNIGSBERG

- 18.55 Kedélyes alkonyi óra.
20.10 Tarkaest zenével.
20.10 Berlin.
22.40—24.00 Boroszló.

LEIPZIG

- 18.15 Deutschlandsender.
19.10 Harangszó.
20.10 Köln.
22.20 München.
22.40—1 Táncczene.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
18.50 Lemezek.
19.00 Hírek.
20.35 Háromfelvonásos szin-
mű.
22.00 Csak Milanó: Cselló-
és zongoraművész.
22.45 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.50 Brno.
17.15 Lemez.
17.30 Lemezek.
18.45 Praha.
19.50 Operettekől.
21.15 Kassa.
22—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.30 Rádiózenekar.
20.10 Hamburg.
21.30 Harmonika.
22.40—24.00 Boroszló.

POSTE PARISIEN

- 20.35 Dalok.
20.50 Hangszerszólók.
21.30 Dalok.
22.00 Táncczene.
23.30 Könnyű lemezek.

POZSONY- BRATISLAVA

- 17.25 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.40 Lemez.
18.45 Praha.
19.50 Mor. Ostrava.
21.15 Kassa.
22.45 Praha.

PRAHA

- 16.05 Az 5. gy.-e. zenekara.
16.50 Brno.
17.25 Lemez.

- 18.45 Lemez.
19.15 Népdalok.
19.50 Mor. Ostrava.
21.00 Novella.
21.15 Kassa.
22.30 Jazz.

RADIO PARIS

- 18.30 Offenbach-lemezek.
20.00 Dal zongorán.
20.10 Bécs.
21.50 Operarészletek.
23.45 Táncczene.
0.15—1.15 Könnyűzene.

REGIONAL

- 19.30 Trió.
20.00 Rádiózenekar.
21.30 Fuvola- és spinétszólo.
22.45 Wils zongoraművész.
23.10 Táncczene.
23.45 Lemezek.
24.00 Táncczene.

ROMA

- 17.15 Táncczene.
19.25 Hírek idegen nyelveken.
20.25 Wolf—Ferrari: Opera.

STOCKHOLM

- 18.00 Lemezek.
20.50 Régi táncczene.
22—23 Mai táncczene.

STRASBOURG

- 17.30 Hangverseny.
21.15 Hangképek.
21.35 Operettlem. Zongora.
22.00 Hangverseny.
21.15 Jazzlemezek.
21.30 Táncczene.

STUTTGART

- 18.30 Deutschlandsender.
19.00 Szórakoztató zene.
20.10 Tarka est.
22.40 Közzene.
23.00 Deutschlandsender.
24.00—2.00 Mozart: Opera.

WARSZAWA

- 17.50 Rádiózenekar.
20.00 Rádiózkár és szolisták.
21.30 A vidám szíren.
22.00 Gold-zenekar.
22.30 Filmdalok és revüdalok.
22.35 Táncczene.

WIEN

- 12.00 Könnyűzene.
14.00 Gigli lemezek.
14.35 Garmischból.
16.00 Bécsi férfidalegyet.
17.40 Kivánságlemezek.
18.10 Népdalokat tanulunk.
18.35 Jéglövő játék.
19.10 Garmischból.
19.30 Zenésegyletbeállítás.
20.30 Farsangi zenei tréfa.
22.10 Rádiózenekar.
23.50—1 Cigányzene.

FILLÉREKÉRT KÖZHASZNÚ KÖNYVEK

I. CSOPORT

KÉZI CUKRÁSZAT

110 receptje sokszorosan ki van próbálva és ha az előírt módon használja fel a hozzávalókat, a legfinomabb tésztákat, jameket, krémeket, fagyaltokat játszva elkészítheti és minden egyes kitünően fog sikerülni. Ára 50 fillér.

A HÁZTARTÁS KÉZIKÖNYVE

280 oldal, számos képpel. Ára füzve 90 fillér.

Kézimunkakincsek könyve

a címe annak a nagyértékű műnek, amely 147 csodaszép modern kézimunkát, valamint leszámlolható öltésmintákkal ellátott kézimunkaívét tartalmaz. E könyvben közölt minták alapján rövid idő alatt kevés költséggel szép és izléses, hasznos dolgokat készíthet a kézimunkában kevésbé jártas nő is. Ára 90 fillér.

Három mű ára összesen 2 pengő és 30 fillér

II. CSOPORT

Legjobb szegedi szakácskönyv

Ára 1 pengő 90 fillér.

AZ URIASSZONY

Ára 90 fillér.

300 HÁZI RECEPT

a címe annak a nélkülözhetetlen könyvecskének, melynek alapján játszani könnyedséggel mindenki elkészítheti mindazt, amire a házban és a ház körül szüksége van. Ára 50 fillér.

Három mű ára összesen 3 pengő és 30 fillér

III. CSOPORT

HÁZI CUKRÁSZAT

160 oldalon sorolja fel a cukrászat receptjeit. Ára kötve 90 fillér.

KÉZIMUNKAKÖNYV

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richeleux-mintákat tartalmaz, még pedig hétszáz szebbnél-szebb rajzban. Ára 90 fillér.

KIS SZAKÁCSKÖNYV

Ebben a könyvben 144 receptet közlünk, amelyeket sokszorosan kipróbáltak. Terjedelme 64 oldal. Ára 50 fillér.

Három mű ára összesen 2 pengő és 30 fillér

IV. CSOPORT

ÁLMOSKÖNYV

E könyvecskében foglalt különböző álmok jelentőségét hosszú évek komoly tapasztalatai alapján gyűjtötték össze régi és új, erre hivatott tanulmányozók. Ára horoszkóppal együtt 70 fillér.

Az itt felsorolt csoportokba foglalt művek egyenként is megrendelhetők, a portóköltségy egy-egy könyvvel 20 fillér. Ha egy csoportot, vagyis 3 könyvet rendel egyszerre, úgy a portóköltséget mi viseljük, csak tessék hívatkozni jelen ajánlatunkra. Utánvételt 75 fillérrel drágább, mert a posta ennyit számít fel. Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától (Budapest, VII, Dohány u. 12)

A HIPNOTIZÁLÁS TITKA

Az egészség és boldogság forrása
A hipnotizálás teljes mellőzésével, tisztán a képzelőerő nevelésével és irányításával nyújt az autoszuggesztiós módszer gyógyulást és megnyugvást a betegeknek.
A könyv, amely valóban „Az egészség és boldogság forrása”.
Egy kitünő orvosiról tollából került ki és ára füzve 1 pengő 90 fillér.

Lakatos László : HÚSZ MONOLÓG

A szórakoztatás egész tüzijátéka röppen fel előttünk a kiváló író új könyvének húsz monológjában. Az olvasó érdeklődését állandóan ébrentartja; pompás megfigyelőképessége, briliáns stílusa Lakatos László új könyvét hasonlíthatatlan érdekességu olvasmánná tesz. Igaz szórakozást és el nem múló élményt jelent a könyv végigolvasása. Ára 90 fillér.

Három mű ára összesen 3 pengő és 50 fillér

V. CSOPORT

Erney Frigyes

„A RÁDIÓ ABÉCÉJE”

A kezdő rádiós elméleti és gyakorlati tudásának legelemibb építőköveit alkotja ez a 128 oldalas, 80 szövegközötti képpel és ábrával tarkított mű, melyre a továbbképzésben legelsősorban van nélkülözhetetlen szüksége. Ára díszes vászonkötésben 60 fill.

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud
TOLNAI FRANCIA NYELVTANA
abszolut modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmas az azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára 50 fillér.

F. M. Dosztojevskij :

A JÁTÉKOS 2 kötet

H. Balzac :

GORIOT APÓ 2 kötet

Színi Gyula : LIVIA

V. csoport ára összesen 2 pengő és 6 fillér

VI. CSOPORT

SZERELMI TANÁCSADÓ

Több száz megtörtént szerelmi probléma és gyakorlati tanács a szerelm kérdéseiben. Ára 50 fillér.

MI ILLIK, MI NEM ILLIK

című 62 oldalas, sok képpel tarkított kézikönyv. Ára 50 fillér.

Szerelmi levelező és illemtan

Ára 90 fillér.

Három mű ára összesen 1 pengő és 90 fillér

Pereg pa film

LILIAN HARVEY
szencziós nagy balettje a
„Fekete rózsák“ című új
Ufa filmben, amelyben
Lillian Harvey volt férjével,
Willy Fritschessel játszik
együtt. A „Fekete rózsák“
az Uránia filmszínházban
kerül a budapesti közönség
elő (Fotó Ufa)

K

tán
yal
yu-
és
ki

a fel
mo-
lan-
pes-
új
ol-
s el
gig-

illér

udá-
ez a
l és
kép-
etlen
o fill.

ud
NA
pült
ak a
sére,
yely-

t ke-
kö-
ősz-
630
izlé-
kban
illér

illér

oléma
biben.

kezi-

an

illér

ny-egy
tséget
ert a
u. 12)

IBÁB

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

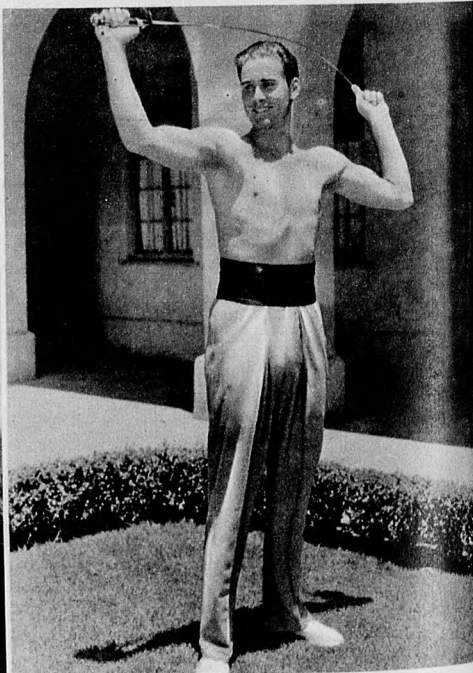
**BÜN
ÉS BÜNHŐDÉS**

Pierre Blanchar, a francia filmgyártás új nagy büszkesége játssza Dosztojevszkij „Bűn és bűnhődés” című regénya filmváltozatában Rodion Roszkolnyikovnak, a gyilkos diáknak szerepét. A film, amelynek további főszerepeit Harry Baur és Madelaine Ozeray játsszák, talán az első olyan alkotás, amely hiánytalanul adja vissza a regény minden finomságát és értékét. Nemcsak a francia, hanem a világ filmgyártásának is büszkesége ez a mű, amely tökéletes bizonyítéka annak, hogy lehet filmművészetet csinálni. Esemény, feledhetetlen élmény, filmsemege volt Budapest közönségének ez a bemutató és az egész magyar sajtó egyhangúan állapította meg, hogy a Bűn és bűnhődés a a szezon legnagyobb filmje.

Franchot Tone a „Lázadók” című filmóriás egyik legszebb hawai leány szereplőjével

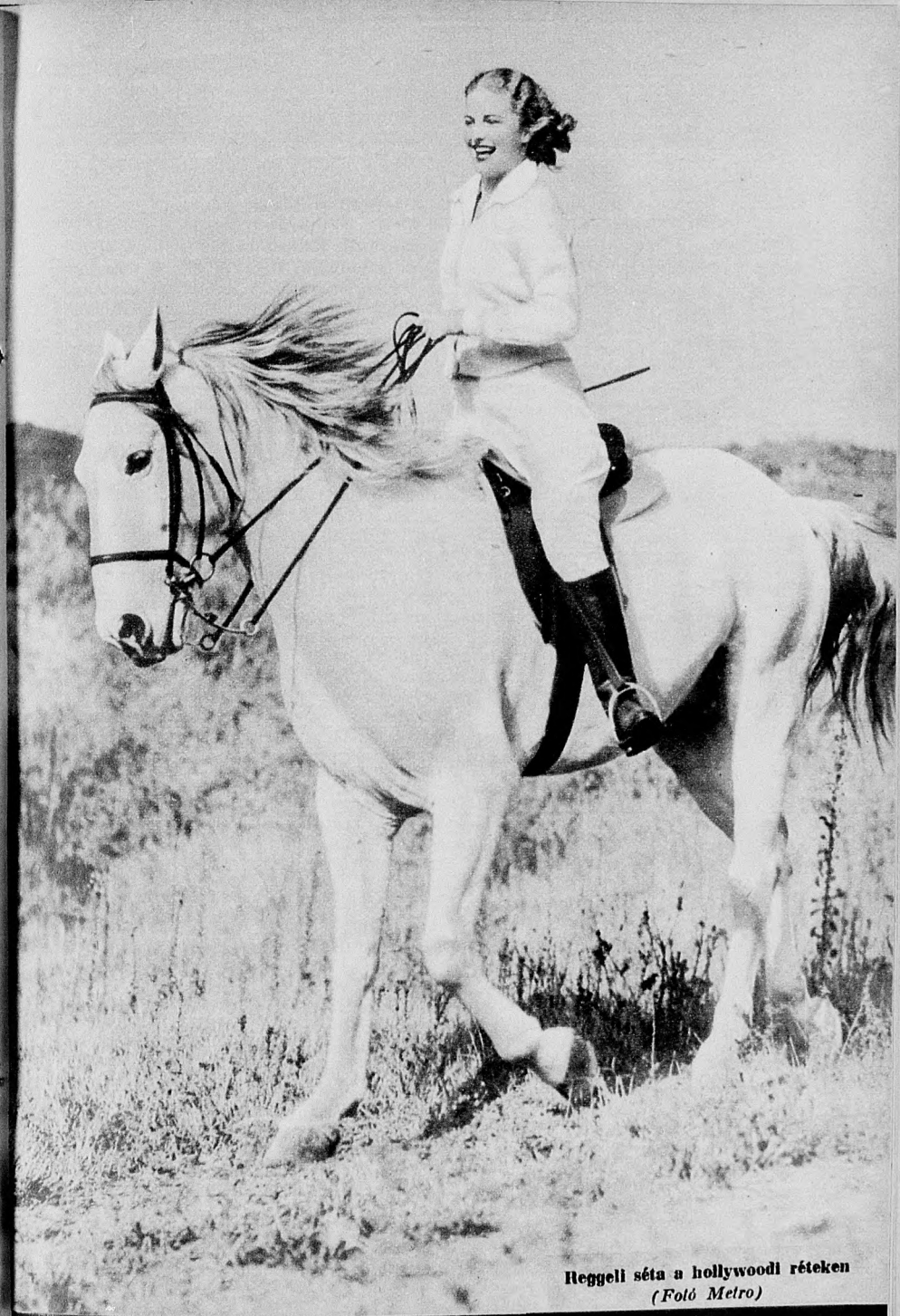
Errol Flynn, Kertész Mihály új nagy filmjének a „Captain Blood”-nak főszereplője. Errol Flynn ebben a filmben Olivie de Havillarddal játszik együtt (Foto Warner)

RGY

üszke-
egénya
gyilkos
erepeit
az első
regény
hanem
y töké-
sinálni.
dapest
ó egy-
ődés a

filmjé-
e. Errol
illardal
(Warner)

Reggeli séta a hollywoodi réteken
(Fotó Metro)

AMI A HIRADÓKBÓL

Az egyik bostoni moziban néhány nap óta meglehetősen gyenge filmvígjátékot játszanak. A film annyira hatástalan maradt, hogy a közönség sohasem nevetett az állítólag tréfás fordulatokon és a mozis már arra gondolt, hogy idő előtt leveszi műsoráról. Ekkor történt, hogy Herbert Ohrenberger bostoni polgár jegyet váltott a moziba és beült a nézőtérre. Az első gyenge és szellemtelen jelenetnél olyan harsány nevetésben tört ki, amelynek a körülötte ülők nem tudtak ellenállni. A következő percben mindenki nevetett. Ohrenberger derűje állandóan magával ragadta az addig közönyös közönséget. Az előadás végén felkereste az mozi igazgatója és kétszemélyes állandó szabadjegyet ajándékozott neki, azzal a kéréssel, hogy mennél gyakrabban jöjjön el a moziba előnevetőnek. Az állandó szabadjegy „örök időkre” szól.

A hollywoodi „Öngyilkosok klubja”-nak tagjai közé azok tartoznak, akik filmfelvételek céljaira zsíros gáziért levetik magukat az emeletről, ejtőernyővel ugrálnak ki a repülőgépekből, égő erdőn lovagolnak keresztül stb. Bob Rose, a klub vezéralakja 19 évig csinálta a hajmeresztő bravúrokat, folyton emelkedő fizetés mellett, amely a múlt évben már a napi 700 dollárt is elérte.

A magánéletbe való visszavonulásra gondolt, amikor Sam Goldwyn „Shoot the Chutes” című filmjében kellett szerepelnie. A hullámvasút egyik kocsijából kellett átugor-
nia a másik vágányon robogó kocsiba. Semmi baja se történt, kocsija leért a földre.

Bob Rose mosolyogva lépett ki belőle, amikor egy banánhéjon megcsúszott. Elesett. És Bob eltörte a jobb bokáját...

Mr. Merk, a British International Pictures alelnöke Bécsbe érkezett. Beavatottak tudni vélik, utazásának célja összevásárolni a sikert aratott osztrák gyártmányú filmek újragyártási jogát, amelyeket azután Angliában angol nyelven újra leforgatnak.

Eddigi vásárlásai: Epizód, Magas iskola és Csak egy komédiás. Állítólag azok angol verziójú megfilmesítését Paula Wessely, illetve Rudolf Forster főszereplésével kívánja megvalósítani.

A római hivatalos körök jelentik: Mussolini meghívására érdekes és fontos megbeszélésre gyűltek egybe a Palazzo Veneziában Carlo Roncoroni országgyűl. képviselő, a Cines Rt. elnöke, gróf Ciano sajtó- és propagandaügyi miniszter, Luigi Freddi, az olasz filmgyártás legfőbb vezetője és Peressutti műépítész.

Carlo Roncoroni terjesztette elő az olasz kormányhoz az új óriásműterem felépítésére vonatkozó terveit, amelyek Peressutti műépítész technikai vezetése mellett Róma határában, a Campagna Romana-n kerülnének kivitelezésre.

Ez az új gyártási központ, mely a legmodernebb és legújabb technikai tapasztalatok alapján épülne fel 600.000 m² területen, több mint 30 épületből fog állani.

KIMARADT

Mussolini az építkezésre vonatkozó előterjesztéseket jóváhagyta és legteljesebb megelégedését fejezte ki Roncoroni képviselő és Peresutti műépítész munkája felett. Az olasz kormányfőnök az építkezés haladéktalan megkezdését rendelte el, miután a technikai berendezéseket még ez év végével üzembe kívánja helyezni.

A filmvárost magát 1937 április 21-én fogják egészében rendeltetésének átadni.

New-Yorkból írják: A nemrég alapított filmmúzeum karácsony hetében nagy értékű történelmi dokumentumokkal gyarapította gyűjteményét.

A film pionirjának, Jean A. Le Roy-nak özvegye nemcsak férjének értékes könyvtárával, készülékeivel, műszereivel ajándékozta meg a múzeumot, hanem 350 rövid filmet engedett át Le Roy gyűjteményéből, amelyek az 1893—1910. években készültek.

A 20th Century Fox az 1915—33. évek folyamán gyártott legjobb filmjeik 13 darab kópiájával, Walt Disney a legelső trükkfilm: Mickey Maus „Dance of Skeletons”, az első Silly Symphonie és úgyszintén az első színes film: „Virágok és fák” egy-egy kópiájával járultak a múzeum gyűjteményének gyarapításához.

Az Egyesült-Államok filmpublikumát úgy látszik, komolyan érdeklik az Európában készített filmek. Ezt bizonyítja az a megállapítás, hogy az európai filmimport 1935-ben 20%-kal emelkedett.

1935 november végéig az amerikai filmszínházak 207 külföldi származású filmet játszottak le. Természetesen vezető helyet, 66 filmmel, a német filmgyártás biztosított itt is magának.

Az amerikai filmimport percentuális megoszlása ezek szerint:

	százalék
Németország	32
Anglia	21
Franciaország	12
Oroszország	9
Magyarország	5
Spanyolország	5
Svédország	2.5
Lengyelország	1.5
Svájc	1
Különféle nem európai.....	11
Összesen.....	100

Feltűnő, hogy Ausztriát nem találjuk az importállamok névsorában; lehet, hogy az osztrák produciókat a német filmek közé sorozták az amerikai statisztikusok.

Magyarország 5%-kal szerepel az Egyesült-Államok filmbeviteli kimutatásában, amely filmgyártásunk életképességét igazolja.

Az amerikai pozíció számunkra már csak azért is kedvező jelenség, mert bizony a német filmpiac beviteli statisztikájában nem igen kerülnének az ötödik helyre.

A BURLESZK KIRÁLYA

Egy érdekes új műfaj van Hollywoodban kialakulóban. A vígjátékrevü. A közönség, úgylátszik, már nem elégszik meg a gyönyörű táncosnők produkcióival, a nagyszerű zeneszámokkal, hanem egyben kitűnő, izgalmas cselekményt is akar. De ugyanez áll a vígjátékokra is. Nem elég pusztán a jó cselekmény, hanem elvárja, hogy a cselekményt remek táncszámokkal és dalbetétekkel is fűszerezzék. A filmgyárak tehát keresik a vígjátékot és a revüt, így született meg a vígjátékrevü. A 20th Century Fox filmgyár hollywoodi műtermében most fejeztek be egy ilyen szenzációsnak ígérkező vígjátékrevüt. Címe: „A burleszk királya”. A filmrevü részében kétszáz gyönyörű fekete, szőke lány dolgozik, táncol, hajladozik, énekel, míg a

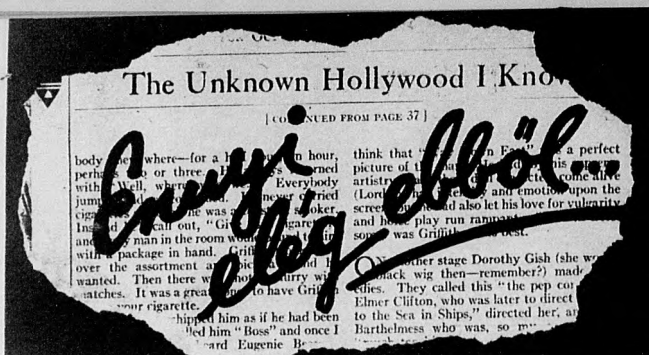

víjáték
szei:
Oakie,
Ratoff,
Long
király,
filmgy

A

ban
ség,
yó-
erü
gal-
l a
ese-
nyt
is
a
g a
gyár
egy
vüt.
ré-
ány
a

vígjátéki részben a gyár legkitünőbb színészei: Warner Baxter, Alice Faye, Jack Oakie, Arlene Judge, Mona Barrie, Gregory Ratoff, Dixie Dünbar, Tots Weller és Nick Long játsszák a főszerepeket. A „Burleszk királya” vígjátékrevü a 20the Century Fox filmgyár egyik legérdekesebb alkotása.

Sonor K. F. T. néven új magyar filmgyártó társaság alakult Budapesten. Igazgatók Molnár Bertalan gyáros és Préger Pál. Az új filmgyártó cég a napokban kezdi meg Gál Ernő produkciójában Indig Ottó „Ember a híd alatti” című drámája filmváltozatának forgatását. Érdekesége lesz a filmnek, hogy Indig Ottó a témát teljesen átírta, a dráma leányszerepét megváltoztatta és a gyártók most Bajor Gizit sze-

retnek megnyerni a női főszerepre. A dráma férfiháromszögét, Csor-tos, Kiss Ferenc és Jávor Pál alkotják. Rendező Vajda László, operatőr Kurtz Mayer.

Eden angol külügy-miniszter életéről és karrierjéről film készül Hollywoodban. Hír szerint Angliában a film bemutatását semmilyen körülmények között sem fogják megengedni.

Eggerth Mártának, „Az öröm dala” című film főszerepét kellett volna eljátszania Hollywoodban, de még mielőtt felvételre került volna a sor, Eggerth Márta már el is hagyta Hollywoodot. Visszatért Európába.

Uj hivatalos színésziroda nyílt meg Budapesten. A budapesti Színészszövetség és az Országos Színészegyesület hivatalos irodája ez, amely azért alakult, hogy a filmgyártásnál foglalkoztatott szereplők érdekeit védje. A filmekhez szükséges segédzsemélyzet a hivatalos filmiroda útján szerződik majd a gyártó cégekhez.

Tipikus londoni jelenet. A közönség sorban áll az Empire Theater előtt, hogy jegyet kapjon (Foto Metro)

Henry V (1868) szárnya

Lily franciák akinek Much' Yorkba aratott most a politika dött.

Berlin szik B netét. Herber replői Fritsch hals c zeller.

Már zeledne woodi Romed mint a felvéte női fő Sheare Romed XVI-i pedig ton vá

Két fejeztek gyárba Kiepu künk másik, kiváló színész flags'

DÉC

Henry Viktor mint Lillienthal
(1868) Wells—Korda „A
szárnyas emberek“ című
filmjében

(Foto Tricolór)

Lily Pons, a kiváló
francia operaénekesnő,
akinek „I Dream Too
Much“ című filmje New-
Yorkban óriási sikert
aratótt, filmje alapján
most a newyorki Metro-
politán operához szerző-
dött.

Berlinben filmre vi-
szik Boccaccio élettörté-
netét. A film rendezője
Herbert Maisch, fősze-
replői pedig Willy
Fritsch, Albrecht Schön-
hals és Heli Finken-
zeller.

Már befejezéshez kö-
zelednek a Metro Holly-
woodi műtermeiben a
Romeo és Júlia, vala-
mint a Maria Antoinette
felvételei. Mindkét film
női főszerepét Norma
Shearer játssza, míg
Romeót Leslie Howard,
XVI-ik Lajos szerepét
pedig Charles Laugh-
ton vállalta.

Két új érdekes filmel
fejezték be a Paramount
gyárban. Egyik, Jan
Kiepura „Adjátok ne-
künk az éjszakát“, a
másik, Simone Simon, a
kiváló francia drámai
színésznő „Under Two
Flags“ című filmje.

A Párizs mellett levő
joinvillei műteremben
három nagy filmet for-
gatnak egyszerre. Ezek :
F. Otzep, az Ámok ren-
dezőjének új nagy film-
je, a „Pique Dame“, a
másik film Maurice
Tourneur új Hary Baur
filmje és a harmadik
Henry Bernstein felesé-

gének, Gaby Morleynek
„Sámson“ című filmje.

Gustav Machaty, az
Extázis és a Nocturno
világhíru rendezője,
harmadik nagy filmjét
most forgatja Rómában.
Címe: „Fanny, la bal-
lerina“.

Négerék és sivatagi nomádok a közel jövőben filmoperákban fognak gyönyörködni

Itt az új divat: Hollywood klasszikus operákat forgat!

Nemrégiben érdekes vendégek érkeztek Hollywoodba, ahová meghívás alapján jöttek. A világ néhány kiváló operaszakértője látogatott el a filmvárosba, nyilvánvalóan fontos céllal. Rövidesen ki is derült ez a fontos cél: operákat fognak a gyárak filmre vinni a legképrázatosabb kiállításban.

Tudvalevő, hogy az operáknak nagyon érdekes és izgalmas meséjük van, valósággal filmre kíváncsognak, csak hogy éveknek kellett eltelni ahhoz, míg olyan megfelelő énekesek és énekesnők a felszínre kerültek, akik nemcsak hangban, de külsejükben is megfelelnek a filmre. Itt van például a gyönyörű Jeannette Macdonald, vagy Grace Moore, Alpár Gitta, a férfiak közül pedig Nelson Eddy vagy Lawrence Tibbett és az új fiatal férfinév: Allen Jones. Nekik meg van minden adottságuk arra, hogy filmoperaszatárook legyenek.

Jeannette Macdonald, Allan Jones és Nelson Eddy főszereplésével a „Rose Marie”, „Tosca” és a „Romeó és Julia” című operák előkészületei máris folynak. Wilhelm von Wynetal volt osztrák operaigazgatót szerződtették ezeknek az operáknak a rendezésére.

— Nincs kétség aziránt, hogy a film nagyobb külsőségek között tudja bemutatni az operákat, mint a színpad — mondja von Wynetal, aki most Hollywood legérdekesebb alakjának számít. — Óriási lehetőségeket nyújt a film, ha megfelelő énekesek állnak rendelkezésre. A filmoperák szereplőinek nemcsak jó hangjuknak, de szépeknek is kell lenniük. A film különben is elkényeztette már az embereket. A színpadon előadott operáknál is már azt láthatjuk, hogy a közönség ép úgy megkívánja már az énekesnőktől és énekesektől is, hogy jó alakjuk legyen, mint a mozilátogatók. Meg kell ismertetni a nagy közönséggel az operákban rejlő gyönyörűségeket, a fordulatot cselekményt és szép zenét. Ezt el is fogjuk élni most, hogy a világhírű operákat filmre vesszük. Sok olyan opera van, amelyek a világ mozilátogató közönsége előtt a legnagyobb sikereket fogja aratni. A rendezésnél természetesen eltekintünk az

operai hagyományoktól és csak azt nézzük, ami a filmszerűségnek megfelel.

Wynetal most a „Rose Marie” című angol operát forgatja. Jeannette Macdonald és Allan Jones a két főszereplő. Különösen a gyönyörű Jeannette alakításával van megelégedve.

— Jeannette Macdonald a legőszintébb és legkomolyabb művész, akivel életemben találkoztam — mondja Wynetal. — Zenei képzettsége óriási, amellet bübájos, lenyűgöző egyéniség. Csodálatos érzékkel alakítja operaszerepét. A jövő legnagyobb operaszatárját látom benne, aki el fogja kápráztatni a világot. Allan Jones méltó partnere neki a most készülő „Rose Marie” című filmben. A jövő nagy ígérete ez a fiatal Allan. Ők ketten Kamcsatka nomádjáival ép úgy meg fogják kedveltetni a operazenét, mint a szenegál négerekkel, vagy azokkal a nagytömegekkel, akiknek sohasem volt módjukban operákat látni. Ez a film nagy hivatása: a nagytömegeket megismertetni olyan szépségekkel, olyan magasrendű szórakozásokkal, amelyek máskülönbön el vannak zárva előttük.

Hiába, Hollywood állandóan lépést tart a fejlődéssel. Évről-évre új területeket tár fel a film számára. Egyszer a történelmi filmek divatjával hódítja az embereket, aztán a régi klasszikusok szépségeivel gyönyörködteti a nagyközönséget, mint például legutóbb a „Szentivánéji álom”-mal. Most pedig a világhírű operák kerülnek sorra a legragyogóbb kiállításban és szereposztásban.

Kétségtelen, hogy a hollywoodi filmgyárak vezetői tudják, mit akarnak. Hosszas megfontolások és előtanulmányozások után határozzák el magukat döntő lépésekre. S most, hogy egész sor operával ajándékozzák meg a világ mozilátogatóit, bizonyos, hogy olyasmit nyújtanak vele, amit mindenki örömmel fog fogadni. Az afrikai dzsungel, vagy az ázsiai steppek moziáiban tehát rövidesen az egzotikus népek is meg fognak ismerkedni az operák gyönyörű zenéjével és fordulatos, színes cselekményeivel.

ben
dödni

rgat!

mézzük,

i angol
ald és
ösen a
megelé-

több és
ben ta-
ei kép-
nyüggő
a opera-
sztárját
a vilá-
a most
A jövő
ketten
fogják
egál né-
egekkel,
operákat
gytöme-
égekkel,
amelyek

tart a
tár fel
i filmek
n a régi
ödteti a
utóbb a
a világ-
gyogóbb

mgyarak
as meg-
k után
ekre. S
lékozzák
os, hogy
ki öröm-
ek, vagy
övidesen
merkedni
ordulatos.

IBAD

Carole Lombard már fel-
készülten várja a nyarat
(Foto Paramount)

MI A HUMOR TITKA?

Elmondja: OLIVER HARDY

Oliver Hardy! Van-e, aki e nevet nem ismeri, a kövér, zengőhangú színészt, a Stan és Pan filmek Panját? Bizony aligha akad a mozilátogatók közül olyan, aki ne emlékezne reá hálásan a sok-sok derűs, végigkacagott óráért, amit ellenállhatatlan humorával okozott.

Oliver Hardy a magánéletben éppen olyan meglepetés az emberek számára, mint mondjuk Chaplin. Ugyálszik, hogy az igazán nagy komikusok, akik oly félszegnek és butának mutatkoznak a közönség előtt, a magánéletben egytől-egyig nagy műveltségű, roppant mélyen gondolkodó emberek, akik valami egészen különös bölcseséggel tekintenek az életre. Valóságos filozófus elgondolások alapján dolgozzák ki szerepeiket, a lélek pontos ismeretével csoportosítják azokat a hatásokat, amelyek az emberekből a nevetést kiváltják.

Oliver Hardy, akit tanulunk meg épügy böles és komoly művészként ismerni, mint Chaplint, nemrégiben keresetlen szavakkal magyarázta el, hogy mi az ő fel fogása a humorról, mi az oka a nevetésnek.

— Hogy mi a humor és miért kényszerítenek bennünket bizonyos grimaszok és kiszólások nevetésre, azt csak hosszas lélektani tanulmányok segítségével lehet megérteni és elmagyarázni — mondta a kiváló filmkomikus.

— Egy dolog azonban kétségtelen, hogy a pantomime, a gesztusok, arckifejezések mindenki számára érthetőek, akár öreg, akár fiatal, akár okos, akár buta. A pantomim tulajdonképpen egyetemes nyelvnek tekinthető a komikus számára. A komikusnak pedig valóban úgyis kell tekinteni a pantomimet, mint a nevetetés legjobb és legbiztosabb eszközeit. Én a magam részéről komikus pályám elején már megtanultam, hogy a leggyorsabb és leggyorsabb módon megnevetetni az embereket csak egyszerű örökérvényű mozdulatokkal, még pedig váratlan mozdulatokkal lehet. Például egy tekintélyes testtartásban megbotlani és hirtelen elvágódni igazán mindig hálás nevetető. Pedig milyen egyszerű, akár a szemöldökök felvonása, vagy a tüszentés is, de váratlan for-

mában mindig humort nyújt a nézőknek. Természetesen nem minden váratlan mozdulat olyan, amely nevetet. Ismertem komikusokat, akik, sajnos, inkább túlmerészek és föléstelenek voltak, mert túlmentek azon a határon, amelyet a színész megengedhet magának közönsége megnevetetésére. A józólésre mindig vigyázni kell és aztán gondoljunk az életre s valószínűtlen hatásokra ne vadászunk, mert könnyen kudarcba fullad az igyekeztünk és az emberek nem nevetni, de bosszankodni fognak rajtunk. Azokban a filmekben, amelyekben Stan kollégámmal együtt dolgozunk, olyan humoros trükköket használunk, amely velünk történt meg, vagy láttuk valahol, esetleg egy tréfás balesetet, vagy mást, ami az életben sok adódik s mi csak jobban kistilizáljuk. Persze, hosszas, nagy átgondolások után készülünk el szerepeinkkel. Elárulhatom, komikusnak lenni nagyon komoly és körülményes mesterség s amellet igen fárasztó, s nem lehet mindig biztosra menni benne. Gyakran megtörténik, hogy egy-egy felvétel látszólag remekül sikerült, a rendezők és operatőrök is dülnek a kacagástól, mikor azonban levetítésre kerül ez a jelenet, siralmasan unalmasnak és szürkének bizonyul. Ugyanakkor azonban egy egészen apró változtatás a jeleneten hihetetlen kacagatóvá változtathatja. Ez azonban a ritkább eset, mert a gyakorlatban, sajnos, ezeket a jeleneteket el kell hagyni. Nem lehet a nem sikerült jeleneteket „foltozgatni”, mert semmi sem jön ki belőle a végén. A humornak spontánnak kell lenni, minden erőltetés nélkül. Természetesnek és könnyednek kell hatnia. Ez a siker igazi titka. A könnyedség és természetesség a komikumban s akkor nem marad el a hatás.

Oliver Hardy jól tudja, mit beszél. Hosszas színészi multja sok mindenre tanította meg. Huszonegy esztendő óta filmezik és azt megelőzően ismert komikus volt, aki a Broadway színházaiban és különböző vándortársulatoknál nagy sikereket aratott.

Érdemes egy kissé elgondolkozni azon, amit a mestersége titkáról keresetlen szavakban itt elmondott.

Ter-
dulat
kuso-
s fz-
a ha-
magá-
zlésre
nk az
adász-
igye-
i, de
an a
ámmal
kköket
vagy
esetet,
s mi
összas,
szere-
ni na-
rség s
mindig
rténik,
l sike-
lnek a
kerül
s szür-
n egy
hihetet-
nban a
sajnos,
i. Nem
zgatni",
gén. A
minden
önnyed-
tka. A
omikum-

. Hosz-
tanította
és azt
Broad-
ortársu-

i azon,
en sza-

BÁB

Preston Forster mint Marcius
a „Pompeji végnapjal“ című
hatalmas filmdrámában
(Foto Pátria)

Megrendítő kép Pompeji
pusztulásáról
(Foto Pátria)

Kardos László, a leg fiatalabb magyar filmrendező, akinek „Barátságos arcot kérek” című első magyar filmjét most mutatja be a Metro filmpalota

Szerző- és rendező-avatás a „Barátságos arcot kérek” premierjén

„A legbiztosabb lábon álló ember is elbukhat egy narancshéjjon.” Ezt a közmondást általában az erkölcsi elbukással kapcsolatban szokták idézni a jámbor bölcselkedők. Erre jött Karinthy Frigyes és Mihály István, valamint Váry Pál társaságában bebizonyította, hogy abszolút igazság az, aminek az ellenkezője is igaz, vagyis jött Karinthy és Mihály Istvánnal és Váry Pállal megcsinálta a „Barátságos arcot kérek” című első filmvígjátékát, amelyben a hős elcsúszik ugyan egy dinnyehéjjon, de az elcsúszás nem egy erkölcsi bukást, hanem a boldogság kezdetét jelenti a hős életében. Ráday Imre csúszik el és szerencséjére Szörényi Éva karjába esik.

Ez a kis mulatságos epizód indítja el azután azt a bonyolult ügyet, amelynek során Szőke Szakáll ezer ötlettel feldíszítve olyan bravúros játékot produkál, amelyet külföldön nehéz

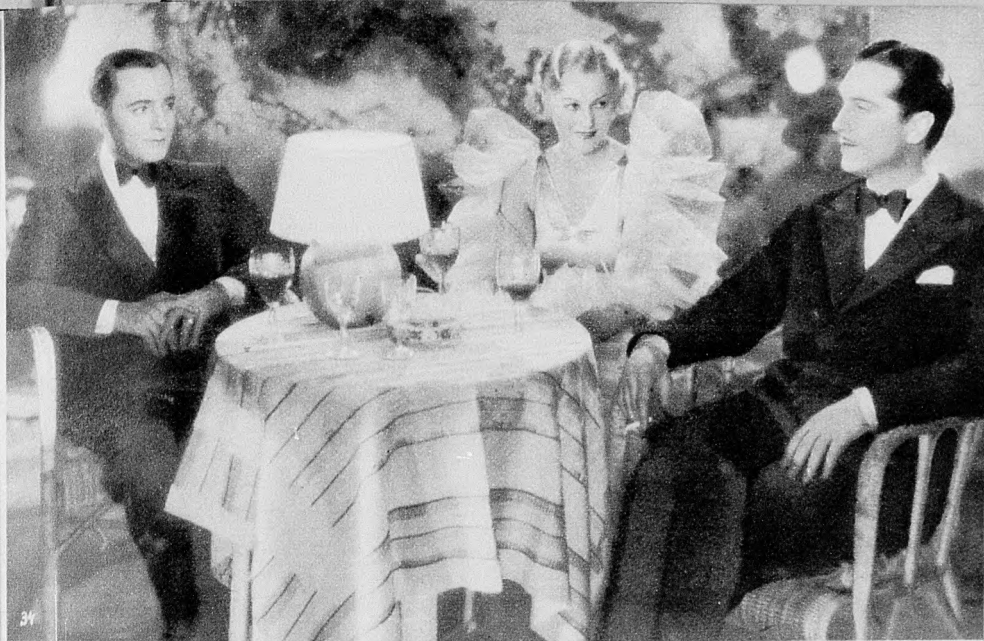
A „Barátságos arcot kérek” film első fordulata. Ráday Imre, Szörényi Éva és Makláry Zoltán

(Fotó K. film)

ő-
os
én

er is
et a
el-
ézni
Ka-
valla-
oizo-
az,
agyis
al és
átsá-
nvíg-
gyan
szás
m a
éle-
sze-
ésik.
ndítja
gyet,
ezer
játé-
nehéz

A második fordulat szereplői. Ráday Imre, Fenyvessy Éva és Békássy István

márka, illetve schillingezrekkal hono-
ráltak volna. A filmnek három fő-
szereplője van: Szőke Szakáll, Szöré-
nyi Éva és Ráday Imre, de jelentős
szerepet kaptak Fenyvessy Éva, Bé-
kássy István, Mátray Erzsé, Bilicsi Tiva-
dar, Gárdonyi Lajos, Solti Hermin és
Maklár Zoltán.

A „Barátságos arcot kérek” nemcsak
színészeket, hanem új magyar rende-
zőt is avat. Kardos László, egy alig
harmincesztendős fiatalember ren-
dezte ezt a filmet, sok ötlettel, jó
szemmel és szimpatikus művészi törek-
vésekkel.

A „Barátságos arcot kérek”, amely
a szezon egyik legjobb magyar film-
vígjátékának ígérkezik, a Metro film-
palotában kerül a budapesti közönség
elő.

És ez a döntő fordulat, a heppend.
Szőke Szakáll, Szörényi Éva és Ráday Imre
(Foto Keleti film)

DÉCIBÁB

(Foto Keleti
film)

(Foto Lux)

Dévényi Laci, a legfiatalabb magyar színész, mint Nyilas Misi debreceni diák, Móricz Zsigmond „Légy jó mind halálig” című regényének most készülő filmváltozatában

(Copyright: Metro—Goldwyn—Mayer)

1. fejezet

A vakító fehér Bentley-jacht gépei halkán elnyugodtak, mikor a pompás tengeri jármű horgonyt vetett Naxos szigete közelében, a görög partok mellett.

Kay Bentley, akit ragyogó, aranyos barnára sütött a nap, meglehetősen unatkozott. Egyszerre csak észrevette az elébetáruult tájat és önfelédten bámulta.

Grove, az inasok mintaképe közeledett feléje:

— Nem parancsol teát, miss Kay?

— Ó, már ilyen késő volna? — csodálkozott a gyönyörű lány. — Mit csinál a társaság? Természetesen kártyázik?

— Természetesen — válaszolta Grove azon a jólnevelt hangon, amely csak a legalább hét komornyik-öst felmutatni tudó inasok sajátja.

Ebben a pillanatban Gene Piper tűnt fel a fedélzeten. A fiatalember csinos arcán mosoly ült. Grove diszkréten félrevonult.

— Elny, Gene — szólt rá Kay enyhe gúnnyal, — nem is tudtam, hogy maga is a hajón tartózkodik.

Szégyenkezve vigyorgott a fiú:

— Rettenetes, ügyebár? Már, ami az én örökös kártyázásomat illeti. Azonban, amint tudja, hogy az apja...

Kay bólintott:

— Well, azt hiszem, hogy mint a „Gage and Bentley” cég alkalmazottjának, csak hasznára válik, ha főnöke kedvére cselekszik.

Alig beszélgettek egy keveset, máris felhangzott a kiáltás:

— Gene! Halló, Gene Piper!

DÉLIBÁB

Bentley hívta őt vissza kártyázni.

Alig hogy leültek a könyvtárszobában a játék folytatására, rádiogramot nyújtottak át Bentleynek. Doktor Stafford rápillantott a pénzember arcára, hirtelen azt ajánlotta, hogy vonuljanak vissza a lakosztályába. Amint beléptek, Bentley lehajtott egy pohár whiskyt és kétségbeesetten nézett a doktorra.

Stafford a fejét rázta:

— Olyannak tűnik, mint a vég kezdete. Négysszázezer dollár még pedig kilencven napon belül!...

Bentley összecsuklott a székében:

— Tönkrementem. Ha kölesön után érdeklődnék, csödbe menne a cég.

— Azonfelül meg az anyósod is megtudja — tette hozzá Stafford.

Gage nagymama volt a család zsarnoka, saját akaratát tekintette az egyetlen törvénynek hozzátartozóit illetően.

Bentley összerázkodott:

— Az igaz, hogy kiízetné az adósságomat — mondta keserűen, — de aztán áthelyezne finnországi fiókunkhoz. Sohasem szeretett, csak családom miatt választott engem leánya férjéül. Most meg Gene Pipert választotta ki Kay számára...

A doktor elgondolkozva simogatta állát:

— Ide figyelj, Bentley, van egy ötletem. Folytassuk tovább az utunkat, ahogy terveztük... és csak menj most nyugodtan kártyázni tovább. A többit bízd rám.

Ezzel Stafford máris ment. A fedélzeten a kétségbeesett Gene tűnt eléje. A fiatalember vállára ütött és vidáman kérdezte:

— Megint lógatjuk az orrunkat? Hol van Kay?

Gene hangos nevetésre fakadt:

— Fogalmam nincs róla.
— Ez nem szép tőled, Gene.
— Nem tehetek róla, nem jutok semmire sem vele.

Stafford megvonta a vállát:

— Pedig én azt gondolom, hogy nagyon is tetszel Kay-nek. Bevallom őszintén, magam is helyesnek látom, ha összeházasodnátok.

Gene meglepédedetten sóhajtott:

— Soha sem hittem volna, hogy ennyire kedvel engem, drága doktorom. Hálás lennék önnek, mint igaz atyai barátomnak, aki sokat tehet az érdekében.

— Szavamat adom — felelt Stafford, — hogy a pénzt, amit Kay hozományként a nagyanyjától kap, biztos vállalkozásba fektetem.

— Megegyedtünk — mondta Gene.

Stafford komoran bólintott:

— Kay a tied lesz. Még pedig kilencven napon belül.

Kezet fogtak.

— Keressük meg Kay-t — ajánlotta a fiatalember boldogan.

Mindketten elindultak, mikor meghallották a motorbúgást. Kay és Grove a motorcsónakon a part felé tartottak. A lány vidáman integetett feléjük.

— Hová mentek? — kiáltott a doktor.

— Megszökünk — rikoltott vissza Kay. — Ugye, milyen romantikus?

A remekműví csónak sebesen hasította a hullámokat. A parti molónál kikötöttek. A legnagyobb fáradtsággal vergődtek keresztül az egybeverődött koldusok hadán. A nagy tülekedés után Grove körbenézett és rémülten kiáltozni kezdett.

— Miss Kay!... Ó, miss Kay!

A leány azonban eltűnt.

2. fejezet

Kay egy ösvér hátán lovagolt a hegyekben. Vidám boldogsággal élvezte ezt a szabadságot, széttárta karját örömeiben, mikor egyszerre eltűnt a mosoly az ajkáról. Két torzborz alak rohant feléje a közeli bokrokból. Nyilvánvalóan banditák, akikből éppen elég akad a naxosi hegyekben. Kétségbeesetten ösztönözte vágatásra a leány az ösvért. Tudta, hogy menekülnie kell, mert a legnagyobb bajba kerülhet. Egy közeli templomrom felé vágatott. A két bandita utána.

Végre!

Hatalmas tábla tűnt eléje, rajta felírás: „American Archaeological Society... Keep out...“ (Magyarul: Amerikai Régészeti Társaság... Tilos a bemenet.) Kay természetesen berohant a védett területre, ahol minygyárt eláljul, míg két üldözője, mintha mi sem történt volna, visszafordult.

— Dobj ide egy takarót, hogy a feje alá tehessem...

A parancsoló hangra Kay felnyitotta rémült szemét. Embercsoportot látott a közelben egy mélység peremén. Valaki talán megsebesült. Odasietett, keresztül tülekedett az egybeverődött munkásokon.

— Vigyázzon! — kiáltott egyikük ijedten.

Az elővigyázatlan Kay lába azonban ekkor már egy meglazult rögre ért és a leány egyensúlyát veszítve legurult a mélybe, a magas fiatalember lába elé, aki haragos tekintettel nézett rá.

— Ügyetlen voltam — mondta Kay.

— Szerencse, hogy nem esett erre a szoborra — felelte erre Terry O'Neill.

— No, igen, jó összetörhettem volna magamat

— Én nem erre gondoltam. Összetörhette volna ezt — ezzel feltekintett. — Max, az emelőt. Gyorsan.

Mikor óvatosan felvontatták a szobrot a mélyből, Terry türelmetlenül körbe pillantott és Kay-hez fordult:

— Hol az ösvére?

Az állat természetesen eltűnt.

Terry idegesen folytatta:

— Ezek szerint gyalogolnia kell. Tekintettel arra, hogy itt most sürgős és fontos munka folyik, nem akar udvariatságot lenni részemről, ha felkérem, hogy...

Kay sértődötten felnevetett:

— Rendben van, elmegeyek.

Ezzel bizonytalan lépést tett az ösvény felé, de hirtelen halk kiáltással a földre kushadt.

Terry a segítségére sietett:

— Mi baja van?

Ajka remegett a kíntól:

— Attól félek, valami történt a bokámmal, mikor leestem.

Terry óvatosan megtapogatta a fájó testrészét, de ahogy a leány felszisszent, visszahúzta a kezét és rosszalóan megjegyezte:

— Ifjú hölgyem, úgy látszik, sokkal nehezebb lesz megszabadulnom öntől, mint ezt a szobrot felkutatni és kiásni.

Kay alázatosan bólintott, mire a férfi folytatta:

— Azt hiszem, magam kell hogy levigyem.

Ezzel máris karjába kapta a leányt és elindult vele. Kay arcán hamis mosoly bújkált. Mikor az ösvényen jártak, Terry megjegyezte:

— Abban a percben, mikor a jachtot ma reggel megpillantottam, éreztem, hogy kellemtelenség ér.

Kay felkapta a fejét:

— Miből gondolja, hogy a jachthoz tartozom.

Terry arcára gúnyos mosoly ült:

— Egy ilyen külsejű leány a mostani körülmények között igazán nem jöhet más honnan.

Egy ideig hallgatagon mentek, aztán Kay hirtelen hangos éneklésbe kezdett. Csak akkor hallgatott el, mikor Terry arca már vésztióslóvá vált.

— Folytassam az éneket, vagy pedig megengedi, hogy egyetmást kérdezzek? — fordult a férfhoz.

Összeszorított ajakkal felelt Terry:

— Inkább kérdezzen.

— Maga angol?

— Nem, ír vagyok. Belfastból.

Kay arca nagyon közel került az övéhez, erre gyorsan a földre helyezte a leányt:

— Pihenjünk egy keveset. Fáradt vagyok.
— Csacsi.

A férfi erre a kedveskedő sértésre vadul rápillantott, felragadta és sebesen újra megindult vele. Kay-nek végül is kegyelemért kellett rimázkodnia:

— Álljunk meg kérem. Pihenjünk! Kérem szépen!

— Csacsi — jegyezte meg Terry.

Kay szótlanul bólintott. Terry pedig egy sziklára ült vele és az ölében tartotta.

— Kérem, letehet engem a földre, ha úgy tetszik — szólt Kay.

— Nem fontos, nem zavar engem. Amellett így könnyebben emelem fel, mint a földről — hangzott a válasz.

— Csak a vállai egy kissé teltebbek volna — panaszkodott a leány gyomrát simogatva, — nem valami nagy élvezet, mikor zsákmódjára cipel.

— Ugylátszik, a gazdagság elpuhította önt...

Kay figyelmesen ránézett, aztán nyilvánvaló kínlódással talpraállt:

— Köszönöm, hogy idáig elcipelt — mondta egyszerűen, — tovább már magam megyek.

A leány továbbicegett. Terry figyelte, majd elismerő mosollyal utánairamodott és újra a vállára vetette. Így folytatták útjukat.

— Mi a véleménye arról, hogy pihenjünk egy kissé — szólt Kay, mikor a hegy lábához értek.

Terry gyengéden a földre helyezte a

leányt, aki hálálkodva köszönte meg eddigi fáradozását:

— Nagyon kedves volt magától, hogy idáig hozott. Most azonban, azt hiszem, egyedül is folytathatom az utamat. Good-bye.

Hirtelen felállt, s mintha mi sem történt volna, ruganyos lépésekkel elindult a part felé.

Terry szája tátva maradt a csodálkozástól. Kay pedig visszapillantva reá, diadalmasan felnevetett, hogy ilyen sikeresen lóvátette. Erre a férfi éktelen haragra gerjedt. Utánarohant. Nemsokára beérte, felkapta és visszafordult az ösvényen.

— Hová visz engem? — kiáltott rá a leány és ökleivel ütögette széles hátát.

— Vissza a hegyre! — hangzott a kemény válasz.

3. fejezet

A munkások kidülledt szemmel nézték, ahogy Terry fáradtan visszatért Kay-jel a táborhelyre. Aztán újra csodálkoztak, mert a férfi a földre ejtette a leányt és mutatta az utat:

— Ott az ösvény, most aztán elindulhat rajta.

Kay dühöngött. Haragtól villámló tekintettel követte Terry-t, mikor az a süllyesztőládába lépve leereszkedett a mélybe.

Néhány órával később érkezett Kay a jacht fedélzetére, ahol halk társalgásba merült Grove-val, az inassal.

— El ne felejtse, hogy titoktartására szá-

— Attól félek, valami történt a bokámmal, mikor leestem...

mitok. Egyetlen szót sem szabad elárulnia senkinek.

Grove boldogtalan arckifejezéssel bölintott. Kay otthagya, hogy a kabinjába siessen, de Gene Piper került eléje.

— Halló, Kay — kiáltott a fiatalember.

— Halló, Gene — sóhajtott a leány.

— Kay — kezdte Gene kétségbeesetten, — roppant szegyenlem magam, hogy ennyire elhanyagolom.

— Nem tesz semmit — hangzott közömbösen.

— Tulajdonképpen vissza kell majd jönnünk ide ezekhez a szigetekhez... úgy gondolom... nászutunkra.

— Nászutunkra?

— Igen, hisz megígérte, hogy rövidesen tudtomra adja...

— Igazán? — vágott közbe Kay gyanús édességgel.

Ebben a pillanatban Bentley kiáltása harsogott:

— Gene! Gene Piper!

A fiatalember büntudattal a szemében nézett Kayre és elsietett.

A leány pedig a kapitányhoz közeledett.

— Jó estét, miss Bentley — nyúlt az a sapkájához.

— Jó estét, kapitány. Hová tartunk most?

— Athénbe.

Kay pedig hízelkedve duruzsolt a tengeri rókának, hogy az éjszaka folyamán vitorlázának körbe és térjenek vissza Naxosba másnap reggel. Nagynehezen le is győzte a kapitány ellenkezését.

— Tegye meg, édes kapitánykám, a kedvemért. Hiszen Mr Bentley még New-Yorktól sem tudná megkülönböztetni Naxost.

A kapitány végre beleegyezett a csínybe.

Terry asszisztensével, Betty Collins-al a nemrég kiasott szobor előtt állt és arról tárgyaltak, hogy milyen elismerésben részesül Terry, ha a nagyértékű régiséget elviszi New-Yorkba.

A fiatal régész a tenger felé nézett. Újra ott volt a jacht.

Ezalatt Kay és Gene a hajó korlátjánál álltak, közelükben Bentley és a doktor jártak fel-alá.

Stafford a part felé fürkészett:

— Ez a vidék nagyon ismerősnek tűnik. Milyen sziget ez?

— Naxos, uram — hebegett Grove.

— Naxos? — tűnődött a doktor. — Nem voltunk mi már itt?

Kay lépett közbe, hogy az inast kiségitse zavarából:

— Talán Paxosra gondol, kedves doktor-kám — füllentett. — Ott tegnap voltunk.

Stafford gyanakodva nézett rá.

— Gyerünk brídzezni! — szólt most Bentley, akit mindez nem érdekelt.

Menniük kellett.

Mikor ezek eltűntek, Kay és Grove hivatásos öszeesküvők módjára egymásra mosolyogtak.

Kay elindult, Grove követte és félénken megszólalt:

— Mint akinek nincs joga beszélni, azt akarom mondani Miss Kay-nek, hogy én nem mennék a partra.

— Igazán, Grove? — gúnyolódott a leány. — Az ön apja roppant ingerlékeny, haragos...

— Én is, én is olyan vagyok, Grove...

Kay a szigeten járt. Egyszerre egy kis vendéglő előtt megállt és belökte az ajtaját. Terry ült az egyik asztalnál. A leány néhány szót váltott a görög tulajdonossal és egyenesen a fiatalemberhez tartott. Leült melléje. Az hideg fejbölintással üdvözölte.

— Ha nem vettem volna észre, mikor ide bejött, fel kellett volna másznom oda messze a hegyre — mondta Kay derüsen.

— Minek?

— Hogy megint meglátogathassam.

— Ha zavart akar okozni — jegyezte meg a fiú jegesen, — akkor már elkésett. Már biztonságba hoztuk a szobrot.

— Csak bocsánatot akarok kérni tegnapi viselkedésemért. Nagy butaság volt a részemről.

— Bizony az volt — hangzott a rövid, majdnem elutasító felelet.

Kay tűnődött, ajkába harapott zavarában:

— Hát nem tudna igazán megbocsátani?

— Inkább megbocsátok, semmint hiábavaló magyarázatokkal terheljem. Az ilyen gazdag hölgyek, akiknek fogalmuk sincs, mi a munka...

— Munka? — kapott hirtelen ötletre Kay. — De hiszen én is dolgozom. Nem vagyok én gazdag. A jacht tulajdonosának titkárnője vagyok.

4. fejezet

Megelégedett mosoly terült Terry arcára:

— Ó, az ő titkára? — Hirtelen gyanakodással mondta aztán — Ön azonban kissé szokatlanul elegáns egy titkárnőnek.

— Köszönöm a bököt. Ejnye... a nevem Ann Morrison.

— Az enyém Terence O'Neill. Mingyárt együtt is ebédelhetnénk. Pincér! Van valami különös kívánsága? — fordult a leány felé.

— Ön rendeljen.

Nemsokára vidáman fogtak neki az ebédnek. Alighogy befejezték, a rádióból vidám tánczene hangzott.

— Táncoljunk — ajánlotta Kay.

— Sajnos, nem tudok.

— Az lehetetlen. Sohasem táncolt?

— Ó, talán gyerekkoromban, emlékszem, keringőztem kis leánykakkal.

— Ez a zene is keringő. Próbáljuk meg. Felemelkedtek.

Terry ügyetlenül mozgott, de aztán belejött. Önfeledten keringtek a szűk vendéglő padlóján.

Nem is vették észre, lassan alkonyathoz ért a nap. A régészeti táborhely közelében ülték. A víz felől gitár hangja szólt.

(Folytatása következik)

SZABADON, MINT A GAZELLA...

Irta : URAI DEZSŐ

Széles ívben elkerülték az oázist és amikor a kúvaszok vonítása már beleveszett a sáharai éjszaka csendjébe, kifulladás nélkül a hűlő homokra. Nem látták egymást, mert a felhőnyomok mögött végezte éjjeli őriárát, csak suttogó hangjuk talált egymásra.

Három éjjel gyalogolt már a két szökevény legionista. Mindent eldobáltak, hogy könnyebben haladhassanak, csupán a fegyvert és a vízestömlőt tartották meg. A zsebük tele tölténnyel, a gyomruk üres. Másfél napja, hogy az élelem elfogyott s azóta semmi sem került puszkavégre. Az egyik panaszkolta is:

— Ostobaság volt, hogy elkerültük az oázist. A legszélsőbb kútból megtölthettük volna a kulacsainkat.

— Hogyisne — dörmögte a társa. — A beduinok éjjel is őrzik a forrásokat, azcnkívül a víz körül tanyázik a kutya farka fele. Szabályos kis alarmmal fogadtak volna minket.

Mély sóhajtás felett a szavakra.

— Nekem már mindegy — suttogta a vékonyabb hangú. — Nem bánom, ha meg is döglöm, csak azért szöktem meg, hogy mint szabad ember pusztuljak el.

A másik halkán káromkodott:

— Ennyi kurázsival aligha fogjuk elérni a tengerpartot, már pedig én nem azért hagytam ott búcsú nélkül a mi drága, vajszívű sergeantunkat — a tűz égetné meg, — hogy ne mentsem haza vedlett irhámát.

— Haza? — bánatoskodott a csüggedt katoná. — Hol van az még? Csak a tengerpartig százhetven kilométert kell megtennünk, ha ugyan helyesek a légió térképei.

— A francia kartografusokban megbízhatok — bosszankodott a társa — és az iránytűnkben is. Csak magadat ne hagyj el!

— Ne félts, Sándor, amíg fegyver van a kezemben, rám számíthatsz.

— Akkor hát gyerünk tovább, Imre!

Nehézkesen talpraálltak és a zubbony alá rejtett zseblámpánál megnézték a kompaszt.

— Csak szorosan egymás mellett és mindig délkeletnek! — hangzott az utasítás.

Kezdték cuppogni a gyilkos homokban. Buckákra fel, mélyedésekbe le botorkáltak ziháló tüdővel, megfeszített inakkal. Hideg volt, de azért szakadt róluk a verejték. Egy-egy tiúskés bokornál megálltak és az ágakról lenyalták a harmatot. A húsosabb leveleket megrágták és lenyelték. Ismerték ezeket a bokrokat és tudták, hogy nem ártalmasok,

legfeljebb alig táplálók. Félórát haladhattak némán, csak egymás libegésére ügyelve, amikor az egyik halkán pisszentett.

— Állj meg! — súgta ugyanakkor.

Megtorpantak, fűleltek. A sivatagi éjszaka mély csöndjét kémelelték, csakhamar fel is fedezték a gyanús neszt, amely megállásra kényszerítette őket. Ütemes, nagyon finom zaj volt, a két szökevény ismerte. A patkolatlan arabok lovak patája puffan így a homokon.

— Beduinok! — súgta az egyik.

— Legalább négyen vannak — sziszegte vissza a másik.

Óvatosan lebecsátkoztak a homokra, hogy ezzel se üssenek zajt. A sivatagban — kivált éjszaka — nagyon visz a hang és a pusztázó beduinok hallatlanul éles a fülle.

Visszafojtott lélegzettel vártak. A ritmikus dobbanások egyre hallatszottak és pedig — egyre közelebből. Néhány pillanat múlva hirtelen elült a zaj.

— Megálltak! — súgta Imre.

A hold kibújít a felhők mögül és ezüsttel öntötte el a sivatagot. A szökevények egy medence mélyén hasaltak és óvatosan végigkémlelték a homokdombok tetejét. Háromszáz lépésnyire tőlük lovasok szilhuettje rajzolódott ki. Csakugyan négyen voltak, fehér burnuszos arabok. A lovak mozdulatlanul vesztegelnek egy kupac tetején.

Negyedóra telt el kínos várakozásban. Imre megszorította a társa karját.

— Ezek tudják, hogy mi itt vagyunk — súgta a társa fülébe. — Lesnek.

Megint eltelt egy negyed óra, az arabok nem moccantak. Most már a másik szökevénybe is belekúszott a bizonyosság, hogy az éjjeli lovasok rájuk vadásznak. A szökőit legionistákra kitzűzött vérdíj nem volt sok, de a francia katonai kincstár aranyban fizetett, az aranyat pedig nagyrabcsülték sivatagban is.

— Két óra múlva megvirrad — suttogta Imre, — akkor bizonyosan felfedeznek. Nincs más választásunk, indulnunk kell, lesz ahogy lesz.

Feltápaszkodtak és elindultak a medence mélyén. Mindig a fedett utat keresték, csak a hajlatokat követték, egyszer sem mutatkoztak a homokhullámok tetején. A lovasok mégis megtudták, hogy elindultak. Legalább is arra vallott a tény, hogy ők is megindultak az éjszakába. A szökevények fület ismét megütötte a ritmikus neszt, amely a lovak patáitól eredt.

A szökevények, anélkül hogy beszéltek volna egymással, tudták, hogy nincs már értelme az elővigyázatosságnak. Nekiírómodtak a buckarenetegnek, hogy a sötétben leszakadjanak az üldözőktől. Fújtatva gázoltak a süppedő homokban, vadul, nyíltan rohantak előre, hogy az arabok nyomot veszítsenek. Még van egy órájuk és ha egyszer hallótávolságba kerültek, a beduinok nem találják meg őket a sivatagban.

A vad iramban Imre hirtelen megállt:

— Pajtás, ennek nincs értelme — mondta halkán, — sokkal jobb, ha szembefordulunk velük.

Sándor leszijazta a hátáról a puskát.

— Legyen! — válaszolta rekedten.

Lefeküdtek és lestek. Az arabok, mintha csak megszejtették volna a legionisták szándékát, nem mutatkoztak a halmokon. De azért a szökevények érezték, hogy ott bújnak a közelükben.

A látóhatár peremén hirtelen megjelent a keskeny lila csík, amely a napkeltét hirdette a sivatagban. Percek múlva szélesebb lett a sáv és aranyzínűre változott. A hold ezüstje rohamosan sápadt, a homokdombok rötje kezdett áttörni a szürkéségen. Az egyre fokozódó világozásnál egyszerre csak felűntek a lovasok. A négy paripa lassan haladt, a lovasok keresztbe fektetett puskával ültek a nyeregben. Elöl egy magas férfi lovagolt, firkészve figyelte a tájat. Hirtelen felordított és maga elé kapta a fegyverét. Ugyanabban a pillanatban lövések dördültek és két paripa meghempergett a homokban. A másik két beduin erre villámgyorsan megfordította a lovát és elvágtatott.

Imre felszaladt a legmagasabb buckára és utánanézett a vágatóknak.

— Fellármázzák az oázist — kiáltotta a társának. — Most már aztán előre, ahogy csak tudunk.

Hátrapillantott, de sehol sem látta a társát. Kiáltott, valahonnan kiáltás felelt. Sándor ott térdelt a homokba zuhant lovak teteme mellett és integetéssel hívta magához. Odaütem. A rőt homokon három emberi test feküdt, két férfi és egy — lány. A két arab halott volt, a lány ájultan nyúlt el a földön. Sándor óvatosan legöngyölte arcáról a fátyolt, akkor látta, hogy a lány szájában fehér gyolcsköteg feszül, kezeit borszív hurkolja össze.

— Az arabok nem minket üldöztek — kiáltotta a társának. — Ezek nőt raboltak az éjszakában.

Gyorsan leoldotta a kötelekeket, kitépte a lány szájából a kendőt és rálocsolta maradék vizét. A fiatal nő lassan kinyitotta a szemét és fájdalmasan sóhajtott.

— Megsebesültél? — hajolt föléje Sándor. A könnyű ruhán átszivárgó vér felelt a lány helyett.

— Nem baj — suttogta később, — csak hogy megszabadultam tőlük.

— Mi történt?

— Atyaiflátogatóban voltam az El Kandhar-

oázisban — lihegte a sebesült. — Este felé a kútnál rajtam ütött társaival ez itt ni — az egyik halott arabra mutatott — és a nyeregbe kapott... Nem a maga számára kívánt. A sejk vetett rám szemet... Kapzsi, csúf, vén ember. Gyűlöltem. Kérő banyáit mindig elküldtem magamtól... Most erőszakal próbálkozott.

Sándor átkarolta az ájuló nőt.

— Szegény lány! Mi azt hittük, hogy ránk vadásztok.

— Ők pedig azt gondolták, hogy őket üldözik. Ezért haladtak olyan óvatosan.

Visszahanyatlott a homokra. A szeme lecsukódott, csak a szája mozgott.

— Az élet a vén ember sátrában szörnyű lett volna, a halál szép. Meghalni szabadon, mint a gazella.

A két katona összenézett és bólintott.

— Köszönöm, hogy megszabadítottatok — súgta a lány és nem mozdult többé.

A legionisták a halott arabok burmuszába göngyölték a finom testet és betemeték a homokba. Sándor leakasztotta a kimult lovakról a vízzel és élelemmel teli tömlőket. Beduin szokás szerint két szem datolyát örök táplálékul a sirra tett, ráloccsantott egy korty vizet, azután a vállára dobta a fegyvert és elindult az iránytű után. Csak amikor már nem látták a sírdombot, álltak meg. Letérdeltek és az elszállt lélekért elmondtak egy Miatyánkot...

Miért van bélyeg

lapunk utolsó oldalán? Azok az olvasóink, akik heti 26 fillérrel fizetnek elő lapunkra, hetenként kézbesítő útján olyan lappéldányt kapnak, amelynek hátsó borítékoldalán ragasztott, vagy nyomtatott bélyeg van. Ezek az előfizetők bebiztosított előfizetők, ami azt jelenti, hogy haláluk után hozzátartozóik 200 pengőtől 400 pengőig terjedő temetkezési segílyt kapnak. Ebben az összegben már az életjáradék is benne van. Ha a halál baleset következtében áll be, a bebiztosított előfizető hozzátartozói 500 pengőt kapnak. A havi és negyedévi biztosított előfizetők nem kapnak bélyeges lapot, mert igazolásul a birtokukban levő előfizetési nyugta szolgál. *Mikor kezdődik a biztosítás?* A biztosítás a kötvény kiállításának napján veszi kezdetét, de temetkezési segílyre és életjáradékra a hozzátartozónak csak akkor van joga, ha az elhunyt a haláleset megelőzőleg megszalkítás nélkül legalább három hónapon át volt lapunk előfizetője.

SZOBOR

Írta :
**SÁNDOR
KÁLMÁN**

A dalárda befejezte énekét. Az ünnepi szó-
nok a faemlvényre lépett. Eső szemerkélt.
A szónok zsakettet és cilindert viselt. Egy
ember esernyőt tartott a cylinder és a zsakett
fölé, míg a szónok beszélt. Kitűnő közéleti
férfiú lévén, gyönyörűen beszélt az irodalmi
halhatatlanságról. A dalárdisták orrukat fúj-
ták elérzékenyültségükben, az esernyőtartó
férfi karja egészen elzsibbadt, mert a szónok
nem volt barátja a rövid tömondatoknak.

— Ajjaj — gondolta a lepel alatt a kiváló
író bronzszobra, — no ez elég unalmas, itt
állni és hallgatni ezeket a marhaságokat,
aztán meg egy légy is szemtelenkedik az
orromon. Bizony, bizony — sóhajtott, — nem
így képzeltem én annak idején a halhatatlan-
ságot, hiszen ez a szónok nem is tud ma-
gyarul! Aszongya: nehéz felhők csoportosul-
nak szeretett városunk egén. Alepel is egé-
szen átmedvesedett már, a bronzkabát is szűk
vállban, kiszabta belőle a szobrász. Rossz
halhatatlannak lenni — gondolta verejtékező
homlokkal a szobor.

— Hulljon le a lepel — mondta éppen a
szónok. Valaki gyorsan megrántott egy zsi-
nórt s a halhatatlan író szobra kimagasodva
állt sokezer ember közepette. A szónok krá-
kogott, megtörölte homlokát és az esernyő-
tartó ember kíséretében lépett az emlvény-
ről. Valaki elszalvatta a kiváló író egy ifjú-
kori versét, a dalárda torkaszakadtából éne-
kelt s a leplezési ünnepség befejeződött.

A szobor egyedül maradt. Esik ez az átko-
zott eső, hiába van bronzból, mégis utálatos
ez a nedvesség. Alkonyodik és övele már a
kutya sem törődik. Két diák megy arra.

Előtte megállnak. — Éjnye barátom — mondja
az egyik, — mért tartja ez a bronzpasas
ferdén a nyakát? — Talán fáj neki — felelt
a másik vállatvonva. — Pjmaszok — gondolta
a szobor, — több tisztelettel beszélhetnének
rólam, még hogy bronzpasas...

Leszállt az este. A szobor rettenetesen
unatkozott.

— Jó lenne a kaszinóba menni egy kis
sménre — gondolta, — esik ez az átkozott
eső, ki ül le egy bronzemberrel kártyázni.
Hiába minden, örök magányra van ítélve.
Idők végéig így kell állni, ahogy kiöntötték,
jobb lábával előrelépve, balkezét patetikusan
a levegőbe emelve. Sohasem eresztheti le
már a balkezét. Kellemtelen. Még szerencse,
hogy bronzruha alá nem mászik a bolha, kü-
lönben kibírhatalan lenne a halhatatlanság.

A szoborleplezési ünnepség az Akadémián
folytatódott. A pódiumon a kiváló műbíráló
olvasta fel éppen tanulmányát a halhatatlan
író élete és műveiről, mikor a terem végében
az ajtónál kis zavar támadt. Ugy történt a
dolog, hogy a terem bejáratánál egy különös
óriás jelent meg. — Szabad kérném a felöltőt
— mondta a ruhatáros a folyosón. Az óriás
furcsa bronzbarna kabátot viselt és megve-
tően nézett a ruhatárosra. — Ökör — mondta
bánatos szelidséggel, — hiszen azt úgy öntöt-
ték rám. — A ruhatáros hápogott valamit,
az óriás legyintett és a terem bejáratához
lépett. — A meghívót kérem, méltóságos
uram — mondta az ajtónálló a barnakabátos
férfinak.

Az óriás pillanatig tűnődve nézte az ajtón-
állót, aztán kinyújtotta karját és könnyed
mozdulattal, mint kis gyereket, gallérijánál
fogva felemelte a markos szolgát és mielőtt
az felocsudhatott volna, belépett a felolvasó-
terembe és helyetfoglalt a hátsó széksorok
egyikében. A szék recsegett, nyikorgott
alatta, nem csoda, mert az óriás legalább
másfélszer akkora volt, mint más normális
ember. Egy pillanatra a felolvasás megakadt,
a teremben mindenki hátrafordult és nézte
az óriást. — Ki lehet ez a különös férfi? —
suttogták néhányan kíváncsian.

Az előadó tért leghamarabb magához a
meglepetésből. — Óriás — gondolta, — egy
közönséges óriás, nincs ebben semmi csodá-
latos, mennyivel csodálatosabb dolog a szel-
lem nagysága, mint a testi nagyság. — Itt

**A legmodernebb,
a legízlésebb,
a legmegbízhatóbb**

férfidivat újdonságokat
megtalálja

**CSETÉNYI ENDRE
férfi fehérnemű üzletében,
Erzsébet körút 44. szám**

Nyakkendő különlegességek,
ing újdonságok, ízletes pizzák,
modern sálak és minden
egyéb úridivat cikkből dús
választék az ízletesen berendezett új üzletben. Rendelések
telefon útján is eszközölhetők
43—8—82 számon

megköszönte torkát, saját petyhüdt karjaira, domborodó kis pocakjára gondolt és most határozottan kárpótlást talált ebben a gondolatban. Csengő hangon folytatta a felolvasást a halhatatlan író élete és műveiről.

Egy darabig rendben ment minden. Az első kellemetlen incidens így történt. A műbíró éppen a halhatatlan író művei méltatásánál tartott. Ennél a mondatnál: „Művei mindegyike hatalmas emberi propaganda a szép, jó, nemes és igaz örök eszméi mellett, de különösen áll az Az elsikkasztott miniszterelnök” című örökbecsű regényére”.

Az utolsó szék sorok egyikében ekkor váratlanul megszólalt egy mély, dörmögő hang. — Hazugság — mondta, — kellett a pénz, mert a Janka bundája nem volt még kifizetve, a kiadó sürgetett és a Pista tandíjhátralékát is rendezni kellett.

Az elnök megróvó pillantást vetett a közönségre és csengetett. Néhányan vihogtak és mindenki a hang irányába tekintett. A bronzkabátos óriás nyugodtan ült helyén. A mellette ülők meg mertek volna esküdni, hogy ő szólt közbe.

Suttogott, morajlott a terem, az elnök rázta a csengőt, a rend lassan helyreállt s a szónok folytatta méltató beszédét. Olyan csend támadt hirtelen, hogy egy gombostűt nem lehetett volna leejteni anélkül, hogy meg ne hallják. A felolvasás hosszú és unalmas volt. A végefelé tört ki a botrány. A műbíró

megható színnel ecsetelte a halhatatlan író zord gyermekkorát. „Már kora gyermekségében a sanyarú viszonyok közt is mindig a becsület és igazság iránytűjéhez tartotta magát.”

A hátsó széksorokban recsegve, ropogva tört össze egy szék. Az a különös óriás felugrott ültéből, öklét magasra emelte és üvöltö, mély basszushangon, hogy az ablakok remegtek, megszólalt. — Helyre kell igazítanom ezt az agyalágyultságot — mennydörögte, — nem igaz, nem igaz, egy szó sem igaz, én is csak olyan kisgyerek voltam, mint más, ha akarják éppen tudni, a cumplám is kilógott néha és egyszer, emlékszem, szegény boldogult Málesi néni nachtkasztliájából égetett mandulát is loptam. Én sem voltam ötéves koromban akadémikus. Az egyik cselédünk egyszer...

A teremben leírhatatlan pánik támadt. Mindenki felugrott helyéről. Az óriás körül villámgyorsasággal kiürültek a széksorok. Az óriás szelíden magyarul próbált, de senki sem figyelt rá. — Nem értenek meg — gondolta szomorúan a bronzember és szeméből

**Bátor, igaz,
gerinces
ember Ön?**

Vegye meg a

ÓRIÁSI G⁸-ot!

*Megtalálja benne
saját gondolatait,
érzéseit, nézeteit!*

Ára 6 fillér

kicsordult a könny, — hát még halálom után sem értenek meg...

Valaki rendőrért telefonált. Két rendőr jött és szeliden karonfogták az óriást, akinek szeméből patakzott a könny és hagyta magát vezetni, mint kisgyerek. — No apus — csillapította szeliden az egyik rendőr, — nem kell bögni, a király bácsihoz megyünk látogatóba.

Az óriás szomorúan legyintett és sóhajtott, mikor a két rendőr elvezette. Jó két fejjel volt magasabb náluk. A szobrász ugyanis a halhatatlan író bronzszobrát a pályázati feltelek értelmében másfélszeres életnagyságra készítette.

Körülbelül ugyanebben az időben történt, hogy egy részeg ember sétált a téren, ahol a halhatatlan író bronzszobrának kellett állnia. Megdörzsölte szemét. — Hü, az áldóját — mormogta, — hol van innen a szobor, nem látom, ellopták az új szobrot.

Lélekszakadva a közeli őrszobára rohant. Lihegve, zavarodottan adta elő a hihetetlen esetet. — A szobor — lihegte, — ellopták, elmászott a szobor, üres a talpazat, ezennel feljelentést tesztek ismeretlen tettes ellen.

A rendőrorvos másodfokú alkoholmérgezés tüneteit konstátálta a részeg emberen. Arra az éjszakára hűvösre tették.

Az óriás két rendőr között engedelmesen ment az őrszoba felé. A tér mellett mentek el, ahol aznap délután a halhatatlan író szobrát leleplezték. Hold nem világított, a teret rosszul világították.

— Pardon egy pillanatra — mondta udvariasan az óriás, — elnézésüket kell kérnem, de valami halaszthatatlanul sürgős elintéznivalóm van.

Könnyedén félretolta a rendőröket, két ha-

talmas ugrással az új szobor üres talpazata mellett termette és gyorsan fel akart lépni. Elvétette azonban a lépést, vagy bronzlába túlmercv volt, mert megcsúszott és hangos csattanással végigesett a földön.

— Hü, az áldóját — káromkodott az egyik rendőr, — még megszökik az ipse. — Felkutatták az egész teret, de sehol sem akadtak nyomára.

— A szobor — csodálkozott a másik rendőr, — ledőlt a szobor, na ez is finom munka lehet, hogy már első nap így tönkrement. Nézd, pajtás, hiszen egészen végigrepedt és a feje eltörtött, hisz ez nem is tömör bronz, ennek a pasasnak üres a feje.

Az őrszobára siettek jelentést tenni. Az ügyből országos botrány lett. A másnap kiszállt hivatalos bizottság jelentése szerint a szobrász és az öntőmunkások a szobor kiöntésénél és felállításánál könnyelmű hanyagsággal jártak el és mindennek ez az oka.

A szobrot pedig beolvasztották és haladék nélkül hozzáfekttek egy új szobor kiöntéséhez.

A fiatal író felébredt álmából. Az íróasztalon égett az állólámpa. A töltőtollba beszáradt a tinta. Az író előtt megkezdett és öszszegyűrt papírlapok. Az író sóhajtott, mert a halhatatlanság jutott eszébe és a Mácsi néni, akinek a nachtkasztlijából öt éves korában egyszer égetett mandulát lopott.

Rágyújtott egy cigarettára, felvette a töltőtollat és némi lelkiismeretfurdalással belekezdett „Az elsikkasztott miniszterelnök” című kis regény első fejezetébe, mert a Janka bundája nem volt még kifizetve, a kiadó sürgetett és a Pisti tandíjhátralékát is rendezni kellett.

A bűvészet titkait

lelheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészműtárgy leírását tartalmazza. Bárki utánacsinalhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő műtárgyait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini utmutatásai alapján

Ára bérmentve 3 pengő 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától (Budapest, VII, Dohány uca 12.) az összeg előzetes beküldése mellett.

UCCAI ISMERETSÉG

Irta: GYÖRGY LÁSZLÓ

Abban az időben boldog és megelégedett életemet éltem. Minden reggel kitakarítottam kamrámat, utána szépen elsétáltam lexikonokat s különféle tudományos műveket olvasni a könyvtárba. A kamra Rosenberg úré volt, a péké, aki megengedte, hogy fizetség nélkül lakjak benne, csupán a telekre kellett vigyáznom. Amikor a könyvtári óra delet mutatott, elindultam ebédelni a városi könyvtára. Délután pedig rendszerint hosszabb egészségügyi séta következett a Dunaparton.

Itt sétáltam ezen a napon is. Kényelmesen járatott kezekkel és az uszályokat számoltam, amint lomha mozgással úsztak a zöld vízben, aztán néhányszor kavicsokat dobtam a felborzolt hullámok közé. A part itt csendes volt és néptelen. Ha valaki szembejött velem, mindig kihúztam magam. Jó, a kabátom kopott, de a tulajdonosa nem valami keshedtmellű legény. Az emberek ezt tudomásul is vették, látszott szemükön, hogy így gondolkoznak rólam: — Ez egy szegény, de önérzétes fiatalember, aki bizonyára komoly könyveket olvas, lexikonokat, meg mindenféle. Homlokán határozottan látszik, hogy nem közönséges egyéniség, szép, magas homloka van és nézése szigorú...

Igen, a homlokomra egy kicsit valóban büszke voltam. Tenyeremmel hátrasimítottam hajam, amikor az egyik partig futó óbudai uccából kifordul egy fehérruhás lány. Ez a szó nagyon szegény mellette, mert nem költői fantázia, de a tiszta és éles kép, ahogy váratlan itt termett, valami kedves, fehér pillangót juttatott eszembe. Jött és egy másodpercre megállt. Hátranézett. Aztán lassan megindult előre. A járása finom volt s táncosan könnyű.

Oly lassan sétált, hogy majdnem utólérttem, amikor a zsebkendője kihullott kezéből.

Kihullott? Nem. Leejtette a földre. Szándékosan ejtette le. Világosan láttam, amint

ujjai közül kiengedi, elejti a kis, fehércipkés zsebkendőcskét.

A zsebkendő lenn feküdt a földön. Mi ez? Még csak gondolni is ostobaságnak látszott, hogy ez valami jel, hogy azért ejtette el, mert meg akar ismerkedni velem. Ilyesmit csak regényekben és a moziban láthat az ember. Egy elegáns, szép fiatal lány leejti a zsebkendőjét és egy kopottruhás, de intelligens arcú fiatalember felemeli. De hát ha...? Uramisten, hát ha ez a lány csakugyan miattam ejtette le zsebkendőjét. Talán már többször látott így itt sétálni egyedül és érdekes fiatalembernek tart, aki ha kopott is, de az arcában mégis van valami...

Olyan fullasztó, boldogító volt ez a gondolat, hogy a lábam remegni kezdett. És remegett a kezem is, amikor lehajoltam a zsebkendőért. A hangom nagyon rekedten, izgottan csenghetett.

— Kérem... a zsebkendője.

A lány hirtelen hátrafordult. Az arca rák-vörös lett s ahogy nézett, engem is előntött a forróság.

— A zsebkendője — ismételtam, — elvesztette a zsebkendőjét. Tessék!

— Oh, köszönöm — nyúlt lassan fehér, finom kis kezével a zsebkendője után. Aztán hirtelen így szólt: — Igazán sajnáltam volna, ha elveszik, mert kedves emlékem valakitől.

— Egy alkalommal itt már belevitte egy hölgy zsebkendőjét a Dunába a szél — mondtam. — Most az ön zsebkendője is könnyen így járhatott volna. Az emlékekre különösen vigyázni kell.

— Igaza van — felelte és lesütötte szemét. Zavarban volt, de én megértettem őt. Most meg kellene emelni nemlétező kalapomat és elindulni visszafelé. Ne higgye azt, hogy ismerkedni akarok, mint egy aszfaltbetyár. De nem tudtam elmenni. Csak álltam és néztem finom arcát, szőke haját, amibe belekapott játékosan a szél és ez a szikrázó arany szíven ütött.

— Szép itt a Duna — mondta féltékeny — Szép széles.

— Igen — bólintottam. — Én minden nap hosszú sétákat teszek itt a parton. Részben mert az orvos ajánlotta, részben mert kavicsokat gyűjtök.

Amulópillantással nézett rám.

— A kavicsokhoz — magyaráztam — érteni kell. Nekem otthon legalább ötezer kavicsom van.

— Mennyi idő alatt gyűjtötte?

— Öt-hat esztendő. De megérte a fáradságot. Fehér, kék, sárga, zöld a színük s van köztük olyan is, mint egy gyíknak a feje.

Szemébe néztem, észreveszi-e, hogy hazudtam. Hogy nem igaz, nincs is egyetlenegy kavicsom sem, csak a figyelmét akarom felhívni magamra, hogy ne nézzen hétköznapi, szürke embernek.

— Nagyon érdekes lehet — mondta és mosolygott. Aztán előre intett, az uccák felé.

— Talán most arra sétálhatnánk.

Olyan boldogan léptem melléje, mint egy alvajáró. Egy leány jön mellettem, igazi úri kislány, aki minden nap fürdik és bizonyára vannak udvarlói is, de ő itt nem törődik semmivel; a világgal, az előítéletekkel, itt jön mellettem, rojtos zöld nadrágom, sajátkezűleg összeoltozott zakóm észre sem

ODEON hanglemezek HOMOCORD táskagramofonok

S. S. S. Fürsten gramofon tűk
a gramofon szakma elit márkái.

Minden szaküzlet tartja.
Saját érdekében csak ezeket vásárolja

veszi. Ma még csak itt sétálunk, de holnap talán már hagyja, hogy megfogjam kezét, egy hét múlva pedig megmondhatom neki, hogy a szeme két csodálatos tűkör, az orra, a szája, a fülei a legszebbek, legfinomab-
bak.

Most csak a képekről magyaráztam. A múzeumokról, ahol minden ör ismer, tudják, hogy szeretem a régi mestereket. Van egy nagyítóüvegem, azzal nézem az aláírásokat, erős a gyanúm, hogy az új Pimbo közönséges hamisítvány. Már nem voltunk a Dunaparton, bementünk az egyik kis mellé-
uccába, ott beszéltem neki arról a másik világról, ahol majd vezetni fogom és minden megmutatok, a kavicsokat, képeket, lexikonokat. A sarkon egy elegáns, csinos, magas fiatalember állt:

— Elli — mondta hirtelen, amint odaér-
tünk hozzá, — mit csinált maga?

Olyan döbbenetesen, váratlanul jött ez, hogy levegőt sem kaptam.

— Én megmondtam magának — rántotta fel fejét durcásan a lány. — Én megmon-
tam — cserepesedett sírásra szája, — hogy a legelső alakkal, akivel összetalálkozom, megismerkedek. A legelső rongyos munka-
nélkülivel...

A fiú sápadtan nézte. Aztán belekarolt. Én már ott sem voltam számukra.

— Maga kis bolond.

Elindultak.

— Kérem — szakadt fel ekkor valami belőlem is. — De én...

— Akar valamit? — fordult hirtelen hátra a fiatalember. — Hordja el magát, mert baj lesz.

Sajnos, nincsen erőm. Egy esztendővel ezelőtt, amikor még frissebb, vidámabb voltam, minden nap húst ettem, minden este fél liter tejet, akkor még fel tudtam volna emelni az öklöm, s beleütni ennek az arcába, aztán rászólni a lányra: itt van, vigye a gavallérját. De így...? A karom vékony; csupa csont s rajta egy kis bőr, semmi más...

Még hallottam, hogy összenevettek. Aztán elindultak szorosan egymáshoz tapadva a házak mellett.

A könyvpiac legnagyobb sikere
**TORDAY SÁNDOR:
AZ ÜVEGCSAPDA**
című regénye

A mai generáció könyve.

Ára egészvászonkötésben:

2 pengő 80 fillér

Kapható minden könyvkereskedésben!

Kasbah Tadla. Marokkó. A civilizáció és kultúra utolsó városa az Atlasok aljában. Főhadiszállás, garnizon, van mozi. Café. Európai nők, az átvonuló katonáknak. Főleg legionaire, azaz legiónistáknak. De van sok szudáni, szenegáli, algériai átvonuló katona. Ezek mind a francia gyarmati hadsereg katonái. Most még 1932-ben vagyunk. Javában áll még a harc, a lázongó és hajlíthatatlan berber törzsekkel. Főleg az Atlasz hegységben és a Szaharában.

Kasbah Tadla. Hány európainak voltál a civilizáció utolsó illúziója. Hány légiónistának voltál utolsó kalandja?!

Legionnaire Charles Brown tizedmagával érkezett Tadlába, mint átutazó katona. És egy Tagelfi nevű atlaszhegységi erődbe volt beosztva. De a véletlen és a sors nem akarta, hogy Charlie megérkezzen Tagelfibe. Nos, éppen erről fogunk beszélni.

Charles Brown-t csak az idegenlégióban hívták Brow-nak. Nem ez volt az igazi neve. De ez úgy-e nem fontos? Tehát Charlie egy szép júniusi délután megérkezett Tadlába. Miután sokat marsoltak, az érkezés után egy harminchatórás pihenőt kaptak, míg tovább kell menniük Tagelfi felé. Ami tíz napi menetelés még Tadlától.

Van Tadlában egy tér. Az érkezés napjának délutánján vacsora után, hús frankkkal a zsebében, Charlie éppen ott sétálgatott. És műértő szemekkel mustrálgatja az arra sétáló fatmákat. A Fötéren bungalow stílusban épült villák veszik körül. Amint Charlie az egyik ilyen villa előtt elsétált, meghallja, hogy valaki a villában fuvolán játszik. Charlie megáll és hallgatja a fuvolát. „A fuvolázó valaki” Korsakow Sadko című operájából a Hindu dalt játssza. Délután 6 óra van. Akonyodik. Charlie megállt a villa előtt és valami nagyon fáj neki... Tudniillik legionnaire Charles Brown emlékezett. Visszaemlékezett arra az időre, amikor őt még nem nevezték légiónistának. Csak Charlienak. Volt egy bátyja, a Johnny. Aki nagyon szeretett fuvolázni és kedvenc dala éppen a Hindu dal volt. Mondom, Charlie megállt

a villa előtt és hallgatta a fuvolát. Akkor még éltek a szülei. Ott laktak a csöndes Baker streeten, Londonban, ahol a bátyja, mielőtt eltűnt a Déli óceánon, annyit fuvolázott. Furcsa ember volt Charlie bátyja, a Johnny. Most 30 éves lenne, ha élne. Él? Talán él, gondolta Charlie, amíg ott állt a villa előtt. Ha él, akkor a Déli óceán valamelyik szigetén lehet.

Már egész sötét lett. Charlie nagyot sóhajtott. „Istennem, ha nem lennék Kasbah Tadlában, Marokkóban, azt hinném, hogy bátyám fuvoláját hallom, mint régen...”

Charlie maga sem tudta, hogy miért és hogyan, közelebb ment a kis villához. És benézett az egyik ablakon, ahonnan fényt látott kiszűrődni. Abban a pillanatban, amikor Charlie benézett az ablakon, láthatatlan hangok kezdtek zúgni a fülében. Tűzcsóvák táncoltak a szemei előtt, soha nem hallott melódiákra táncolt a szíve. Mert mikor Charlie benézett az ablakon, négy év előtt eltűnt bátyját látta meg a szobában. A bátyja. Az ő bátyja itt van most. Ott ül, abban a karosszékekben, ebben a szobában... Szürke dressing gown van rajta.

Aztán mielőtt tudta volna mit tesz, kopogott az ablakon. Kinyílt az ablak, amely előtt állt és hallotta az ő John bátyjának a hangját. Éppen olyan volt, mint régen. Csöppet sem csodákozó, vagy felindult. Csak annyit hallott, hogy: Charlie!... Majd érezte, hogy két kéz nyúl a hóna alá, magasba emeli, föl, át az ablakon... Aztán nemsokára Charlie székekben ült, a szemei könnyesek, de az arca nevetett. Charlie nem látta a bátyját négy éve és most megtalálta itt Tadlában, Marokkóban.

— Johnny! Mondd, hogy kerülsz ide? Hol voltál azóta, mióta utoljára írtál?

Egymással ültek szembem a testvérek. John Harvey arca mozdulatlan volt, amint az öccsét hallgatta, Harvey, mert ez volt az igazi nevük.

John most megszólalt.

— Tudod, Charlie, mindent el tudok képzelni; semmi sem lepett meg soha. De hogy én téged itt találalak, ez... hát ez borzasztó! Mondd, mióta vagy a légióban?

— Két éve — felelte Charlie.

— Szüleink? Velük mi van?

— Szintén két éve... Tudod, Johnny, egyik a másik után halt meg. És én most... én... egyedül voltam... és... és fáj... A bátyámra sokat gondoltam. Mondd, Johnny, mért tündél el? Mikor utolsó leveled megkaptuk, ez még akkor volt, amikor még Colombóban voltál... De John, Johnny, beszéld, mondj hát valamit!

John Harvey megszólalt. Nem nézett az öccsére mialatt beszélt, hangja fáradtan és szomorúan csengett.

— Tudod, Charlie, hogy én annyit utaztam akkoriban, ez... „miatta” volt. Érte. Azért az asszonyért. Lilianért. Ahelyett, hogy otthon letelepedtem volna mint más, fiatal végzett orvos teszi. Aztán... Ott, akkor Colombóban... történt valami. Tudod, va-

t. Akkor
csöndes
a bátyja,
it fuvolá-
bátyja, a
élné. Éi?
tt állt a
eán vala-
gyot só-
Kasbah
m, hogy
n...
miért és
z. És be-
nyit látott
amikor
atlan ha-
fűzcsóvák
m hallott
kor Char-
ótt eltűnt
bátyja. Az
n a karos-
e dressing

sz, kopo-
k, amely
tyjának a
en. Csöp-
ult. Csak
... Majd
alá, ma-
... Aztán
a szeméi
Charlie nem
megtalálta

ide? Hol

testvérek,
amint az
e volt az

udok kép-
De hogy
ez bor-
ióban?

Johnny,
n most...
és fájt...
d, Johnny,
eled meg-
nikor még
Johnny, be-

nézett az
aradtan és
nyit utaz-
vált. Érte-
lyett, hogy
más, fiatal
Ott, akkor
udod, va-

lami olyan dolog, amiért egy férfi megútál egy asszonyt. Fáradt voltam... Nem érdekelt semmi. Jegyet váltottam egy Marseillebe induló hajóra. Ott jelentkeztem a Szent János erődben az idegen légióba. Néhány nap után indulás Sidi bel Abbesbe. Aztán kiképzés, majd Marokkóba jöttem az Atlasokba. Később Mauritánia. Charlie, miket láttam! Voltak sebesültek tucatiával egy-egy hegy-csúcsért vagy homokdombért. A szomjúság, éhezés. A marsolás. De később jobb sorom lett, észrevették, hogy orvos vagyok. Rögtön megtettek tiszthelyettesnek, beosztattak ide, ebbe a garnizonba, Kasbah Tadrába. Később hadnagy lettem. Ennek már egy éve. Akkoriban béreltem ezt a kis házacskát is. Itt mindenki úgy hív, hogy a fuvolás orvos. Nem járok sehova, csak néha alkonyatkor fuvolázok. Te Charlie, mondd, milyen néven vagy itt?

— Legionaire Charles Brown mon lieutenant.

— Hülye! — szólt mosolyogva John. — Hova osztottak be?

— Tagelbe megyünk tizen.

John Harvey lehunyta a szemét. Mintha az imént sok beszéd elfárasztotta volna. Most hirtelen felállt.

— Te Charlie, nem szabad, hogy te oda kikerülj! Ide hallgass! Most nyolc óra. Souk el Arbanál van a francia és spanyol marokkói határ. Ez körülbelül négyszáz kilométer. A motorbiciklimmal öt-hat óra alatt ott vagyunk. Az út kitünő. Befelé a civilizált területen megyünk. Gyere, vedd fel az egyik hadnagyi uniformom. Holnap Mellilában reggelizünk; az első spanyolmarokkói városka a határon túl.

John Harvey hangosan elnevette magát. Majd rácsapott az öccse vállára, ki már javában öltözködött.

— Tíz nap múlva Londonban leszünk, bár kissé nehéz lesz. De most gyere! Kész vagy?

Nyolcvan kilométer sebességgel rohantak a kitünően aszfaltozott országúton. Bent a „Bled“-ben itt-ott elszórva egy-egy magányos sátor volt. Charlie bátyja mögött ült a hátsó ülésen. Két kezével bátyja vállait fogva. Charlie felnézett a holdra, amely neki olyan régi jó barátja volt.

John most hátraszólt:

— Charlie, ne szorítsd úgy a vállamat mert lerúglak!

Charlie elmosolyogta magát. A motorbicikli óriási puffogással rohant az éjszakában. Messze előttük feltűntek Casablanca, Marokkó legnagyobb városának és legfontosabb kikötőjének fényei. Mielőtt beértek volna, egy mellékúton kikerülték a várost és észak felé, Souk el Arba irányában folytatták útjukat.

Éjtel 1 óra lehetett. Az egyik útszéli kintin előtt megálltak, ahol kívülök nem volt senki. Forró kávét rendeltek és pihentek kissé. John most halkán megszólalt:

— Te Charlie, ide figyelj! Még félóránk van Souk el Arbáig, azontúl egy nagy folyó

van. Onnan néhány száz méter a határ. A határ mellett van a vám- és útlevélvizsgáló. Pontosan a határon, az úton keresztbe, lánc van kifeszítve. Ott meg kell állnunk. Te ne beszélj semmit, ne tudj semmit, amíg én nem mondom. Én fogok beszélni a vámőrökkel is és ha látod, hogy „működni“ kezdek, neked csak arra legyen gondod, hogy a láncon túl kerülj a géppel. Én lehetőleg olyan közel kerülök a lánchoz, amennyire lehet. Tehát érted?!

Charlie bólintott.

— All right, Johnny!

Souk el Arbában egy lélek sem volt ébren mikor átrohantak rajta. Néhány kilométerre onnan átrohantak az utolsó hídon, ami még francia terület volt. Most még néhány száz méter és a határon vannak. Már látszott is előttük, mint egy parányi fénypont a határőrség házacskájának az ablaka. John néhány méterre a ház előtt lestoppoit. Abban a pillanatban vakító fénysugár kápráztatta el a szemüket. És három-négy mozgó alakot vettek észre a vámház előtt. Egy hang most megszólalt:

— Bon soir mon lieutenant! Hova kíván menni?

John most megszólalt:

— Át kell mennem Mellilába a kollégámmal együtt. Különben is szabadságon vagyok.

— Szabad látnom uram, a permissiót?!

— Hogyne — felelte John. És köhögött

Jó ízlés és elegancia

jellemzi az igazi úri dáma öltözködését. Nem annyira sok pénz, mint megbízható divatlap kell ahhoz, hogy a hölgyek mindég alkalomszerűen és elegánsan tudjanak öltözködni. A hölgyközönség tisztában van azzal, hogy a Párisi Divat című divatlap minden tekintetben ideálisan megfelel hivatásának. Nemcsak elsőrangú modelleket mutat be, de ezeknek a modelleknek a legszigorubb kritikát is kibíró szabásmintáit oly olcsón szállítja olvasóinak, hogy a legelegánsabb ruhát is jutányos áron lehet odahaza elkészíteni. Csodaszép kézimunkák is vannak a Párisi Divatban s a lap minden számához ingyen kézimunkái van mellékelve, mely egymaga sokszorosan megéri a lap árát. A Párisi Divat szövegrésze oly gazdag, hogy fölöslegessé tesz minden más asszonylapot. A Párisi Divat minden hónapban egyszer jelenik meg. Egyes szám ára 60 fillér. Előfizetési ára egy negyedévre 1 pengő 80 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12—14.

hozzá, amint néhány lépéssel közeledett az örök felé.

Charlie élesen figyelte bátyja minden mozdulatát. Várta, hogy mikor kezd „működni”, ahogy már előzőleg megállapodtak. Amint John közel került a határörökhöz észrevette, hogy hárman vannak. És most a legtermészetesebb dolgot csinálta, amit egy régi és igazi sportember csak megtehet. Az egyiket elkapta a derekánál és a másik kettőhöz vágta. Most az történt, ami ilyenkor szokás. Ordítózás, jajgatás. Charlie hallotta még, hogy bátyja a nevéen szólítja, de ő ekkor már a láncon túl volt a géppel.

Most egy lövés dörrent. És Charlie úgy érezte hogy valami megszurta a lábszáron. De nem is nagyon vette észre. John most odajött hozzá. A gépet begyújtotta és már rohantak is tovább. Még egy-két lövés dörrent, de már nem törődtek vele. Charlie megint a bátyja mögött ült a hátsó ülésen és ez volt a fontos. Charlie megkopogtatta bátyja hátát és beleordította fülébe:

— Te, Johnny, máskor ha ilyen munkáról van szó, hagyjál engem is szóhoz jutni kicsit. Nincs kedvem statisztálni, mikor te három emberrel verekszel.

Az idő mult. Hajnalodott. Charlie amint ott ült a bátyja mögött, valami furcsa szédülést érzett. Ugyanakkor azon a helyen, ahol az előbb a tűszúrást érezte, valami nagyon égett. Odanyúlt a kezével, hogy mi lehet? Érezte, hogy valami nedves. Megnézte a kezét. Csupa vér volt.

— Te Johnny!... Azt hiszem megsebesültem.

John lestoppolta a gépet.

— Mi az, mit mondasz?!

Charlie támolygott. Bátyja odalépett hozzá, végignézett rajta és észrevette a sebesülést a lábszáron.

— Kötszerem van, de vizet hol vegyünk —

Amióta a történelem női ismer,

azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy testének tökéletességét mennél jobban feltüntesse és esetleges fogyatékoságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos útbaigazítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv. Nélkülözhetetlen minden nőnek! Mindkét kötet ára b e r m e n t e s

küldéssel 96 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a D e c i b á b kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 sz.

szólt John. — De nem baj, körülbelül húsz perc innen Melilláig. Ott kipihenjük magunkat és ugyanakkor bekötözzük a sebet. Gyere, ülj föl és kapaszkodj erősen belém.

Tényleg, alig egy félóra múlva megérkeztek. És egy hotel előtt megálltak. Charlie már alig állt a lábán. Bátyja betamogatta és a kövér duenánál szobát rendelt. Mikor fölértek, Charlie azt mondta:

— Most mielőtt akármit csinálnál, adjál nekem enni, mert majd éhen halok!

— Pedig most nem fogsz enni, my boy! Vedd le hamar a nadrágot, hogy bekötözhessem a sebet.

Charlie a sebláztól már se látott, se hallott. Engedte, hogy tegyen vele a bátyja amit kell. Aztán még úgy érezte, hogy az egész világ rózsaszínbe van burkolva. Többre nem emlékezett.

A szálló halljában John és Charlie már a harmadik Manhattan cocktailnál tartottak és mind a ketten nagyon emelkedett hangulatban voltak.

— Te Johnny, azért rendes dolog volt ez?...

— Hát azt hiszem — felelte John. — És hogy érzed magad, mint civil?

— Hát nagyon jól.

Mind a ketten mosolyogtak.

— Igaz, valamit elfelejtettem neked megmutatni — szólt John. — Nézz ide — ezzel zsebébe nyúlva, Charlie orra alá tartott egy szőröcsomót.

— Mi ez? — kérdezte Charlie?

— Tudod, mikor még ott voltunk a határon, és abban a pillanatban, mikor te áttoltad a gépet a lánc alatt, az egyik őr rád tüzelt. Ezt jól észrevettem. És mivel szakállá volt, a szakállá felét kitéptem emlékül. Talán most ez megvigasztal.

Megint mosolyogtak.

— Van ám még valami — szólt John. — Nézz ide!

Charlie megnézte. Két másodosztályú hajójegy Valparaisoba.

— Johnny! Én mindig tudtam, hogy te egy rendes és kitűnő ember vagy. De hogy ennyire rendes, azt sohase tudtam! Különben is, mondd, mi az ördögöt csinálunk majd mi Chilében?

— Ne törődj vele — válaszolta John. — két ilyen ember, mint mi vagyunk, majd csak találunk valami munkát. Két ilyen önműködő karú legényre mindenhol szükség lehet. De most gyerünk.

Megitták a cocktailjukat és mentek kifelé. Az egyik dohányzó asztalkánál egy fiatal hölgy és egy úr ültek. S amint John és Charlie arra elhaladtak, hallották, hogy a hölgy azt mondja az úrnak:

— Nézze, Darling, ez a csinos fiatalember, hogy biceg! Biztos elcsúszott szegény!

— Az ilyen esős időben az ilyesmi előfordul.

Charlie és John egymásra mosolyogtak. S amint kiléptek a zuhogó esőbe, öneikik nem volt egy csöppet sem rosszkedvük emiatt. Rózsaszínben láttak mindent. Hisz fiatalok. És mennek a jövő felé...

Bogdán
dali
az e
vele
már
abho
azon
kávét
dat?
sötét
pok
Pincér
Bogdán:
javító
szere
álló
Pincér:
Bogdán
kávén
Pincér:
Bogdán:
Ha e
azt t
Pincér
(Indu
Bogdán:
Híde
mond
(A pi
Pincér
javító
Bogdán
toltar
továb
Elzán
Bíró G
megá
figye
Bogdán:
nagy
ról,
oldja
Elza,
rót.
Pincér
paran
BíróH
Bogdán
Van
hát r
aki e
Bíró: K

Kisérllet a kávéházban

Irta : Lőrincz Miklós

Szín : Kávéház részlet, két asztal, székek

Bogdán (a függöny szétnyílásakor a jobboldali asztalnál ül és beszél. Hogy kihez, az ebben a pillanatban rejtély, mert a vele szemben álló széken senki sem ül, már pedig ő ehhez a székhez, helyesebben ahhoz a láthatatlan valakihez beszél, aki azon a széken ül. Most iszik egy korty kávé-t, majd): És te? Nem iszod a kávédat?... Hogyan?... Ja úgy. Nagyon sötét... Azon lehet kérlek segíteni. (Kopog az asztalon.) Pincér!

Pincér (bejön): Parancsol?

Bogdán: Legyen szíves kérem... Egy kis javító tejet, mert ez az úr világosabban szereti a kávé-t. (A láthatatlan valaki előtt álló kávéra mutat.)

Pincér: Kicsoda kérem?

Bogdán (méltatlankodva): Ez az úr... A kávé-t világosabban szereti.

Pincér: Bocsánat, nagyságos uram, de...

Bogdán: Nézze kérem, ne vitatkozzék velem...

Ha egy vendégnek van valami kívánsága, azt tessék teljesíteni. (A székhez.) Igaz?

Pincér (vállat von): Kérem... Javító tej. (Indul.)

Bogdán: Várjon csak. (Ismét a székhez.) Hideg tejet akarsz, vagy melegeit? Hogy mondod?... Forró? Ahogy parancsolod. (A pincérhez.) Forró tejet, legyen szíves.

Pincér (dadogva): Igenis... Forró javító... javító forró. (Ijedten el.)

Bogdán (nagyon komolyan, nagyon megfontoltan): Hát nézd kérlek. Én nem kertelek tovább, én kijelentem, hogy szerintem Elzának igenis igaza van...

Biró (jobbról bejön, a Bogdán háta mögött megáll és egyre növekvő érdeklődéssel figyel Bogdán különös vitáját).

Bogdán: Nincsen? Elzának nincs igaza? Ez nagyon kényelmes álláspont a te részedről, de a problémát egyáltalában nem oldja meg... Elvégre mit tehet arról Elza, hogy Ödön vett egy teveször takarót... Ödön egy fázékony ember.

Pincér (bejön, leteszi a javító tejet): Tessék parancsolni... (Most a vele szemben álló Biróhoz.) Parancsol?

Bogdán (hátranéz, meglátja Birót, örömmel): Van szerencsém, kedves Biró úr... Nahát magát az Isten küldte, legalább lesz, aki eldönti ezt a kínos vitát.

Biró: Kivel vitatkozik maga, Bogdán úr?

Bogdán (a világ legtermészetesebb hangján): Ezzel az úrral.

Biró: Ezzel?!

Bogdán: Igen.

Biró: Na csak folytassa. (A másik asztalhoz akar menni.)

Bogdán: Ne hagyjon itt, kedves Biró úr... Üljön le egy pár percre hozzám.

Biró (szabadkozik): Randevúm van itt, le szeretném foglalni azt az asztalt.

Bogdán: Pincér! Az az asztal foglalt a Biró úr részére... Majd később átül oda.

Pincér: Igenis. (Odamegy, felhajtja az egyik széket, majd Biróhoz.) Mit tetszik parancsolni?

Biró: Egy kicsit később.

Pincér: Kérem. (El.)

Bogdán: Na, most igazán ide ülhet, Biró úr, az asztal le van foglalva.

Biró: De csak egy-két percre. (Le akar ülni.)

Bogdán: Ejnye, vigyázzon... Ne üljön rá arra az úrra... Itt van magának ez a másik szék.

Biró (leül): Hát mi az a vita, Bogdán úr?

Bogdán (nevet): Semmi.

Biró: Semmi? Az előbb azt mondta, hogy ezzel az úrral van valami vitája.

Bogdán (nevetve): Milyen úrral? Hol van itt úr?... Én csak egy üres széket látok. Maga lát talán rajta valakit?

Biró: Nem értem.

Bogdán: Egy kicsit komplikált, az biztos, de majd én elmagyarázom magának. Én most, miután hónapok óta állás nélkül vagyok, üres órámban pszichológiával foglalkozom.

Biró: És abból meg lehet élni?

Bogdán: Hát egy kicsit nehéz... De nem is az a fontos, hanem a pszichológiai kísérletek izgalmasága... Amit például most látott, az egy rendkívül érdekes kísérlet bevezetése volt. Én ugyanis mostanában azt igyekszem megfigyelni, hogy az emberek hogyan viselkednek, ha valami egészen elképesztően ostoba helyzetbe kerülnek.

Biró: Kezdem érteni.

Bogdán: Ez előtt a pincér előtt például teremtettem egy nemlétező embert. Most a probléma az, hogy mit csinál ez a pincér, ha közvetlen kapcsolatba kerül ezzel az emberrel.

Bíró: Dehát hogy kerülhet vele közvetlen kapcsolatba, mikor ez az ember egyáltalában nem létezik?

Bogdán: Az az én dolgom. Maga egy pillanatra üljön át a másik asztalhoz és figyeljen.

Bíró: Ez érdekelt engem.

Bogdán: Pincér! Pincér!

Pincér (bejön): Tetszik parancsolni?

Bogdán (feláll, lassan begombolja a kabátját, veszi kalapját és hanyagul odavetve): Pincér kérem, ha engem — Bogdán Lajos doktort — keresnek telefonon... Bécsbe utaztam és valószínűleg csak egy pár hét múlva jövök vissza... Jó napot. (Indul.)

Pincér: Bocsanat és a két kávé?

Bogdán: Majd ez az úr kifizeti. (Menni akar.)

Pincér (elképedve): Ez az úr?

Bogdán: Igen. (A székhöz.) Leszel szíves, ügyebár az enyémet is rendezni?... Igen? Köszönöm... Alászolgája. (Menni akar.)

Pincér (erélyesen elébe áll): Hallja uram... Amíg csak maga volt bolond ezzel a nemlétező úrral, rendben volt, de ha engem akar bolonddá tenni, azt nem viszi el szárazon... Miféle link trükk ez, hogy ez az úr fizeti ki az ön kávéját? Tessék csak nekem kifizetni ezt a két kávé, mert addig ön innen el nem megy.

Bogdán (mosolyogva megveregeti a pincér vállát): Rendben van, barátom... Köszönöm... Nem haragszik 'ügye... Csak vice volt... Most már hóhárat Bíró úrnak is egy kávé.

Pincér: De nem ez az úr fizeti?!

Bogdán: Nem.

Pincér (el).

Bogdán: Nos, mit szól a kísérlethez?

Bíró: Nagyon érdekes volt... De mondja, mi történt volna, ha a pincér történetesen annyira megszedül, hogy elfogadja, hogy ez az úr fizessen?

Bogdán: Akkor a kísérlet sikerült volna. Ittam volna ingyen egy kávé!

(Függöny)

Páraatlan alkalmi vétel:

Három darab díszes kötésű Világkönyvtár-kötetet szállítunk bérmentve vidékre 1 pengő 74 fillér helyett 1 pengő 44 fillérért. Budapesten 1 pengő 44 fillér helyett 1 pengő 14 fillérért. Hat kötetet helyben 2 pengő 16 fillérért, vidékre 2 pengő 76 fillérért.

Kérjük szíveskedjék az összeget Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII. ker., Dohány u. 12. előre beküldeni, mert utánvétellel 75 fillérrel drágább.

Az összeg beküldhető postautalványon, vagy ha ajánlott levélben küldi be a megrendelést, bélyegben is elfogadjuk az összeget.

A HÁROM KÖTET A KÖVETKEZŐ: A HAT KÖTET A KÖVETKEZŐ:

Csehov: **A vizsgálóbíró.**

Frondaie: **A fejedelmi autó.**

Wodehouse: **Forduljon Psmithhez.**

Oppenheim: **A fekete pásztor.**

Strelisker: **A felelőtlen ember.**

Csehov: **A vizsgálóbíró.**

Frondaie: **A fejedelmi autó.**

Wodehouse: **Forduljon Psmithhez.**

Goodwyn: **A nagyherecgnő.**

Fenntartjuk magunknak a jogot, hogyha időközben egyik vagy másik kötet kifogyra, helyette hasonló értékű más könyvet küldhessünk.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem tessék levelezőlapon megrendelni!

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a Világhírű regények 3 kötetét bérmentve vidéken 1 pengő 44 fillérért helyben 1 „ 14 „
„ „ „ 6 kötetét bérmentve vidéken 2 pengő 76 fillérért helyben 2 „ 16 „

az összeget postautalványon csatolva, bélyegben küldöm. Az összeget kérem utánvételezni. Tudomásul vettem, hogy ez esetben 75 fillért még hozzászámítanak az árakhoz.

Név: _____

A nem kívánt rész törlendő

ker. _____ ucca _____ szám _____ em. _____ ajtó

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 13. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrizünk meg.

R. J. A kiadásunkban megjelenő Párisi Divat minden száma közül pompásabbnál pompásabb ilyen zsánerű rajzokat.

Régl ismerős. Az illető munkatársunk, aki az intervjút írta, csak annyit tud róla, hogy a Britanniában lakik. Talán tessék ott érdeklődni.

T. B. Nem ártana a témát megjelentetni.

Allee asszony. A mai megváltozott életviszonyok közt nem kellemes az ebédmeghívás sem

a háziakra, sem a vendégekre nézve. Leghelyesebb, ha ebédre csak közeli rokonait hívja. Az összejövetelek időpontja áttolódott az esti, illetve délutáni órákra. Asszonybarátainknak nyugodtan adhat délután kávé, a legmegfelelőbb azonban, ha külön kannában adja az asztalra a tejet és külön a feketekávé meg habot, hogy a vendég maga tölthesse össze kávéját. Kuglófot vagy kalácsot szolgáltatson fel hozzá. Süteményt sem helyes az asztalra tenni, elég, ha gyümölcsöt vagy befőttet ad vendégeinek a kávé után.

Anna 22. Szíveskedjék multheti kozmetikai cikkünket elolvasni, ebben tájékoztatást talál panaszaira vonatkozólag. Ha felbélyegzett válaszborítékot mellékel, szívesen felvilágosítjuk a kértet kozmetikai kérdésben is.

S. Rózi. Jelenleg nincs Pesten. Különbö lakáscíme: Budapest, Kossuth Lajos uca 4.

Ciklamen. A Virágkedvelők Egyesületéhez tessék fordulni. (Budapest, Eszterházy uca 4.)

H. Adalbert. Az Ügyvédi Kamarához tessék fordulni (Budapest, Szemere uca 10).

G. Aehszer. Erre vonatkozólag csak valamelyik vegytisztító gyár adhat tanácsot. Mi színházi, film, rádió, társadalmi ügyben adunk felvilágosítást.

Tanárjelölt. Ön azt kérdezi tőlünk, érdemes-e másodszor is közeledni ahhoz a leányhoz, aki már egyszer visszautasította. Határozottan

K. I., Szeged. Bizony ilyen is van Amerikában. A tél szezon érdekessége a szánkó-alakú recamier és a hozzáillő öltözet: a skandináv pizsama.

ja uram...
zzel a nem...
ha engem...
viszi el szá...
z, hogy ez...
Tessék csak...
kávét, mert

pincér vál...
... Köszö...
Csak vice...
ó úrnak is

hez?
De mondja...
örténetesen...
adja, hogy

rült volna...
!

tel:

bérmertve...
llér helyett...
76 fillérért...
VII. ker,

üldi be a

KEZŐ:

r.

hhez.

sik kötet

sul vettem,

réz réz...
A nem...
ajtó

CIBÁB

állítjuk, adott esetben nem érdemes, mert a leány nem szereti Önt. Most összevezett régi udvarlójával és lehet, hogy bosszúból kacérkodik Önnél, mert féltékeny akarja tenni azt, akit már évek óta szeret. A féltékenység azonban nem mindig jó fegyver. Hatása teljesen egyéni. Vannak olyan nők és férfiak, akik azonnal visszahúzódnak, ha féltékenységre adnak okot és átadják a teret másnak. Ha Ön úgy szereti a leányt, hogy nem tud élni nélküle, akkor várjon. Meg kell győződnie előbb arról, hogy nemcsak daczból, pillanatnyi szeszélyből, a másik bosszantásából akarja felújítani a barátságot.

P. Ilonka. A fogadást — szerintünk — egyikük sem nyerte meg, mert ennek nincs meghatározott műfaja. A kettőnek bizonyos keveréke az egész. Attól függ, milyen ütemben játsszák.

F. Endre. Hónapokra el vagyunk látva novel-lákkal s így legnagyobb sajnálatunkra nincs módunkban a beküldött novellát közölni.

Elvesztettem valamit. Nem látjuk olyan sötétnek a helyzetet, amint azt nekünk megírja. Szerintünk semmit sem kell tennie. Továbbra is legyen jó és gyöngéd feleség és hisszük, hogy minden rendbe jön. Magának nem lesz semmi oka a töprengésre és kétségbeesésre.

M. I. Harminc pengőt cigarettán megtakarított és a bankba tett egy hónap alatt, hogy van az, hogy mégis állandóan cigarettázik? Ez minden-esetre így nagyon érdekes.

Fleta, Szolnok. Sokba kerülne a dolog. Viszont ha ragaszkodnak a dologhoz, még sincs más mód, minthogy följönnek Pestre és vagy a pedagógiai vagy a Hunnia filmgyárral érintkezésbe lépnek és megegyeznek az árban, valamint az időpontban is, mert nem mindig szabad a műterem.

Lótuszvirág. 1. Szigeti Magda címe: Budapest, Andrássy út 47. 2. Fekete Pál játszotta.

R. B. Magyar úriember nem lát vendégü olyanokat, illetve nem fogad el olyanoktól meghívást, akikkel nem óhajt tegeződni. Fialat asszony is nyugodtan tegezhet idősebb leányt. Annál inkább, mert a leány amúgysem vallja be szívesen, hogy ő az idősebb.

Polly. Amit megírt, valóban úgy van. Erről, sajnos, nem tehetünk. Túlságosan el vagyunk látva kéziratokkal. Versei különben elég tehetségeselek.

Több olvasó. Mindenesetre kérésüknek eleget teszünk és néha-néha hozunk ilyen slágereket.

B. M., Cluj. A panasztól bőrelváltozásnak okvetlenül belső oka van. Vérszegénység, belső kiválasztású mirigyek zavara, emésztési rendellenességek stb. okozhatják. A külső kezelés addig hiábavaló, míg az előidéző okot ki nem kutatják. Szíveskedjék szakorvoshoz fordulni.

Szomorú vasárnap. A Rádióhoz kell beküldeni. (Budapest, Sándor ucca 7.)

L. Viktória. O. K. D. címe: Budapest, Kertész ucca 6.

Bálozó. Fialat leány ne menjen egyedül vagy fiatalember kíséretében báliba. Ha édesanyja beteges, kérje meg egyik barátját édesanyját, hogy gardirozza. Ha ötletes jelmez akar csináltatni, lapozza át a Párisi Divat számaát, bizonyosan talál izlésének megfelelőt. Nagyon csinosak a különböző virágjelmezek és nemzeti viseletek.

Nagy Mária. Májfoltokat házilag eltüntetni nem lehet. Irasson fel orvosával megfelelő fehérítő hatású kenőcsöt. Néha hámlassztás is segít.

Többeknek. Dr. Heks Imre bőrgyógyász, orvoskozmetikus, lapunk kozmetikai rovatvezetője ismét rendel. Rákóczi út 55. Telefon 401—26.

K. Anna. Majd alkalomadtán azok is sorra kerülnek.

Érdeklődő. Valóban igaz, hogy az előkelő indiai hölgyek újabban szívvel-lélekkel a légi sportnak hódolnak. A patialiai maharadza felesége például olyan luxuszépet építtetett, amelyen még cocktail-bár is van.

Reménytelen. Nagy megértéssel olvastuk szomorú sorait. A reményt azonban nem szabad elvesztenie. Korai lenne még lemondani az élet összes örömeiről. Anyagi helyzetében bármelyik pillanatban javulás állhat be. Olvassa el az alanti sorokat és vonja le belőle a konzekvenciát: Egy szegény angol munkásasszony a napokban egy pár elnyűtt, duplatalpú cipőt talált. Hazavitte fiának. A fiú szétvágta a cipőt, hogy a jobb bőrdarabokat felhasználja. A két talp közül egy gyémánttű esett ki a fiú tenyerébe. Miután a jogos tulajdonost nem sikerült kikutatni, a drága ékszer a becsületes megtaláló tulajdona lett. Anya és fia azonnal eladták a gyémánttűt, többszáz fontot kaptak érte. Látja, történnek még szerencsés és váratlan sorsfordulatok. Bizték.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR
Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
423—39 és 423—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugylis levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hírdetést

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden bétűn értékes könyvjutalmat osztunk ki. Megfejtési határidő február 14. Minden borítékra rárandó: Rejtvénymegfejtés

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11							12	13	
14			15		16	17			
18			19		20				
21							22		23
24							25		26
27			28				29		
			30	31	32		33	34	
35			36				37		38
39	40					41			
42				43					

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 12 és a függőleges 1, 23 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Általánosan kedvelt színész, kinek gyönyörű a hangja és kedves a játéka, újabban szanzenékesnő. 9. Az arzen vegyjele. 11. Hozomány, melyet időközönként kap a férj (francia). 12. 1928-ban írt a Carl Theater-ben vendégszerepelt. 14. Igen tápláló ital. 15. Beeresztés. 18. Nagy ázsiai tő (felesleges ékezet). 20. Behajt. 21. Klasszikus nyelv. 22. Papírra jegyzek. 24. Népies kiejtésű helyhatározó. 25. Képző. 26. Olasz helyeslő szó. 27. Víz növénye. 30. Kaszál. 33. Rá. 36. Kezdete. 37. Egy lapon kettő van. 39. Közismert operett, melynek Médi szerepében aratta legnagyobb sikerét. 42. Modern lakás része. 43. Szerepe az Ezüst sirdályban.

Függőleges sorok: 1. Ez is nagyszerű szerepe volt a Diadalmasszonyban. 2. 1912-től három éven át tagja volt. 3. Tied. 4. Dátumrag. 5. Fogva van. 6. Vissza: szárnyas állat belső része. 7. Azonos magánhangzók. 8. Pirénei félsziget. 9. A kitünő búza egyik jelzője. 10. Azonos mássalhangzók. 13. Magyar festő, a Benczúr-irány legtehetségesebb művelője. 16. A niton vegyjele. 17. Eger belseje. 19. Filmszínésző keresztnéve. 23. Ebben a színházban aratta legnagyobb sikereit. 25. Ennek a pesti színháznak is tagja volt. 28. Kitalált. 29. Kisgyerek kapja, ha rossz. 30. Lent. 31. Két mondai görög hős neve. 32. Kugli. 34. Női név. 35. Aazonos mássalhangzók. 36.

...-König (Goethe). 38. Ilyen basist írt Xenophon. 40. Az első két magánhangzó, de fordított sorrendben. 41. Izomkötő.

A múlt heti számban megjelent keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Bartos Gyula. 12. Oktalan. 13. Bazár. 15. Béke. 16. Lulu. 17. Óra. 18. Lea. 20. Lórum. 22. Nős. 24. Bela. 25. Oly. 27. Fogó. 28. Miske. 30. Ire. 32. Zs. 33. Drinn. 37. Kel. 38. Eosz. 41. Szeged. 42. Trükk. 44. Eke. 45. Aga. 47. Lear király. — Függőleges sorok: 1. Bob. 2. A kéro. 3. Rtk. 4. Tael. 5. Ol. 6. Sala. 7. Gnu. 8. Ubul. 9. La. 10. Az öreg Ekdal. 11. Dráma. 14. Áruló. 19. Egyed. 21. Óbor. 22. Nemzeti. 23. S. O. S. 26. Lk. 27. Finger. 29. Izor. 31. Alma. 34. Rs. 35. Izek. 36. Neki. 39. Sül. 40. Zke. 43. Ka. 46. Gy.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény helyes megfejtői közül az alábbiak részesültek könyvjutalomban: Pitz Béla, M. Raffay Julia, B. Harmat Károlyné, B. Orbán Ferenc, Sz. Ignác Erzsike, D. Klein Jenő, U. Szabó Gézáne, Z. Aranyossy Teri, B. Nagy Zsigmond, B. Vass Ilus, T. Csobády Kálmán, K. Fellegi Béla, R. Hódossy Kálmán, B. Schmiéd Gyuláné, B. Szigethy Dénes, B. Kolba György, B. Elek Kató, K. Dobos Annus, B. Vörös József, S. Fried Miklós, B.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest.

20 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

BUDAPESTEN 48 fillér, VIDÉKEN 58 fillérért

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR** SZOROZATOT.

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Karin Michaelis: **Az ügyvéd úr családja**
 Atherton: **Mikor a köd eloszlik**
 Claude Farrère: **A titkárkisasszony**
 Spencer Walls: **Akit üldöznek a nők**
 R. Haggard: **Cleopatra**

Sheridan: **Végrendelet**
 D. Collins: **Istenítélet**
 O. Rust: **Egy asszony elindul**
 Kegel: **A bűvár**
 Ratenais: **Karrier**

Mint rendkívüli kedvezményt, minden 10 kötet átvétele után 1 pompás regényt adunk díjtanul.

Vágja ki az alanti megrendelőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány uca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, ahol kézbesítő szervünk nincs, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapest 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét portómentesen küldi meg, (ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lel-ért Slova S. A. de Colp. Oradea Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában: 5 Ke-ért „Lipa“ Újságtroda. Bratislava, Huzová ul. 8 szám.

(Az összeg mindkét helyre helyegben is beküldhető.)

Párizsban bármely kötet ára Frs 3.—
 Kapható: Messageries Parisiennes, Paris 10e 28 Rue Quentin.

Vágja ki és küldje be kiadóhivatalunknak

Megrendelem a „Világkönyvtár“ husz kötetét díszes kötésben Budapest 9 pengő 60 fillérért, vidéken 11 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként Budapest 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

_____ név _____ foglalkozás
 _____ ker., _____ uca _____ szám _____ emelet _____ ajtó

Található vagyok _____ órákor. A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Kelt 193_____